

ΔΥΣΚΟΛΟΓ

- (Πάν) τῆς Ἀττικῆς νομίζετ' εἶναι τὸν τόπον
 Φυλὴν, τὸ νυμφαῖον δ' ὄθεν προέρχομαι
 Φυλακίων καὶ τῶν δυναμένων τὰς πέτρας
 ἐνθάδε γεωργεῖν, ἱερὸν ἐπιφανὲς πάνυ.
 5 τὸν ἀγρὸν δὲ τὸν [ἐ]πι δεξί' οἰκεῖ τουτονὶ
 Κνήμων, ἀπάνθρωπός τις ἄνθρωπος σφόδρα
 καὶ δύσκολος πρὸς ἅπαντας, οὐ χαίρων τ' ὄχλοι.
 ὄχλοι λέγω; ζ[ῶ]ν οὗτος ἐπεικῶς χρόνον
 πολὺν λελάληκεν ἠδέως ἐν τῷ βίῳ
 10 οὐδενί, προσηγόρευκε πρότερος δ' οὐδένα
 πλὴν ἐξ ἀνάγκης, γειτνιῶν παριῶν τ', ἐμὲ
 τὸν Πᾶνα· καὶ τοῦτ' εὐθὺς αὐτῷ μεταμέλει,
 εὔ οἶδ'. ὅμως οὖν τῷ τρόπῳ τοιοῦτος ὢν
 χήραν γυναῖκ' ἔγημε, τετελευτηκότος
 15 αὐτῇ νεωστὶ τοῦ λαβόντος τὸ πρότερον
 ὑοῦ τε καταλελειμμένου μικροῦ τότε.
 ταύτῃ ζυγομαχῶν οὐ μόνον τὰς ἡμέρας,

1–3 Harp. p. 304, 1 Dind. (φ 33 K.) Φυλή· ... δημός ἐστι φυλῆς τῆς Οἰνιίδος. Μένανδρος Δυσκόλοι· τῆς — Φυλακίων. ex epit. Phot. (z) φ 338 = Et. gen. AB (p. 304 Mill., Et. magn. p. 802, 22) = Sud. φ 838 ὁ δὲ Μένανδρος τόπον νομίζει εἶναι Φυλὴν. cf. Sud. φ 827 Φυλή, ὄνομα τόπου, καὶ Φυλάσιοι, οἱ ἐνοικοῦντες et Hesych. φ 986 Φυλή· τόπος τῆς Ἀττικῆς οὕτω λεγόμενος, φ 980 Φυλάσιοι· οἱ ἐκ τοῦ δήμου. καλεῖται δὲ οὕτω καὶ φυλή τις. Schol. (REG) Ar. Ach. 1023 a ἀπὸ Φυλῆς· ὄνομα δήμου. καὶ Μένανδρος Δυσκόλοι· τῆς — Φυλὴν (fr. 115 Koe.) 3–4 Theophyl. Simoc. epist. 5, 8 sq. Zan. πέτρας ... γεωργεῖν 10–12 imitatus est Ael. epist. 14 et 16, vid. p. 65 17 Hesych. ζ 193 ζυγομαχεῖν· τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι

1–969 B 1–2 τῆς αττικῆς B, Harp., Schol. R : om. Schol. EΓ νομίζετ' B, Schol. : -ζεται Harp. τον τοπον / Φυλῆν· B : τὸν τόπον, / Φυλὴν, Sandbach vid. Handley et Sic. 6 τῆς Καρίας ... εἰς τὰ Μύλακα το B : τὸν Harp. 3 καὶ τῶν δυναμένων B : τῶν καὶ δυναμένων vel τ. δ. κ. (fr. 779 cont. Blake) Lloyd-Jones 7 οὐ ed. pr. : ὕ B τ' del. Treu, def. Handley (coll. Epit. 918) et Sandbach comm. (coll. Sam. 560) 10 οὐδενί· Lloyd-Jones¹, Diano³ : οὐδεν· B vid. Kassel⁴ et cf. Stratt. fr. 54, 3 12 τοῦτ' complures, coll. Ar. Nub. 1114 : τουτ' B : τοῦδ' ed. pr. 14 τελευτηκότος B 15 λαμβανόντος B 16 υου ... μικροῦ B : ὕον ... μικρὸν Foss¹ τότε (27 sq. contulit Kassel²) complures : ποτε B

- ἐπιλαμβάνων δὲ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος
 ἔζη κακῶς. θυγάτριον αὐτῷ γίνεται·
 20 ἔτι μᾶλλον. ὥς δ' ἦν τὸ κακὸν οἶον οὐθὲν ἄν
 ἕτερον γένοιθ', ὁ βίος τ' ἐπίπονος καὶ πικρός,
 ἀπῆλθε πρὸς τὸν ὕδον ἢ γυνὴ πάλιν
 τὸν πρότερον αὐτῇ γενόμενον. χωρίδιον
 τούτῳ δ' ὑπάρχον ἦν τι μικρὸν ἐνθαδὶ
 25 ἐν γειτόνων, οὗ διατρέφει νυνὶ κακῶς
 τὴν μητέρ', αὐτόν, πιστὸν οἰκέτην θ' ἕνα
 πατρῶιον. ἤδη δ' ἐστὶ μειρακύλλιον
 ὁ παῖς ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν τὸν νοῦν ἔχων·
 προάγει γὰρ ἢ τῶν πραγμάτων ἐμπειρία.
 30 ὁ γέρων δ' ἔχων τὴν θυγατέρ' αὐτὸς ζητῆ μόνος
 καὶ γραῦν θεράπαιναν, ξυλοφορῶν σκάπτων τ', ἀε[ί]
 πονῶν, ἀπὸ τούτων ἀρξάμενος τῶν γειτόνων
 καὶ τῆς γυναικὸς μέχρι Χολαργέων κάτω
 μισθῶν ἐφεξῆς πάντας. ἢ δὲ παρθένος
 35 γέγονεν ὁμοία τῇ τροφῇ τις, οὐδὲ ἐν
 εἰδυῖα φλαῦρον· τὰς δὲ συντρόφους ἐμοὶ
 Νύμφας κολακεύουσ' ἐπιμελῶς τιμῶσά τε
 πέπεικεν αὐτῆς ἐπιμέλειαν χρεῖν τινα
 ἡμᾶς. νεανίσκον τε καὶ μάλ' εὐπόρου
 40 πατ[ρ]ός, γεωργοῦντος ταλάντων κτήματα
 ἐντα]ῦθα πολλῶν, ἀστικὸν τῇ διατριβῇ,
 ἦκο]γτ' ἐπὶ θήραν μετὰ κνηγέτου τινὸς

18 τὸ πολὺ τῆς ed. pr. : καὶ το πολυ της B : καὶ τὸ πολὺ Diano³ (fr. 65, 6 et Eur. fr. 184, 3 Kann. cont. Sandbach comm.) : καὶ πολὺ τῆς complures (cf. Synes. epist. 91 p. 154, 6 Garz. πολὺ καὶ τῆς νυκτὸς μέρος ἐπιλαμβάνοντι) Men. Protect. fr. 1, FGH IV p. 202 τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς μέρος καταναλίσκειν, Arr. Anab. VII 14, 3 τὸ πολὺ μέρος τῆς ἡμέρας ἐκείνης, cf. etiam Heracl. Pont. fr. 59 W. et Polyb. III 92, 11 et Plut. De Is. et Os. 41 p. 367 D **26** αὐτον B (αὐτόν def. Schaefer¹ p. 112, Handley) : αὐτοῦ Photiades¹ p. 121 : αὐτοῦ Lloyd-Jones : αὐτὸς West¹, coll. Ter. Ad. 481 sq. οἰκέτην θ' ἕνα complures : οἰκετηνθεναμα B : οἰκέτην θ' ἅμα ed. pr. : ἐν' ἅμα τ' οἰκέτην Gronewald⁶ [Dem.] 59, 42 cont. Sandbach comm. **31** σκάπτων τ', ἀε[ί] Lond. (-ων τ' ἀε[ί], ed. pr.) : σκαπτοντ' αιε[ί] B vid. ad Epitr. 704–705 **35** γεγονεν ομοια B : γέγον' ἄνομοία D. Lewis ap. Lloyd-Jones (qui coniecturam recepit, sed ipse cont. 384 sqq.) **36** φλαρου B **38** εχειν B, c super prius e scriptum **39** τε B : δὲ ed. pr. **42** ἦκο]γτ' ed. pr. : ἰό]γτ' Marzullo, brevius spatio : ἐλθό]γτ' Diano³, Mette

- φίλο]υ, κατὰ τύχην παραβαλόντ' εἰς τὸν τόπον
] ἔχειν πως ἐνθεατικῶς ποῶ.
 45 ταῦτ'] ἐς τὶ τὰ κεφάλαια· τὰ καθ' ἕκαστα δὲ
 ὄψεσθ'] ἐὰν βούλησθε· βουλήθητε δέ.
 καὶ γὰρ προσιόνθ' ὄραν δοκῶ μοι τουτονί
 τὸν ἐρῶντα τὸν τε συγκ[υνηγέτη]γ ἅμα
 αὐτοῖς ὑπὲρ τούτων τι ε[υγκοινοῦμ]ένους.
- 50 **Χαιρέας** τί φής; ἰδὼν ἐνταῦθα παῖδ' ἐλευθέραν
 τὰς πλησίον νύμφας στεφ[ανο]ῦσαν, **Χώστρατε**,
 ἐρῶν ἀπῆλθεσ εὐθύς; **Χώστρατος** εὐθ[ύς. **Χαι.**] ὡς ταχύ.
 ἢ τοῦτ' ἐβεβούλευσ' ἐξιὼν, ἐρᾶ[ν] τινος;
(Cω.) κώπτεις· ἐγὼ δέ, Χαιρέα, κακῶς ἔχω.
 55 **(Χαι.)** ἀλλ' οὐκ ἀπιστῶ. **(Cω.)** διόπερ ἦκω παραλαβὼν
 εὐθὺς πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ φίλον καὶ πρακτικὸν
 κρίνας μάλιτα. **(Χαι.)** πρὸς τὰ τοιαῦτα, **Χώστρατε**,
 οὕτως ἔχω· παραλαμβάνει τις τῶν φίλων
 ἐρῶν ἐταίρα· εὐθὺς ἀρπάσας φέρω,

50–52 Ammon. adf. voc. diff. 202 (codd. θ [Ald B C D], η [E G]), accedunt Herenn. Phil. 81 et Synag. Sym. (Sym. ap. Nickau) εὐθὺς μὲν ... ὁ κανὼν ... τὸ δ' εὐθέως ἀντὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἀμαρτάνει, καθὰ Μένανδρος ἐν Δυσκόλοι· τί — ταχύ (fr. 120 Koe.) **52** Procop. Gaz. epist. 43, 3 Garz.-Loen. εὐθὺς δὲ τὸ τάχος οἶμαι θαυμάζων 'ἄρα ταχύ', τὸ τῆς κωμωιδίας, ἐρεῖς (suppl. Gallavotti⁹ p. 142 sq.; erat fr. adesp. 816 Kock)

43 φίλο]υ ed. pr. : ἄλλο]υ Peek παραλαβοντ' B cf. Antiatt. π 36 παραβάλλεις εἰς τὸν τόπον· ἀντὶ τοῦ φοιτᾶις συνεχῶς **44**]ε dispexisse sibi visi sunt Handley et Turner ap. Lond.,]α fuisse affirmat Bingen^{1/2},]μ vel]α Austin⁶ αὐτῆ]ε ed. pr., ἰδόντ]α Sandbach ap. Lloyd-Jones, τί φη]μ'; Handley ap. Austin⁶ **46** ὄψεσθ]' ed. pr. : θεᾶσθ]' Marzullo² : εἴσεσθ]' Bariggazzi¹ futurum tempus in prologorum locc. sim. Ter. Ad. 22–24, Plaut. Trin. 16 sq., fort. etiam Vid. 10 sq. βουλεσθε B **48** 'συγκ[vel συν]γ' Sandbach, etiam συν[legi posse contendit Jacques^{1/2} συγκ[υνηγέτη]γ complures (συγκ[υνηγετοῦνθ]' ed. pr.) **49** parag., dicolon in fine versus τι ed. pr. : τις B **50** nota pers. χαίρε in marg. sin. ενταυθα B : ἐνθὲνδε Ammon. η, Sym. : ἔνθεν γε Ammon. θ : εὐθὺς Herenn. πα[. . . .]θήραν B, suppl. ed. pr. : πᾶς δ' ἐλευθερῶν Ammon. (vid. ad 52) : παῖδ' ἐλευθερίαν Herenn. : παῖδες ἐλεύθεροι Sym. **51** vers. om. Ammon., Herenn., Sym. πλησίον B p.c. : -ίας B a.c. **52** parag., dicolon post εὐθύς¹, nota pers. χώστρατ[in marg. dext. B ἐρῶν B, Herenn., Sym. : om. Ammon. (vid. ad 50) εὐθύς:εὐθ[. . .] B, suppl. complures : εὐθὺς Ammon., Sym. : om. Herenn. ὡς ταχύ om. Herenn., Sym. **53** ἢ Bingen⁴, Kraus¹ : η B : ἦ ed. pr. ἐβεβούλευσ' complures (βεβ- ed. pr.) : εβουλεσ' B **56** απρακτ- B **58** παραλαμβανει τις B p.c. : -εις τι B a.c.

- 60 μεθύω, κατακάω, λόγον ὄλωσ οὐκ ἀνέχομαι·
 πρὶν ἐξετάσαι γὰρ ἦτις ἐστί, δεῖ τυχεῖν·
 τὸ μὲν βραδύνειν γὰρ τὸν ἔρωτ' αὖξει πολύ,
 ἐν τῷ ταχέως δ' ἔνεστι παύσασθαι ταχύ.
 γάμον λέγει τις καὶ κόρην ἐλευθέραν·
- 65 ἕτερός τις εἴμ' ἐνταῦθα· πυνθάνομαι γένος,
 βίον, τρόπους· εἰς πάντα τὸν λοιπὸν χρόνον
 μνεῖαν γὰρ ἤδη τῷ φίλῳ καταλείπομαι,
 ὡς ἂν διοικήσω περὶ ταῦτα. (Cω.) καὶ μάλ' εὖ,
 οὐ πάντῳ δ' ἀρεσκόντως ἐμοί. (Χαι.) καὶ νῦν γε δεῖ
- 70 ταῦτα διακοῦσαι πρῶτον ἡμᾶς. (Cω.) ὄρθριον
 τὸν Πυρρίαν τὸν συγκυνηγὸν οἴκοθεν
 ἐγὼ πέπομφα. (Χαι.) πρὸς τίν'; (Cω.) αὐτῷ τῷ πατρὶ
 ἐντευξόμενον τῆς παιδός, ἢ τῷ κυρίῳ
 τῆς οἰκίας, ὅστις ποτ' ἐστίν. (Χαι.) Ἡράκλεις,
 75 οἷον λέγεις. (Cω.) ἡμαρτον· οὐ γὰρ οἰκέτη
 ἦρμοττ' ἴσως τὸ τοιοῦτον. ἀλλ' οὐ ράιδιον
 ἐρῶντα συνιδεῖν ἐστι τίποτε συμφέρει.
 καὶ τὴν διατριβὴν ἦτις ἔστ' αὐτοῦ πάλαι
 τεθαύμακ'· εἰρήκειν γὰρ εὐθὺς οἴκαδε
- 80 αὐτῷ παρεῖναι πυθομένῳ τάνταῦθά μοι.
Πυρρία πάρες, φυλάττου, πᾶς ἄπελθ' ἐκ τοῦ μέσου.
 μαίνεθ' ὁ διώκων, μαίνεται. (Cω.) τί τοῦτο, παῖ;
 (Πυ.) φεύγετε. (Cω.) τί ἐστι; (Πυ.) βάλλομαι βώλοισι, λίθοισι·
 ἀπόλωλα. (Cω.) βάλλεις; ποῖ, κακόδαμον; (Πυ.) οὐκέτι
 85 ἴσως διώκει; (Cω.) μὰ Δί'. (Πυ.) ἐγὼ δ' ὄμιην. (Cω.) τί δὲ

72 cf. Hesych. π 1491 πέπομφα: ἔπεμψα 83 imitatus est Ael. epist. 14, vid. p. 64, vid. etiam ad 120–121

62 αὖξει ed. pr. : αυξάν- B 67 [και]μνεῖαν (legit ed. pr.) vel [μι]μν- (legit J. Martin) B 68 ὡς B : ὅς' Monaco : ὄν Henrichs coram de commate post διοικήσω ponendo cogitavit Lloyd-Jones 69 ἀρεσκόντως B p.c. : -οντος B a.c. 71 συνκ- B 72 τινα: B 74 ποτ' B p.c. : τοτ' B a.c. 76 ἦρμοττ' Kamerbeek² (cf. Asp. 204; fr. 317, 1 cont. Jacques^{1/2}) : ἦρμοστ' B τοιοῦτον ed. pr. (mendium e compendio ortum esse suspicatus est vGroningen¹) : τοιοῦτ' B : τοιοῦτό γ' Page ap. Lloyd-Jones¹ 79 γαρ B p.c. : δε B a.c. 80 paragr., dicolon in fine versus 81 nota pers. πυρριας in marg. sin. 82 τί τοῦτο; παῖ. Jacques², παῖ pro interiectione usurpari ratus; cf. quae adnotavimus ad Sam. 360 85 δια: B τί δὲ ed. pr. : τι δ' [αι]⁶ B : τί δαι Gallavotti⁷ vid. ad Diph. fr. 17, 3

- λέγει; **(Πυ.)** ἀπαλλαγῶμεν, ἰκετεύω σε. **(Cω.)** ποῖ;
(Πυ.) ἀπό τῆς θύρας ἐντεῦθεν ὡς πορρωτάτω.
 Ὀδύνης γὰρ ὑὸς ἦν. κακοδαίμωνων τις ἢ
 μελαγχολῶν ἄνθρωπος οἰκῶ[ν ἐνθαδ]ῖ
 90 τὴν οἰκίαν, πρὸς ὃν μ' ἔπεμπε[εσ - υ - υ -
 μέγαλου κακοῦ· τοὺς δακτύλους [σ - υ - υ -
 χεδόν τι προσπταίων ἄπα[ντας. **Cω.** - υ - υ -
 ἐλθῶν τι πεπαρώνηκε. **(Χαι.)** δεῦ[ρ σ - υ - υ -
 εὔδηλός ἐστι. **(Πυ.)** νῆ Δί', ἐξώλ[ησ ἄρα,
 95 Cώ]ετρατ', ἀπολο[ίμην. **Χαι.?** ἔχε] δέ πως φυλακτικῶς.
(Πυ.) ἀλλ' οὐ δύναμαι λ[έγειν, προ]έστηκεν δέ μοι

88 γαρ B : ἄρ' Sandbach⁶ ὑὸς ἦν (*eram*; ἦν *erat* Diano¹) Sandbach⁶ : υὸς· η B : υὸς ἢ plerique κακοδαίμων B **89** ἄνθρωπος οἰκῶ[ν Barigazzi¹, Marzullo (ἄνθρ. οἰκῶ[ν ed. pr.) : ἄνθρωπος οἰκῶ] B Ar. Thesm. 426 ὄκότηριψ R, οἰκ- K.-B. i p. 220. Nub. 92 var. lect. τῶκίδιον, τοἰκ-, τὸκ-, τὸ οἰκ-, vid. Dover ad loc.; Eur. Cycl. 560 ὄ οἰνοχόος et ὄνος L, ὠν- et ὠν- Canter ἐνθαδ]ῖ Jacques^{1/2}, coll. Her. 21 (ἐνθάδ]ε ed. pr.) :]εἰ potius quam]ε B : τυγγάν]ε Barrett ap. Lloyd-Jones **90** πρὸς ὃν B : πρὸς ἦν Maas ap. Lloyd-Jones ἔπεμπε[εσ Page ap. Lloyd-Jones¹ : -ψ[αε ed. pr. (π[potius quam ψ]) fin. ὄ θεοί Page ap. Lloyd-Jones¹, Peek p. 1203⁸ (cf. Eur. Iph. Aul. 327), Ἡράκλειε Arnott olim ap. Lond.; ἴνα τύχω Kamerbeek¹; ἄξιος (de Cnemone) Shipp ap. Sydn., Browning ap. Lond. (cf. 292), an αἴτιος (de Sostrato)? Kassel **91** τοὺς B p.c. : του B a.c. [συνέτριψα γὰρ Shipp ap. Sydn. (Lib. decl. 27, 7 vol. VI p. 554, 15 F. cont. Jacques^{1/2}), [κατέαξα γὰρ complures ([ἔαξα γὰρ suppleverat ed. pr.), [ἔρρηξα γὰρ Austin⁶ p. 214⁴⁵ (cf. Diog. Laert. VII 28) **92** paragr. ἄπα[ντας ed. pr. (fin. τοὺς ἐμούς) : ἄπα[(vel ἀπα]) B fin. Ἡράκλειε Gallavotti⁷, Handley ap. Lond. (hic Chaereae tribuens), δηλαδὴ Schröder, coll. v. 141 et Epitr. 473; ἄρα γε Jacques^{1/2} (de signo interrog. post πεπαρώνηκε ponendo cogitaverat Lloyd-Jones) **93** paragr. <Χαι.> δεῦ[ρ' ἦξων ταχὺ Kassel⁷ (post Peek, qui δεῦ[ρ' ἦ. τ. vel δεῦ[ρ' ἦξει τ. Pyrrhiae inde a v. 87 locuto continuaverat), δεῦ[ρ'. Χα. οὐ γὰρ φρονῶν Gallavotti⁷ **94** ἐξώλ[ησ complures : ἐξώλ[ησ Barrett ap. Lloyd-Jones¹ fin. ἄρα Handley, coll. Ar. Lys. 933 et Eub. fr. 115, 7 : ταχὺ Lloyd-Jones, Barrett ap. eundem : ἐγὼ J. Martin, Post³ p. 99 **95** paragr. num fuerit incertum ἀπολο[potius quam ἀπολε[B ἀπολο[ίμην complures (locos ad 94 laudatos cont. Handley) : ἀπολο[ύμεθ' ed. pr. ἔχε] δέ πως complures : . . .]δε[ιοθι] B, supra δε hamulus incertus (fort. υ), super [ιοθι] scriptum πῶς ιοθι ex errore librarii πῶς in exemplari cursive exaratum describentis ortum esse putavit Turner ap. Lond. p. 63, πῶς falsa coniectura substitutum esse Kraus ἔχε — φυλακτικῶς Chaereae tribuit Kassel⁷, qui nunc dubitat an Sostrati verba esse possint Pyrrhiae in se ipsum execrationem ironice excipientis **96** λ[έγειν ed. pr. : λ[αλεῖν Quincey ap. Sydn. προ]έστηκεν ed. pr. : . . .]έστηκεν B : προ]έστηκεν L. Prauscello ZPE 136 (2001) 7–10, coll. Hippocr. epid. V 42, 1, De vict. acut. (spur.) 4, 1 p. 69 Joly, sed vid. Ind. Hippocr. p. 689^b s.v. προϊότητα, p. 700^b s.v. προϊότητα II 1 b, p. 702^b s.v. προϊότητα. ipsa Prauscello attulit Basil. In ebriosos PG xxxi p. 452 A, cf. etiam Schol. Ar. Ran. 303 a προστάτης (προσστ- R, προστ- V E Θ Barb) αὐτῶι (Hegelochos histrioni) τοῦ πνεύματος et Ael. Aristid. or. 48, 64 K.

- τὸ πνεῦμα. κόψας [τὴν θύ]ραν τῆς οἰκίας
τὸν κύριον ζητεῖν [ἔφ]ην. προῆλθέ μοι
γραῦς τις κακοδαίμων· ἀ[ὕτ]όθεν δ' οὗ νῦν λέγων
100 ἔστηκ', ἔδειξεν αὐ[τὸ]ν ἐπὶ τοῦ λοφιδίου
ἐκεῖ περιφθειρόμενον, ἀχράδας ἢ πολὺν
κύφων' ἑαυτῷ συλλέγονθ'. (Cω.) ὡς ὀργίλωσ.
(Xαι.) τί (δ'), ὦ μακάρι'; (Πυ.) ἐγὼ μὲν εἰς τὸ χωρίον
ἐμβὰς ἐπορευόμην πρὸς αὐτόν. καὶ πάνυ
105 πόρρωθεν, εἶναι τις φιλόανθρωπος σφόδρα
ἐπιδέξιός τε βουλόμενος, προσεῖπα· καὶ
“ἦκω τι” φημί, “πρὸς σε, πάτερ, ἰδεῖν τί σε
σπεύδων ὑπὲρ σοῦ πράγμ’.” <ὁ δ’> εὐθὺς “ἀνόσιε
ἄνθρωπε,” φησὶν, “εἰς τὸ χωρίον δέ μου
110 ἦκεις <κύ>; τί μαθῶν;” βῶλον αἶρεταί τινα·
ταύτην ἀφίησιν εἰς τὸ πρόσωπον αὐτό μου.

101 Hesych. π 1939 περιφθίρεται· τὰς φθειράς συλλέγει. ἢ μειοῦται, ἔλαττοῦται **102**
Schol. vet. (R V E Θ Matr Barb V⁵⁷, Sud. κ 2800) Ar. Plut. 476 c = Hesych. κ 4754 ≅ Phot. κ 1273
κύφων ... τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων (κ. ὀλ. om. Phot.) **107** Schol.
Thuc. IV 125, 1 e οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἰδεῖν τί σε ἐβουλόμην ἀντὶ τοῦ διαλεχθῆναί σοι,
vid. Radt ZPE 81 (1990) 8 [= Kl. Schr. p. 406]

97 [τὴν θύ]ραν ed. pr. : [. . .]ραν B p.c. : [. . .]ρας B a.c. **98** ζητεῖν B p.c. : ζητ- B
a.c. [ἔφ]ην complures προῆλθέ Sandbach, coll. 499 : προσῆλθε B **99** τις super init. verbi
κακοδαίμων superscr. **101** περιφθειρόμενον, ἀχράδας ἢ Thierfelder¹, Handley ap. Lond. (in ed.
cont. Antiphon. fr. 209, 3–5 et Theop. fr. 64, 3) : περιφθιρόμενον ἀχράδας· ἢ B : περιφθειρόμενον
ἀχράδας ἢ vel περιφθ. ἀχρ., ἦ ed. pr. ‘circumeuntem, dum pira vel magnam sibi malam crucem
colligit: hoc execrationis loco est’ Thierfelder¹ **102–103** 102 paragr., dicola post συλλεγοντα et
post ὀργίλωσ; 103 paragr. nulla, nota pers. in marg. sin., vel]μ vel]τρ legi posse videtur, vix
]ρρ ὡς ὀργίλωσ Sostrato, τί (δ'), ὦ μακάρι' Chaereae tribuit Lloyd-Jones; ὡς ὀργίλωσ. τί, ὦ
μακάρι' Chaereae dedit Sandbach; τί, ὦ μακ. Pyrrhiae servantēs ὡς ὀργ. Chaereae dederunt
complures, Sostrato ed. pr. vid. Schaefer¹ p. 116 sq. κυφῶν' B Theodos. Π. κλίσεως τῶν
εἰς ὦν βαρυτόνων ed. Hilgard (Excerpta ex libris Herodiani technici, progr. Hdbg., Lips. 1887)
p. 19, 26 κύφων, κύφωνος **105** τις φιλόανθρωπος ed. pr. : φιλόανθρωπός τις B **107** de πρὸς σε
vid. ad Peric. 77 **108** πράγμ’.” <ὁ δ’> εὐθὺς complures : πραγμα· εὐθὺς B : πράγματ’.” εὐθὺς ed.
pr. **109** ἀνθρώπ’ [ωντε]φηςίν· B **110** <κύ>; τί μαθῶν;” Kassel³ (<κύ> τί μ.;” Page ap. Lloyd-
Jones, Sbordone, vid. Schaefer¹ p. 117; κύ post μαθῶν inseruerat ed. pr.) : τί μαθῶν;” (καὶ) Fraenkel
ap. Lloyd-Jones¹ **111** paragr., dicolon in fine versus ἀφίησιν B : ἀφίησ' ed. pr. cum
syllabarum mensura cf. Ar. Av. 946 et fr. 504, 14, Philem. fr. 114, 3 = Strat. fr. 1, 3 et vid. P. Maas
RhM 68 (1913) 357¹ (= Kl. Schr. p. 55⁵)

- Χαι.** ἐς κόρακας. (**Πυ.**) ἐν ὄρωι δ' "ἀλλὰ σ' ὁ Ποσειδῶν" λέγων
κατέμυσα, χάρακα λαμβάνει πάλιν τινά,
ἐκάθαιρέ τ' αὐτῆι "κοὶ δὲ κάμοι πρᾶγμα τί
115 ἐστιν;" λέγων, "τὴν δημοσίαν οὐκ οἶσθ' ὁδόν;",
ὄξύτατον ἀναβοῶν τι. **Χαι.** μαινόμενον λέγεις
τελέως γεωργόν. (**Πυ.**) τὸ δὲ πέρας· φεύγοντα γὰρ
δεδίωχ' ἴσως με στάδια πέντε καὶ δέκα,
περὶ τὸν λόφον πρώτιστον, εἶθ' οὕτω κάτω
120 εἰς τὸ δασὺ τοῦτο, σφενδονῶν βώλοισι, λίθοισι,
ταῖς ἀγρᾶσιν ὡς οὐκ εἶχεν οὐδὲν ἄλλ' ἔτι.
ἀνήμερόν τι πρᾶγμα τελέως ἀνόσιος
γέρων. ἰκετεύω σ', ἄπιτε. (**Κω.**) δειλίαν λέγεις.
(**Πυ.**) οὐκ ἴστε τὸ κακὸν οἶόν ἐστι· κατέδεται
125 ἡμᾶς. **Χαι.** τυχὸν ἴσως † οὐδυνωμένος † τι νῦν
τετύχηκε· διόπερ ἀναβαλέσθαι μοι δοκεῖ
αὐτῶι προσελθεῖν, Κάστρατ'. εὖ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι
πρὸς πάντα πράγματ' ἐστὶ πρακτικώτερον

115 vid. ad 162–165 120–121 imitatus est Ael. epist. 13, vid. p. 64, vid. etiam ad 83

112 nota pers. χαρ' in marg. sin. ἐς κόρακας complures : ἡς κορ- B cf. 432 (εἰς κορ- B), Epitr. 160 (εἰς κορ- P), Her. 70, Peric. 206, Sam. 133. 353 (εἰς κορ- B, εἰς κορ- C). 370. Zenob. Ath. I 67 (vulg. III 87) ἐς κόρακας· μέμνηται ταύτης (sc. τῆς παροιμίας) Μένανδρος (συνεχῶς add. vulg.) ποσιδῶν B 113 in marg. dext. μαστιγγα, interpretamentum versu 142 ἐμαστίγου provocatum agnovit Gallavotti¹⁻³ 114 ἐκάθαιρέ τ' αὐτῆι Lloyd-Jones : ἐκάθαιρε ταύτην B (quod qui retinent aut caput vel ventrem vel nates aut χάρακα intellegunt) : ἐκάθαιρε ταύτη complures : ταύτη μ' ἐκάθαιρε Handley ap. Lond. : ἐκάθαιρέ μ' αὐτῆι Arnott coi B p.c. : cv B a.c. cf. Ar. fr. 940 τί ed. pr. : τι B cf. Sic. 100 et vid. ad Nicomach. fr. 1, 24 116 paragr., dicolon post τι, nota pers. χαρ in marg. sin. iuxta versum insequentem τι B : τε Quincey ap. Syd., Zuntz Heliod. IV 7, 11 ὄξύ τι καὶ μέγα ἀνέκραγε cont. Arnott¹ post λέγεις comma posuit West¹, coll. 604 118 δεδίωχ' Thierfelder¹ : δεδιωκ' B : ἐδίωκ' Shipp ap. Syd. 121 ε[σ]τι B 122–123 ἀνήμερον — γέρων Sostrato tribuit ed. pr., Chaereae dederunt Bingen⁴, Marzullo post πρᾶγμα interpunxit ed. pr., post τελέως Sandbach (Plut. De fort. Rom. 8. 321 A attulit Kassel ap. Gronewald⁶ p. 17²); cum orationis forma fr. 267, Monost. 787 Pernig., Dem. 19, 136, [Basil. et Lib.] commerc. epist. 13, 1 (XI p. 587 F.), Ov. epist. ex Ponto II 7, 37 cont. Kassel⁴, Eur. Andr. 727 et quos locus laudavit Gow ad Theocr. 15, 83 Kassel⁶ p. 4 [p. 294] (ὁ) γέρων Gallavotti^{2/3} 125 paragr., dicolon post ἡμᾶς, nota pers. χαρ in marg. dext. τυχὸν ed. pr. : -ῶν B οὐδυνωμένος B p.c. : -μένως B a.c. : ὠδυνημένος ed. pr. : ὀδ' ὀδυνώμενος Zuntz : ὑποδυνώμενος Quincey et Treweek ap. Syd. : ἐξοδυνώμενος Kassel⁷, coll. Eur. Cycl. 661 : κατοδυνώμενος Austin⁶ 128 πρακτικώτερον B p.c. : -τατον B a.c.

- εὐκαιρία. **Πυ.** νοῦν ἔχετε'. (**Χαι.**) ὑπέρικρον δέ τι
 130 ἐστὶν πένης γεωργός, οὐχ οὗτος μόνος,
 σχεδὸν δ' ἅπαντες. ἀλλ' ἔωθεν αὔριον
 ἐγὼ πρόσειμι αὐτῷ μόνος, τὴν οἰκίαν
 ἐπέιπερ οἶδα· νῦν δ' ἀπελθὼν οἴκαδε
 καὶ σὺ διάτριβε. τοῦτο δ' ἕξει κατὰ τρόπον.
 135 (**Πυ.**) πρᾶπτωμεν οὕτως. **Κω.** πρόφασιν οὗτος ἄχμενος
 εἴληφεν. εὐθὺς φανερόν ἦν οὐχ ἠδέως
 μετ' ἐμοῦ βαδίζων, οὐδὲ δοκιμάζων πάνυ
 τὴν ἐπιβολῆ]ν τὴν τοῦ γάμου. κακὸν δέ σε
 κακῶς ἄπ]αντες ἀπολέσειαν οἱ θεοί,
 140 μαστιγία. **Πυ.** τί] δ' ἠδίκηκα, Κώστρατε;
 (**Κω.**)]εἰς τὸ χωρίον τι δηλαδὴ
 Πυ.] ἔκλεπτον; (**Κω.**) ἀλλ' ἐμαστίγου σέ τι
 οὐδὲν ἀδικοῦντα; (**Πυ.**) καὶ πάρεστί γ' οὗτος
 αὐτός. ὑπάγω, βέλτιτε. (**Κω.**) σὺ δὲ τούτωι λάλει.

129 paragr., dicolon post ευκαιρια[v], nota pers. πυρριας super voun εχετε superscr. 130
 ἐστί B 134 post hunc versum Chaeream exisse post Londinienses et Gallavottium¹⁻³ plerisque
 verisimile visum est 135 paragr., dicolon post οὕτως, nota pers. κωστρ in marg. sin. πρᾶπ-
 τομεν B ἄχμενος B cf. var. lect. Aesch. Prom. 728 (M) et vid. Schol. (bT) Hom. Ξ 108
 b 136 εἴληφεν. εὐθὺς complures : εἴληφεν ευθὺς B (recepit ed. pr., postea complures) 137
 μετ B p.c. : μητ B a.c. 138 δέ σε ed. pr. : δὲ σὲ vGroningen³ 139 dicolon nullum in fine
 versus 140–150 accedit H₁^r 140 dicolon in fine versus B [H₁] μαστιγία complures τί
 ed. pr., unde Pyrrhiae responsum incipere viderunt complures]δ' ηδικη[vel]ς' ηδικη[H₁ (hoc
 legisse sibi visus est C. H. Roberts ap. Lloyd-Jones, coniecerat ed. pr., illud Turner ap. Blake,
 coniecerant Lond., Gallavotti⁷),]ε ηδικη[:]κα B 141 dicolon nullum in fine versus B
 [H₁]]εἰς B :] . . . c H₁ : κακῶς ἐπό]εἰς Ritchie ap. Sydn. (post eum κακὸν
 ἐπό]εἰς vGroningen¹, ἑκακοπό]εἰς Blake) : ἐμβὰς σὺ γ'] εἰς Lond. : ἔκλεπτες] εἰς Lloyd-Jones :
 ὕβριζες] εἰς A. Kohl in seminario Herbipolensi 142] . . . εκλεπτον: H₁ :]επον:
 B : ἐλθών. Πυ.] ἔκλεπτον; Lloyd-Jones : κλέπτων. Πυ.] ἐκλ- Arnott : (Πυ.) ἀλλ' οὐκ] ἔκλεπτον.
 Lond. : (Πυ.) οὐ μὰ Δί'] ἔκλ- Sandbach 143–144 initia versuum desunt in B, fines in
 H₁ paragraphi nullae in H₁, dicola in finibus versuum in B; dicola post ἀδικοῦντα in B et in H₁,
 post βέλτιτε in B (negaverunt Gallavotti¹⁻³, Sydn., sed Jacques¹ p. 49¹ [2 p. xlvii²] cont. scripturam
 qua librarius usus est in v. 129 εχετε:, 370 αγε:, 374 ενθαδε:), non in H₁; iuxta v. 143 in marg. sin.
 in H₁ notam pers. fuisse censet Lloyd-Jones, negat Sandbach comm. σὺ — λάλει Sostrato (qui
 Chaereae responderet) dedit ed. pr., Pyrrhiae continuavit Lloyd-Jones¹ (vid. Schaefer¹
 p. 117 sq.) καὶ (supra lin.) παρεστί γε B : καὶ παρεστῖν H₁ οὗτος / αὐτός. ὑπάγω, Lloyd-
 Jones, vGroningen¹ (vid. Euphr. fr. 9, 15 sq.) : ουτος: |] B : ου[| αυτος υπαγω
 H₁ : ουτος: / αὐτός. (Χα.) ὕπαγ', ὃ Kraus (de Chaerea vid. ad 134; ὕπαγ', ὃ iam complures)

- 145 (Χαι.) οὐκ ἄ[ν] δυναίμην· ἀπίθανός τις εἴμ' αἰεὶ
 ἐν τῷ λαλεῖν. ποῖον λέγει[.]νι;
 (Cω.) οὐ πάνυ φιλόμικρον βλ[έπειν μ]οι φαίνεται,
 μὰ τὸν Δί'. ὡς δ' ἐσπούδακ'. ἐπ[ανά]ξω βραχὺ
 ἀπὸ τῆς θύρας· βέλτιον. ἀλλὰ κ[αὶ β]οᾷ
 150 μόνος βαδίζων· οὐχ ὑγιαίνειν μ[οι] δοκεῖ.
 δέδοικα μέντοι, μὰ τὸν Ἀπόλλω καὶ θεούς,
 αὐτόν· τί γὰρ ἄν τις μὴ οὐχὶ τάληθῆ λέγοι;
Κνήμων εἶτ' οὐ μακάριος ἦν ὁ Περσεύς κατὰ δύο
 τρόπους ἐκεῖνος, ὅτι πετηνὸς ἐγένετο
 155 κοῦδενὶ συνήντα τῶν βαδίζόντων χαμαί,
 εἶθ' ὅτι τοιοῦτο κτῆμ' ἐκέκτηθ' ὄϊ λίθου
 ἅπαντας ἐπόει τοὺς ἐνοχλοῦντας; ὅπερ ἐμοὶ
 νυνὶ γένοιτ'· οὐδὲν γὰρ ἀφθονώτερον
 λιθίνων γένοιτ' ἄν) ἀνδριάντων πανταχοῦ.
 160 νῦν δ' οὐ βιωτόν ἐστι, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν.
 λαλοῦς· ἐπεμβαίνοντες εἰς τὸ χωρίον

153–159 imitatus est Ael. epist. 14, vid. p. 64 sq. 159 Antiatt. p. 82, 11 B. (α 115 et 116 V.) ἀνδριάς· ... Μένανδρος Δυσκόλωι (fr. 126 Koe.) 'ἀνδριάντων λιθίνων' ἔφη (116 ἀνδριάντα· τὸν λίθινον ἔφη cod., corr. West JHS 106, 1986, 206)

145–146 146 paragr. B, non H₁, dicolon in fine versus B [H₁] Chaereae (vid. ad 134) dedit ed. pr. (prob. Schaefer¹ p. 117–119), Sostrato tribuit Dianio^{1/2} (notam pers.]ωφτρ' in H₁ iuxta v. 145 in marg. sin. dispexisse sibi visus est Sandbach) ποῖον λέγει[ν δεῖ τουτο]νι; ed. pr., π. λέγει[ε δὲ τουτο]νι; Bingen¹ (v. 145 sq. Pyrrhiae datis), Gallavotti⁷ (v. 145 sq. Chaereae tribuens, mox in edd. Pyrrhiae daturus), (Πυ.) π. λέγει[ε εὖ τουτο]νι; Lond., eadem sine indicatione pers. loquentis Monaco, (Πυ.) π. λέγει[ε μοι τουτο]νι; Sandbach; π. λέγει[ν δὲ τῷιδ' εἶ]νι; Kraus, v. 145 sq. Chaereae datis, π. λέγει[ν πρὸς τόνδ' εἶ]νι; vGroningen¹, a v. 145 Sostrati orationem incipere ratus 147 βλ[έπειν μ]οι complures (βλ[έπων μ]οι ed. pr.) 148 ωδ' B : ωε H₁ p.c. : ουδ' H₁ a.c. ε. [. .]ξω[ι] B [H₁], suppl. Ritchie ap. Sydn., coll. Peric. 353, Turner ap. Lond. 149 κ[ι] vel ι[ι] vel ρ[ρ], fort. γ[γ], vix μ[μ] vel ν[ν] in B [H₁] ἀλλὰ κ[αὶ β]οᾷ Blake, Kassel ap. Schaefer¹ p. 119, Rees ap. Handley : ἀλλὰ γ[γ]αρ β]οᾷ ed. pr. : ἀλλ' Ἄρ[ρη β]οᾷ Lloyd-Jones in fine versus supra ai vestigia incerta in B [H₁], ei legere posse sibi visus est Lloyd-Jones 150 υγιενειν B : υ[υ] H₁ post hunc versum desinit H₁' 151 μα B : νῆ Barrett ap. Lloyd-Jones¹, Shipp ap. Sydn. cf. 639 et 718 δέδοικα μέντοι parenthesis loco esse posse existimavit Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ θεούς ed. pr. : τοὺς θεοὺς B 152 paragr., dicolon in fine versus μη ουχι B : οὐχὶ Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ Plat. Phileb. p. 12 D cont. Handley ap. Lond. 153–154 153 nota pers. κνημ/ in marg. sin. signum interrog. post Περσεύς add. Gallavotti⁷, post ἐκεῖνος alii 156 ὄϊ λίθου ed. pr. (Ael. verba cont. Lond., Ael. Aristid. or. 37, 24 K. et Apollod. II 41 Kraus) : ὄϊ λίθινου B : ὄϊ λίθινου Gallavotti⁷ (cf. Antiphan. fr. 164, 4) 159 ἄν) ed. pr. (cf. Ael.)

ἤδη. παρ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν γάρ, νῆ Δία,
 εἴωθα διατρίβειν· ὅς οὐδ' ἐργάζομαι
 τοῦτο τὸ μέρος τοῦ χωρίου, πέφευγα δὲ
 165 διὰ τοὺς παριόντας. ἀλλ' ἐπὶ τοὺς λόφους ἄνω
 ἤδη διώκουσ'. ὦ πολυπληθείας ὄχλου.
 οἴμοι· πάλιν τις οὐτοσί πρὸς ταῖς θύραις
 ἔστηκεν ἡμῶν. **Cw.** ἄρα τυπτήκει γέ με;
Kv. ἐρημίας οὐκ ἔστιν οὐδαμοῦ τυχεῖν,
 170 οὐδ' ἂν ἀπάγξασθαί τις ἐπιθυμῶν τύχη.
Cw. ἐμοὶ χαλεπαίνει. περιμένω, πάτερ, τινὰ
 ἐνταῦθα· συνεθέμην γάρ. (**Kv.**) οὐκ ἐγὼ ἔλεγον;
 τουτὶ στοᾶν νενομίκατ' ἢ τὸ τοῦ Λεώ;
 πρὸς τὰς ἐμὰς θύρας, εἰάν ἰδεῖν τινα
 175 βούλησθε, συντάττεσθ' ἀπαντᾶν; παντελῶς
 καὶ θῶκον οἰκοδομήσατ', ἂν ἔχητε νοῦν,
 μᾶλλον δὲ καὶ συνέδριον. ὦ τάλας ἐγὼ·
 ἐπηρεασμὸς τὸ κακὸν εἶναί μοι δοκεῖ.

162–165 imitati sunt Ael. epist. 14 (vid. p. 65) et Lib. decl. 27, 5 (vol. VI p. 553, 6 F.) ὅς, ἵνα μηδὲ ἄκων τινὶ περιτύχω, οὐδὲ τὴν δημοσίαν εἴωθα βαδίζειν ὁδόν (cont. Kraus; cf. etiam v. 115)

163 εἴωθα B (cf. Lib.) : εἴωκα Zuntz (prob. Schaefer¹ p. 119, cf. Antiphan. fr. 204, 8) **164**
 τοῦτο (τουτὶ Lond.) τὸ μέρος τοῦ complures : τοιοῦτο το μέρος B **167** τις B p.c. : τοὶ vel τος B
 a.c. : τίς ed. pr. προ B **168** paragr., dicola post ἡμῶν et in fine versus, nota pers. *cωστρα/* in
 marg. dext. τυπτήκει ed. pr. : τυπησεις B : τυπτήσεις complures (obloquitur Kraus) γέ με ed.
 pr. : γεμε B : γ' ἐμέ Gallavotti¹⁻³, Lond. **169–174** versusum frustula exigua servat **H₁^v** **169**
 nota pers. κνημί in marg. sin. B **170** paragr., dicolon in fine versus B [**H₁**] **171** nota pers.
cωστ in marg. sin. B χαλεπαίνει B [**H₁**] : -ει; Lloyd-Jones (sed vid. Schaefer¹ p. 120) : -εις;
 vGroningen¹ (obloquitur Ritchie Gnom. 34, 1962, 40) **173** τουτὶ ed. pr. : τουτο τι B
 [**H₁**] στοανομοικατ' B [**H₁**] ἢ τὸ τοῦ Λεώ Koumanoudis Platon 21 (1959) 91 (coll. Ar. Lys.
 911 τὸ τοῦ Πανός) : η του λεω B, το super τ superscr. [**H₁**] : ἢ τὸ τοῦ λεώ ed. pr. (locum quo
 concilii habendi causa convenit populus Atheniensium dici putavit Monaco) : ἢ τὸ τῶν Λεώ
 Wycherley Mnem. 18 (1965) 282–284 **175** βούλησθε B p.c. : -εσθε B a.c. συντάττεσθ'
 ἀπαντᾶν; Lloyd-Jones (qui ipse in dubium revocavit ZPE 15, 1974, 211³ [= Acad. Pap. II p. 28³];
 πρὸς in fr. 666 similiter usurpatum cont. Sandbach comm.) : -εσθε παντα B (def. Handley,
 Austin⁶) **176** θῶκον B : θᾶκ- scribendum esse suspicatus est Sandbach comm. Schol.
 (EHM^aOVY) Hom. β 14 b 1 Pont. θῶκωι· τοῦτον οἱ Ἄττικοὶ θᾶκον καλοῦσιν. vid. var. lect. Ar.
 Nub. 993 (in ed. Dov.), Ran. 1515. 1522 (in ed. Vels.), Cratin. fr. 7 οἰκοδομήσατ' ed. pr. : -σατε
 B : -σατ' Lloyd-Jones παντελῶς cum imperativo etiam 456 sq., ut vid.; cf. Arist. Top. I 18 p. 108
 a 34 sq. παντελῶς εὐλαβητέον ἂν complures : εαν B vid. ad 205 **177** post συνέδριον
 dicolon B (paragr. nulla) **178** paragr., dicolon in fine versus

- Κω.** οὐ τοῦ τυχόντος, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, πόνου
 180 τουτὶ τὸ πρᾶγμα (γ') ἀλλὰ συντονωτέρου.
 πρόδηλόν ἐστιν. ἄρ' ἐγὼ πορεύσομαι
 ἐπὶ τὸν Γέταν τὸν τοῦ πατρός; νῆ τοὺς θεούς,
 ἔγωγ' ἔχει (τὸ) διάπυρον καὶ πραγμάτων
 ἔμπειρός ἐστιν παντοδαπῶν· τὸ δύσκολον
 185 τὸ τοῦδ' ἐκεῖνος (→) ἀπόσεται, οἶδ' ἐγώ.
 τὸ μὲν χρόνον γὰρ ἐμποιεῖν τῷ πράγματι
 ἀποδοκιμάζω. πόλλ' ἐν ἡμέραι μιᾷ
 γένοιτ' ἂν. ἀλλὰ τὴν θύραν πέπληχέ τις.
- Κόρη** οἴμοι τάλαινα τῶν ἐμῶν ἐγὼ κακῶν.
 190 τί νῦν ποιήσω; τὸν κάδον γὰρ ἡ τροφὸς
 ἰμῶς ἀφῆκεν εἰς τὸ φρέαρ. **Κω.** ὦ Ζεῦ πάτερ
 καὶ Φοῖβε Παιάν, ὦ Διοσκόρω φίλ[ω,
 κάλλους ἀμάχου. (**Κορ.**) θερμὸν (δ') ὕδωρ πρ[οσέταξέ μοι
 ποιεῖν ὁ πάππας ἐξιῶν. (**Κω.**) ἄνδρε[
 195 [**Κορ.**] ἐὰν δὲ τοῦτ' αἰσθητ', ἀπολεῖ κακ[– υ –
 παίων ἐκεῖνην. (**Κω.**) οὐ χολή, μὰ τ[οὺς θεούς.
 [**Κορ.**] ὦ φίλταται Νύμφαι, παρ' ὑμῶν λ[ηπτέον.

179 nota pers. σωτρ' in marg. sin. 180 πρᾶγμα γ' complures : πραγμα B : πρᾶγμ' ἔστ' ed. pr. : πρᾶγμ' ἦν Maas ap. Lloyd-Jones 183 (τὸ) Gallavotti⁷ (olim), Eitrem⁵ : (τι) complures 185 τὸ τοῦδ' complures : το τουτουδ' B : τοῦτου δ' ed. pr. (μόνος) Foss¹, (τάχος) Lloyd-Jones (vid. Schaefer¹ p. 120), (εἶς) Steffen, (τοῦτ') Gronewald¹¹, prob. Austin⁶, qui de (ἐξ)ἀπόσεται cogitaverat ἀπόσεται ed. pr. : ἀπώσεται B : ἂν ὤσεται Steffen 187 πόλλ' ἐν ed. pr. (cf. 864) : πολλα δ' αν B : πόλλ' ἂν Handley, coll. Carch. 8 188 paragr., dicolon in fine versus 189 nota pers. ἡ κορη θυγατηρ κνημ' in marg. sin. 191 paragr., dicolon nullum, nota pers. σωτρ/ in marg. dext. 192 Διοσκόρω Sandbach⁶, coll. fr. 491 : -κουρω B Phryn. ecl. 205 Διόσκουροι ὀρθότερον Διόσκοροι. γελάσεις (-ει Rutherford) οὖν τοὺς σὺν τῷ υ λέγοντας cont. Sandbach comm.; adde [Hdn.] Philet. 44 οἱ Διόσκοροι σὺν τῷ υ ὅταν πληθυντικῶς λέγονται τῷ Διοσκόρω δὲ ἐν τῷ δυϊκῷ ἀριθμῷ ἄνευ τοῦ υ 193 κάλους B (δ') complures πρ[οσέτ. ed. pr. μοι complures : vel με Barigazzi², vGroningen¹ 194 παπας B vid. ad 204 ἐξιῶν B : εἰς- Zuntz CIR 20 (1970) 7, prob. Sandbach comm., vix recte fin. τί δρω; Barrett ap. Lloyd-Jones et W. Hagenmeyer ap. Kraus (vid. Schaefer¹ p. 120 et Bain Act. & Aud. p. 109²), τί φῶ; Page ap. Lloyd-Jones¹ 195 τοῦτ' αἰσθητ' ed. pr. : τουτουτοεσθητ' B κακ[ῶς πάνυ Kassel², Lloyd-Jones¹, κάκ[ις]τα δὴ Barrett ap. Lloyd-Jones¹, Kraus¹ 196 paragr. nulla, dicolon potius quam punctum simplex post ἐκεῖνην τ[οὺς θεούς Questa ap. Gallavotti⁷ : τ[ὸν Δία Barigazzi¹ μὰ τοὺς θεούς hac versus sede 459. 544, Asp. 314, Epitr. 935, Mis. 15, μὰ τὸν Δία fr. 193, 4 (cf. 296, 13) 197 λ[ηπτέον Barrett ap. Lloyd-Jones¹ (458 sq. ἐνοχλητέον ... / ἔσθ' cont. Handley) : λ[ήψομαι ed. pr.

αἰσχύνομαι μὲν, εἴ τινες θύουσ' ἄ[ρα
 ἔνδον, ἐνοχλεῖν. (Cω.) ἀλλ' ἂν ἐμοὶ δ[— — — — —
 200 βάσας ἐγὼ σοὶ τ[. ἦ]ξω φέρων.
 (Κορ.) ναί, πρὸς θεῶν, α[. Cω.] ἐλευθερίως γέ πως
 ἄγροικός ἐστιν. ὧ [πολυτίμ]ητοι θεοί.
 τίς ἂν με σώσει δ[αἰμό]νων; (Κορ.) τάλαιν' ἐγώ,
 τίς ἐψόφηκεν; ἄρ' ὁ [πάπ]πας ἔρχεται;
 205 ἔπειτα πληγὰς λ[ήψ]οιμ', ἂν με καταλάβῃ
 ἔξω.

Δῆος διατρίβω σοὶ διακονῶν πάλαι
 ἐνταῦθ', ὁ δὲ σκάπτει μόνος. πορευτέον
 πρὸς ἐκεῖνόν [ἐ]στιν. ὧ κάκιςτ' ἀπολουμένη
 Πενία, τίς ἢ [μ]εῖς τηλικούτ' ἐφεύρομεν;
 210 τί τοσοῦτον ἡμῖν ἐνδεδεχῶς οὕτω χρόνον
 ἔνδον κάθησαι καὶ συνοικεῖς; (Cω.) λάμβανε
 τηγδί. (Κορ.) φέρε δεῦρο. Δα. τί ποτε βούλεθ' οὐτοσί
 ἄνθρωπος; (Cω.) ἔρρωσ', ἐπιμελοῦ τε τοῦ πατρός.
 οἴμοι, κακοδαίμων. παῦε θρηγῶν, Σώστρατε·
 215 ἔσται κατὰ τρόπον. (Δα.) κατὰ τρόπον τί; (Cω.) μὴ φοβοῦ,
 ἀλλ' ὅπερ ἔμελλες ἄρτι τὸν Γέταν λαβὼν
 ἐπάνηκ', ἐκείνῳ πᾶν τὸ πρᾶγμ' εἰπὼν σαφῶς.

198 θύουσ' ed. pr. : θυος B fin. ἄ[ρα complures : ἄ[μα alii 199 post ἔνδον dist. Handley (in fine v. 198 interpunxerat Turner ap. Lond.) δ[οῦναι θέλις complures (δ[οῦναι 'θέλις Kraus¹, sed vid. Sandbach comm. ad Dyc. 269), δ[ῶς τὴν χύτραν complures, δ[ῶς, αὐτίκα Shipp ap. Sydn. 200 τ[ὴν χύτραν ed. pr., τ[ὴν ὑδρίαν Barigazzi², τ[αχὺ πλέαν Gallavotti⁷ (πλέαν et Ardizzoni), τ[ὴνδε πάλιν Oguse⁴ 201 paragr. ἄ[νυον δ' Barigazzi², ἀ[νύσας γ' Webster ap. Lond.; ἀ[πόδος δ'] Page ap. Lloyd-Jones¹ Cω.] complures 202 post ἐστιν leviter, post θεοί graviter interpunxit Mette 203 ἂν με Lloyd-Jones¹, vGroningen¹ : αν εμε B (ἂν ἐμὲ def. Sandbach comm.) δ[paene certum, τ[vix legi posse videtur δ[αἰμό]νων Barrett ap. Lloyd-Jones¹ : τ[ῶν πό]νων ed. pr. 204 εψοφηκεν B p.c. : εφηκεν B a.c. [πάπ]πας ed. pr. ([. . .]πας vel [. . .]π- B, potius [πά]πας scriptum fuit, cf. 194. 494. 648 et vid. ad Mis. 614) 205 ἂν Harsh p. 581, Lond. : εαν B vid. ad 176 206 paragr., dicolon post ἔξω, nota pers. δαος in marg. sin. σοὶ B : σοὶ (opp. ὁ δὲ 207) Schröder 207 σκεπτει B, fort. postea correctum 211 καθοσαι B 212 dicolon ante τί, nota pers. δαος superscr. ποτε βούλεθ' Barrett ap. Lloyd-Jones¹, Szemerényi ap. Lond. : ποτ' εβουλετο B 213 paragr., dicola post ἄνθρωπος et in fine versus ανθρ- B 214–217 paragraphi 214, 215, 217, dicola post κακοδαίμων, post τρόπον¹, post τί et in fine versus 217, in marg. dext. iuxta v. 214 nota pers. πυρριας παῦε — τρόπον¹ Sostrato continuavit, κατὰ τρόπον τί Davo, μὴ φοβοῦ — σαφῶς Sostrato dedit Grassi

- Δα.** τουτί τὸ κακὸν τί ποτ' ἐστίν; ὡς οὐ μοι πάνυ
 τὸ πρᾶγμ' ἀρέσκει. μειράκιον διακονεῖ
 220 κόρηι· πονηρόν. ἀλλά σ', ὦ Κνήμων, κακὸν
 κακῶς ἅπαντες ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
 ἄκακον κόρην μόνην ἀφείς ἐν ἐρημίαι
 ἔαις, φυλακὴν οὐδεμίαν ὡς προσῆκον ἦν
 ποιούμενος. τουτί (δὲ) καταμαθὼν ἴσως
 225 οὗτος προσερρῦη, νομίζων ὡςπερεὶ
 ἔρμαιον. οὐ μὴν ἀλλὰ τὰδελφῶι γε δεῖ
 αὐτῆς φράσαι με τὴν ταχίστην ταῦθ', ἵνα
 ἐν ἐπιμελείαι τῆς κόρης γενώμεθα.
 ἦδη δὲ τοῦτ' ἐλθὼν ποιήσειν μοι δοκῶ.
 230 καὶ γὰρ προσιόντας τοῦςδε Πανιστάς τινας
 εἰς τὸν τόπον δεῦρ' ὑποβεβρεγμένους ὄρω,
 οἷς μὴ ἴνοχλεῖν εὐκαιρον εἶναί μοι δοκεῖ.

ΧΟΡΟΥ

ACTUS II

- Γοργίας** οὕτω παρέργως δ', εἰπέ μοι, τῶι πράγματι
 φαύλως τ' ἐχρήσω; **Δα.** πῶς; (**Γο.**) ἔδει σε, νῆ Δία,
 235 τὸν τῆι κόρηι προσιόντα, (Δᾶ'), ὅστις ποτ' ἦν,
 ἰδεῖν τότ' εὐθύς, τοῦτο τοῦ λοιποῦ χρόνου

225 Phot. π 1319 = Sud. π 2647 προσερρῦη· προσφοίτησε, προσῆλθεν, οὐ προσέρρευσε.
 Hesych. π 3750 προσερ(ρ)ύη· προ(c)ῆλθεν. vid. Theod. ZPE 82 (1990) 42

218 nota pers. δαος in marg. sin. τουτί τὸ ed. pr. : τουτο τι το B : τουτο τὸ Gallavotti^{1/3} **220** cum voce πονηρόν enuntiati vice usurpata Her. 17 et Peric. 200 cont. complures; adde Asp. 48 et fr. adesp. 1071, 9 **223** προσῆκον ἦν complures : προκενην B **224** (δὲ) καταμαθὼν Peek : καταμαθανων B : καταμανθάνων ed. pr. **226** τὰδελφῶι ed. pr. : ἀδελφῶι B **230** Πανιστάς vGroningen², Lloyd-Jones¹ (πανιστάς ed. pr., coll. IG XII 1, 155, 75 et IG ad res Rom. pert. IV 1680) : παϊανιστας B IG II/III² 1339, 3 et 6 ἠρωϊστῶν (contra VII 2725, 6 et 17 sq. et 29 ἠρωϊαστῶν) et XII 3 suppl., 1296, 2 Βακχιστῶν (contra Philodam. Scarph. paeon. 144 sq. CA p. 169 Pow. Βακχ[ιαστά]ν) cont. Sandbach comm.; adde Inscr. Cret. IV 266, 1 Πριαπιστῶν **233** nota pers. γοργιας in marg. sin. **234** parag., dicola post ἐχρήσω et post πῶς, nota pers. δαος in marg. dext. **235** προσιόντα, (Δᾶ') Eitrem⁵ : προσιόντα B : <τουτον> προσιόνθ' Barrett ap. Lloyd-Jones¹ : προσιόντα (τόνδ') Lloyd-Jones **236** τότ' ed. pr. : τουτ' B Ar. Nub. 1359 cont. Lond.

εἰπεῖν θ' ὅπως μηδεὶς ποτ' αὐτὸν ὄψεται
 ποιῶντα· νυνὶ δ' ὥσπερ ἀλλοτρίου τινὸς
 πράγματος ἀπέστης. οὐκ ἔνεστ' ἴσως φυγεῖν
 240 οἰκειότητα, Δᾶ'. ἀδελφῆς ἔτι μέλει
 ἔμοι[γ']. ὁ πατήρ ἀλλότριος εἶναι βούλεται
 αὐ[τ]ῆς πρὸς ἡμᾶς· μὴ τὸ τούτου δύσκολον
 μ[ι]μώμεθ' ἡμεῖς. ἂν γὰρ αἰσχρόνητιν
 αὐτῆ] περιπέσει, τοῦτο κάμοι γίνεται
 245 ὄνειδο]ς. ὁ γὰρ ἔξωθεν οὐ τὸν αἴτιον
 ὄστις] ποτ' ἐστὶν οἶδεν, ἀλλὰ τὸ γεγονός.
 κόψομε]γ. (Δα.) ὃ τᾶν, τὸν γέροντα, Γοργία,
 δέδοικ'· ἐ]ἂν γὰρ τῆι θύραι προσιόντα με
 λάβη, κρ]εμῖ παραχρῆμα. Γο. δυσχρήτως γέ πως
 250 ἔξει ζυ]γομαχῶν. τοῦτον οὐθ' ὅτωι τρόπωι
 ἀναγκάσαι τις εἰς τὸ βέλτι[ον]γ
 οὐτ' ἂν μεταπέσαι νουθετῶν ο[.]ς,
 ἀλλ' ἐμποδῶν τῶι μὲν βιάσασθαι [τὸν ν]όμον
 ἔχει μεθ' αὐτοῦ, τῶι δὲ πείσαι τὸν τρ[όπο]ν.

239–240 Schol. (MNOA) Eur. Andr. 975 vol. II p. 309, 24 Schw. τὸ δὲ συγγενὲς κατὰ φυσικὴν ἀνάγκην φίλον, ὡς καὶ ἐν Δυσκόλοι φησὶν ὁ Μένανδρος· οὐκ — Δᾶ' (fr. 122 Koe.)

239 απετης B ἐνεστ' ἴσως B, ἔνεστ' ἴσως Schol. Eur. A, ἐνεστ' ἴσως Schol. N : ἔνεστ' Schol. O : ἔνεστί σοι Schol. M vid. Bandini p. 70 φυγεῖν B, Schol. Eur. MNO : οἰκεῖν Schol. A **240** οἰκειότητα Schol. Eur. MOA : οἰκο- B : οἰκού- Schol. N δαε B : δᾶερ Schol. Eur. MNO : δάει Schol. A ἔτι μέλει complures : επιμελεῖ B **241** ἔμοι[γ'] Winnington-Ingram ap. Lond. : εἰμη[.] B : ἐμῆ[ς] Lloyd-Jones ap. Lond. **242** μῆ Lloyd-Jones¹, Lond. : μηδε B **244** αὐτῆ] Lloyd-Jones¹, Lond. (αὐτῆ] ed. pr.) **245** ὄνειδο]ς ed. pr. (ante c vestigium ab o abhorrens conspexisse sibi visus est Jacques^{1/2}, qui ipse ἐπιμελ.]ές) Achill. Tat. II 24, 3 οὐκ εἶχεν ἢ συμφορὰ διὰ τὴν ἀνάγκην ὄνειδος cont. Arnott¹ **247**]γ vel]ι κόψομε]γ Kassel ap. Schaefer¹ p. 121 : ὑπάγωμε]γ Lond., alii alia fr. adesp. 1017, 67 ὃ τᾶν, Φαίδιμε cont. Lond. **249** dicolon post παραχρῆμα, nota pers. γοργί/ in marg. dext. λάβη Roberts ap. Lloyd-Jones¹ κρ]εμῖ complures **250** ἔξει vGroningen¹ : ἔχει ed. pr. : ἔξεις Lloyd-Jones¹ ζυ]γομαχῶν vel λο]γομαχῶν ed. pr. cum hoc Pauli epist. ad Timoth. 2, 2, 14 cont. Kraus, cum illo Dysc. 17 et fr. 860, 2 ed. pr. ante ζυγομαχῶν dist. Bingen^{1/2} τοῦτον ed. pr. : τουτω B **251** ἀναγκάσαι Lloyd-Jones¹ : -σαι B : -σαι Sandbach comm. fin. ῥέπει]γ Kassel ap. Lloyd-Jones, ποτ' ᾗ]γ Diano³, Winnington-Ingram ap. Lond., φρονεῖ]γ Kraus (noluit Foss¹) vid. Kassel⁶ p. 5 [p. 294] **252** ο[ἶδ' οὐδαμῶ]ς ed. pr., ο[ἶδ' οὐδὲ εἶ]ς Diano³, Maas ap. Lloyd-Jones¹; ο[ὑδέϊς ὄλω]ς Kamerbeek¹ **254** parag., dicolon in fine versus μετ' αὐτου B, vid. ad 360

- 255 **Δα.** ἔπιχε μικρόν· οὐ μάτην γὰρ ἤκ[ομ]εν,
 ἀλλ' ὥσπερ εἶπον ἔρχετ' ἀνακάμψας πάλιν.
Γο. ὁ τὴν χλανίδ' ἔχων; οὗτός ἐστιν ὃν λέγεις;
 (**Δα.**) οὗτος. (**Γο.**) κακοῦργος εὐθὺς ἀπὸ τοῦ βλέμματος.
Κω. τὸν μὲν Γέταν οὐκ ἔνδον ὄντα κατέλ[α]βον,
 260 μέλλουσα δ' ἢ μήτηρ θεῶι θύειν τινὶ
 οὐκ οἶδ' ὅτῳ (ποεῖ δὲ τοῦθ' ὀσημέραι,
 περιέρχεται θύουσα τὸν δῆμον κύκλωι
 ἅπαντ') ἀπέσταλκ' αὐτὸν αὐτόθεν τινὰ
 μισθωσόμενον μάγειρον. ἐρῶσθαι δὲ τῆι
 265 θυσίαι φράσας ἤκω πάλιν πρὸς τάνθάδε.
 καί μοι δοκῶ τοὺς περιπάτους τούτους ἀφείδι
 αὐτὸς διαλέξεσθ' ὑπὲρ ἑμαυτοῦ. τὴν θύραν
 κόψω δ', ἵν' ἦι μοι μηδὲ βουλεύσασθ' ἔτι.
Γο. μειράκιον, ἐθελήσαις ἂν ὑπομεῖναι λόγον
 270 σπουδαιότερόν μου; (**Κω.**) καὶ μάλ' ἡδέως· λέγε.
 (**Γο.**) εἶναι νομίζω πᾶσιν ἀνθρώποις ἐγώ,
 τοῖς τ' εὐτυχοῦσιν τοῖς τε πράττουσιν κακῶς,
 πέρασ τι τούτου καὶ μεταλλαγὴν τινα.
 καὶ τῶι μὲν εὐτυχοῦντι μέχρι τούτου μένειν
 275 τὰ πράγματ' εὐθενοῦντ' αἰεὶ τὰ τοῦ βίου,
 ὅσον ἂν χρόνον φέρειν δύνηται τὴν τύχην
 μηδὲν ποιήσας ἄδικον, εἰς δὲ τοῦθ' ὅταν
 ἔλθῃ προαχθεῖς τοῖς ἀγαθοῖς, ἐνταῦθά που
 τὴν μεταβολὴν τὴν εἰς τὸ χειρὸν λαμβάνειν·
 280 τοῖς δ' ἐνδεῶς πράττουσιν, ἂν μηδὲν κακὸν

280 Poll. III 110 et VI 197 ἐνδεῶς πράττων (Theod. ZPE 143, 2003, 75 sq.)

255 nota pers. δαος in marg. sin. ἔπιχε μικρόν complures (vid. Denniston ad Eur. El. 758, et de forma verbi Eup. fr. 298, 5 et Antiphan. fr. 85, 2) : ἐπιχες μικρον B : μικρόν δ' ἐπίχες ed. pr. 256 paragr., dicolon in fine versus ὥσπερ εἶπον ed. pr. : ὡσπερανεῖπον B 257 nota pers. γοργ' in marg. sin. ὁ ed. pr. : ου B signum interrog. post ἔχων posuit Jacques^{1/2}, coll. Her. 26 sq. et fr. 193, 2 (non interpunxit B) 258 dicolon in fine versus 259 nota pers. στῶστ in marg. sin. 263–272 versuum fines praebet O₈ Fr. 1 266 καί μοι Winnington-Ingram ap. Lond. : καμοι B 267 διαλέξεσθ' (cf. 229, 446, fr. 474) complures : -λεξασθαι B [O₈] (de forma aoristi vid. Ar. fr. 356, sed sensu lascivo illic usurpatur) 268 paragr. B, dicolon in fine versus B, O₈ 269 nota pers. γοργί in marg. sin. B 270 ηδως B [O₈] 273 τούτου complures : τούτο B : τούτων ed. pr. 279 λαμβάνειν ed. pr., prob. Schaefer² : -ει B

- ποιῶσιν ἀποροῦντες, φέρωσιν δ' εὐγενῶς
 τὸν δαίμον', εἰς πίστιν ποτ' ἔλθόντας χρόνοι,
 βελτίον' εἶναι μερίδα προσδοκᾶν τινα.
 τί οὖν λέγω; μήτ' αὐτός, εἰ σφόδρ' εὐπορεῖς,
 285 πίστευε τούτῳ, μήτε τῶν πτωχῶν πάλιν
 ἡμῶν καταφρόνει· τοῦ διευτυχεῖν δ' αἰεὶ
 παρέχευε σεαυτὸν τοῖς ὀρθοῖσιν ἄξιον.
Co. ἄτοπον δέ σοι τι φαίνομαι νυνὶ ποεῖν;
(Go.) ἔργον δοκεῖς μοι φαῦλον ἐζηλωκέναί,
- 290 πείσειν νομίζων ἐξαμαρτεῖν παρθένον
 ἐλευθέραν ἢ καιρὸν ἐπιτηρῶν τινα
 κατεργάσασθαι πρᾶγμα θανάτων ἄξιον
 πολλῶν. **(Co.)** Ἄπολλον. **(Go.)** οὐ δίκαιόν ἐστι γοῦν
 τὴν σὴν σχολὴν τοῖς ἀσχολουμένοις κακὸν
 295 ἡμῖν γενέσθαι. τῶν δ' ἀπάντων ἴσθ' ὅτι
 πτωχὸς ἀδικηθεῖς ἐστι δυσκολώτατος.
 πρῶτον μὲν ἐστ' ἐλεεινός, εἶτα λαμβά[νει
 οὐκ εἰς ἀδικίαν ὅσα πέπονθ', ἀλλ' εἰς ἴβριν.
Co. μειράκιον, οὕτως εὐτυχοίης, βραχ[ύ] τι μου
 300 ἄκουσον. **(La.)** εὖ γε, δέσποθ', οὕτω πολλά [μοι
 ἀγαθὰ γένοιτο. **(Co.)** καὶ κύ γ' ὁ λαλῶν πρ[ὶν] μαθεῖν.

284–287 Stob. III 22, 19 (π. ὑπεροψίασ) p. 588 H. (cod. S), sine novo lemmate adhaerent fragmenti 218 versibus τί οὖν — ἄξιον (fr. 250, 8–11 Koe.)

282 Χρόνοι Dodds ap. Lloyd-Jones obloquitur Schaefer¹ p. 122 283–290 versuum fines
 praebet O₈ Fr. 2 283 προσδοκαῖν B,]αν O₈ vid. V. Schmidt, Herond. p. 25²⁶ 284 μητ' B :
 μηδ' Stob. [O₈] (correxerat Mein. FCG IV p. 157) εὐπορεῖς B, O₈, Stob. : εὐτυχ- superscr. in
 O₈ 286 του διευτυχειν B : τουδ' εὐτυχεῖν Stob. [O₈] 287 paragr. B, dicolon in fine versus B,
 in O₈ inductum σαιτον B, -τὸν Stob. [O₈] 288 nota pers. σωτ' in marg. sin. B σοι τι Maas
 ap. Lloyd-Jones¹, Post² p. 413 (Epitr. 1100 sq. cont. Handley) : τι σοι B [O₈] : σοι τί
 complures 289 ἐζηλωκεναι B,]κεναι O₈ 292 κατεργάσασθαι Kraus, Ogeuse¹ p. 151 : -σεσθαι
 B 294 de forma media ἀσχολουμένοις vid. fr. 882 296 ἀδικηθεῖς B 297 ἐλεεινός B :
 ἐλεινός Blake cf. Mis. 790, Sam. 371, ἐλεῖν' Mis. 36, vid. etiam Eup. fr. 27 et Phot. ε
 581 298 paragr. [ἴβριν complures cf. Philippid. fr. 27, 3 sq. 299 nota pers. σωτ' in
 marg. sin. βραχ[ύ] τι μου (βραχ[ύ] δέ μου ed. pr.) complures (Ar. Thesm. 938 χάρις βραχύ τι
 μοι cont. Marzullo²) : βραχ[ύ] μου Shipp ap. Sydn., Webster ap. Lond. (Dem. 36, 36 βραχέ' ἡμῶν
 ἀκούσατε et 45, 27 μίκρ' ἀκούσατέ μου cont. Handley) 300 [μοι complures : [σοι ed. pr. 301
 ἀγαθὰ B p.c. : -θον B a.c. πρ[ὶν] μαθεῖν Sandbach : πρ[ό]σεχε δὴ ed. pr. : πρ[ό]σεχέ μοι Gallavotti⁷,
 Lond.

- κώρην τιν' εἶδο[ν ἐνθαδί· τ]αύτης ἐρῶ.
 εἰ τοῦτ' ἀδίκημ' [εἴρηκ]ας, ἡδίκηκ' ἴσως.
 τί γὰρ ἄν τις εἴποι; π[λὴν π]ορεύομ' ἐνθάδε
 305 οὐχὶ πρὸς ἐκείνη[ν, βο]ύλομαι δ' αὐτῆς ἰδεῖν
 τὸν πατέρ'. ἐγὼ γὰ[ρ] ὦν ἐλεύθερος, βίον
 ἱκανὸν ἔχων, ἔτοιμός εἰμι λαμβάνειν
 αὐτὴν ἄπροικον, πίστιν ἐπιθείς διατελεῖν
 310 κτέργων. ἐπὶ κακῶι δ' εἰ προσελήλυθ' ἐνθάδε,
 ἢ βουλόμενος ὑμῶν <τι> κακοτεχνεῖν λάθραι,
 οὗτός μ' ὁ Πάν, μειράκιον, αἱ Νύμφαι θ' ἅμα
 ἀπόπληκτον αὐτοῦ πλησίον τῆς οἰκίας
 ἤδη ποιήσειαν. τετάραγμ', <εὔ> ἴθ' ὅτι,
 οὐδὲ μετρίως, εἴ σοι τοιοῦτος φαίνομαι.
 315 **Γο.** ἀλλ' εἴ τι κἀγὼ τοῦ δέοντος σφοδρότερον
 εἴρηκα, μηδὲν τοῦτο λυπεῖτω σ' ἔτι.
 ἅμα γὰρ μεταπέθεις ταῦτα καὶ φίλον μ' ἔχεις.
 οὐκ ἀλλότριος δ' ὦν, ἀλλ' ἀδελφὸς τῆς κόρης
 ὁμομήτριος, βέλτιστε, ταῦτά σοι λέγω.
 320 **Κω.** καὶ χρήσιμός γε, νῆ Δί', εἰς τὰ λοιπά μοι.
(Γο.) τί χρήσιμος; γεννικὸν ὄρῳ σε τῶι τρόπῳι
 οὐ πρόφασιν εἰπὼν βούλομ' ἀποπέμψαι κενήν,
 τὰ δ' ὄντα πράγματ' ἐμφανίσει. ταύτη πατήρ
 ἔσθ' οἷος οὐδεὶς γέγονεν οὔτε τῶν πάλαι

302 εἶδ[ον ed. pr. ἐνθαδί suppl. complures : παγκάλην ed. pr., sim. alii τ]αύτης ed. pr. : κ]αὐτῆς Diano³, Eitrem ap. vGroningen¹ **303** ἀδικημα[(ἠδ- a.c.) vel -με[,]ας vel]εσ B ἀδίκημ' [εἴρηκ]ας complures : -μα [κέκρικ]ας Barigazzi² Call. ep. 42, 6 εἰ τοῦτ' ἔστ' ἀδίκημ', ἀδικέω cont. Kassel³, Ter. Andr. 896 *ego me amare hanc fateor; si id peccarest, fateor id quoque* Blake¹ **304** π[λὴν π]ορεύομ' vGroningen², Sandbach ap. Lloyd-Jones : π[ροσπ]ορεύομ' Webster ap. Lond. **310** init. η primo omissum, postea suppletum in B <τι> complures λαθρα B -α etiam 532. 578, Asp. 218, Epitr. 904, Her. 41, Sam. 277 (C); -αι Cith. 26, Sam. 277 (B) **311** αι νυμφαι B p.c. : νυμφαι B a.c. **313** τετάραγμ', <εὔ> ἴθ' complures : τεταραγμ' ἴθ' B : -γμ(αι δ',) ἴθ' ed. pr. : -γμ(αί γ',) ἴθ' Page ap. Lloyd-Jones¹ **314** paragr., dicolon in fine versus τοιουτος B p.c. : -το B a.c. **315** nota pers. γοργιας in marg. sin. εἴ τι ed. pr. : ετι B **317** ἅμα ed. pr. : αιμα B **319** paragr., dicolon in fine versus **320** nota pers. σωστρ' in marg. sin. γε Maas ap. Lloyd-Jones : γ' ει B (γ' εἴ ed. pr.) **321** paragr., dicola post χρήσιμος et τρόπῳι : corr. Fraenkel (ap. Lloyd-Jones), qui et ὄρῳν, quod non necessarium **324** οὐδεὶς γέγονεν ed. pr. : ουδεεις γεγονεν B : οὐδὲ εἷς γέγον' Handley⁵

- 325 ἄνθρωπος οὔτε τῶν καθ' ἡμᾶς. (Cω.) ὁ χαλεπός·
 χγεδὸν οἶδ'. (Γο.) ὑπερβολή τις ἐστὶν τοῦ κακοῦ.
 τούτῳι τάλαντων ἕξτ' ἴσως τουτὶ δυεῖν
 τὸ κτήμα. τοῦτ' αὐτὸς γεωργῶν διατελεῖ
 μόνος, συνεργὸν δ' οὐδέν' ἀνθρώπων ἔχων,
 330 οὐκ οἰκέτην οἰκεῖον, οὐκ ἐκ τοῦ τόπου
 μισθωτόν, οὐχὶ γείτον', ἀλλ' αὐτὸς μόνος.
 ἥδικτόν ἐστ' αὐτῷ γὰρ ἀνθρώπων ὄρᾶν
 οὐδένα. μεθ' αὐτοῦ τὴν κόρην ἐργάζεται
 ἔχων τὰ πολλά· προσλαλεῖ ταύτῃ μόνῃ,
 335 ἐτέρῳι δὲ τοῦτ' οὐκ ἂν ποιῆσαι ραιδίως.
 τότε φησὶν ἐκδώσειν ἐκείνην, ἡνίκ' ἂν
 ὁμότροπον αὐτῷ νυμφίον λάβῃ. (Cω.) λέγεις
 οὐδέποτε. (Γο.) μὴ δὴ πράγματ', ὧ βέλτιςτ', ἔχε·
 μάτην γὰρ ἔξεις. τοὺς δ' ἀναγκαίους ἔα
 340 ἡμᾶς φέρειν ταῦθ', οἷς δίδωσιν ἢ Τύχη.
 (Cω.) πρὸς τῶν θεῶν, οὐπόποτ' ἠράσθης τινός,
 μεράκιον; (Γο.) οὐδ' ἔξεστί μοι, βέλτιςτε. (Cω.) πῶς;
 τίς ἐσθ' ὁ κωλύων; (Γο.) ὁ τῶν ὄντων κακῶν
 λογισμός, ἀνάπαυσιν διδοὺς οὐδ' ἡντινοῦν.
 345 (Cω.) οὐ μοι δοκεῖς ἀπειρότερον γοῦν διαλέγει
 πε[ρὶ τ]αῦτ'. ἀποστήναι κελεύεις μ'. οὐκέτι
 τόδ' ἐς]τιν ἐπ' ἐμοί, τῷ θεῷ δέ. (Γο.) τοιγαροῦν
 οὐδέ]γ ἀδικεῖς ἡμᾶς, μάτην δὲ κακοπαθεῖς.
 (Cω.) οὐκ, εἰ λά]βοιμι τὴν κόρην. (Γο.) οὐκ ἂν λάβοις·
 350]ῆνα συνακολουθήσας ἐμοὶ
] † παρατῆς· πλησίον γὰρ τὴν νάπην
 ἐργάζε]θ' ἡμῶν. (Cω.) πῶς; (Γο.) λόγον τιν' ἐμβαλῶ

325 signum interrog. in fine versus posuit ed. pr., receperunt multi, sustulit Mette 326 οἶδα:
 B 329 ἀνθρώπων B 332 οραῖν B vid. ad 283 337 νυμφ'ον B 338 ουδεποτ'ει: B :
 corr. ed. pr. 340 διδωσειν B 343 ἐσθ' ὁ ed. pr. : εθ' ου B ὄντων ex corr. B 345 διαλέγει
 Browning ap. Lond. : -τελει B Aristaen. II 17, 8 sq. cont. Sandbach³ 346 τ]αῦτ' complures :
 το]ῦτ' ed. pr., sed τ]ο vix legi potest 347 τόδ' ἐς]τιν Page ap. Lloyd-Jones, Peek : τοῦτ' ἐς]τιν
 ed. pr. 348 οὐδέ]γ complures ἀδικεῖτ' B 349 οὐκ, εἰ λά]βοιμι Sandbach : μόνον λά]βοιμι
 Gallavotti⁷ olim 350]ῆνα (non]ῆνα, quod post ed. pr. assumpserunt complures)
 συνακολουθήσας B : ὄψει δ' ἐὰν c]ὴ συνακολουθήσας (συνακ- iam Kraus¹, Turner ap. Lond.) Lloyd-
 Jones : ὄψει (vel εἶσει) cὺ ν]ῆν, ἄ]ν) συν- Post³ p. 103 351 παρατῆς B : παραστῆς (παραστάς ed.
 pr.) complures 352]τ' vel]γ' vel]θ', suppl. complures ἐμβαλωι B vid. ad 628–630

- . . . περι] γάμου τῆς κόρης· τὸ τοιοῦτο γὰρ
ἴδοιμι κἄ]ν αὐτὸς γενόμενον ἄσμενος.
355 εὐθύς μαχεῖται, πᾶσι λοιθ[ορούμενο]ς
εἰς τοὺς βίους οὐς ζῶσι· ἐδ' [ἄγον]τ' (ἄν) ἴδη
χολῆν τρυφῶντά τ', οὐδ' ὄρ[ῶν ἄν]έξεται.
Cω. νῦν ἐστ' ἐκεῖ; (**Γο.**) μὰ Δί', ἀλλὰ μ[ικρ]ὸν ὕστερον
ἔξεισιν ἦν εἴωθεν. **<Cω.>** ὃ τᾶν, τὴν κόρην
360 ἄγων μεθ' αὐτοῦ, φήις; (**Γο.**) ὅπως ἄν τοῦτό γε
τύχηι. **(Cω.)** βαδίζειν (εἴμ') ἔτοιμος οἷ λέγεις.
ἀλλ', ἀντιβολῶ, συναγώνισαί μοι. (**Γο.**) τίνα τρόπον;
(Cω.) ὄντινα τρόπον; προάγωμεν οἷ λέγεις. (**Γο.**) τί οὖν;
ἐργαζομένοις ἡμῖν παρεστήσεις ἔχων
365 χλανίδα; **(Cω.)** τί δὴ γὰρ οὐχί; (**Γο.**) ταῖς βώλοισ βαλεῖ
εὐθύς σ', ἀποκαλεῖ τ' ὄλεθρον ἄργόν. ἀλλὰ δεῖ
κάπτειν μεθ' ἡμῶν σ'. εἰ τύχοι γάρ, τοῦτ' ἰδὼν
ἴσως ἂν ὑπομείνεις καὶ παρὰ σοῦ τινα
λόγον, νομίσας αὐτουργὸν εἶναι τῷ βίω
370 πένηθ'. **(Cω.)** ἔτοιμος πάντα πειθαρχεῖν ἄγε.

353 ante περι], quod suppl. ed. pr., ἐγὼ Blake^{1/2}, Kraus¹, eicῆti complures, οὔτω Diano³, Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹; περι τοῦ] Webster ap. Lond., (τοῦ) post γάμου parum apte addito **354** ἴδοιμι κἄ]ν Blake^{1/2}, Post² p. 413, spatium fort. longius : ἴδοιμ' ἄ]ν vel μάθοιμ' ἄ]ν Barrett ap. Lloyd-Jones¹, (μάλ') vel (ποτ') post γενόμενον inserto **355** non post μαχεῖται, sed post πᾶσι interpunxerunt plerique cf. Epitr. 952 **356** δ' [ἄγον]τ' (ἄν) Kraus¹, Lloyd-Jones¹ (δ' [ἄν ἄγον]τ' ed. pr.) : δ[. . . . (.)]τ' B **357** paragr., dicolon in fine versus ὄρ[ῶν ἄν]έξεται complures (ὄρ[ῶν ἄν]έξ- ed. pr.) **358** nota pers. σὺστ' in marg. sin. ἐστ' complures : ectin B μ[ικρ]ὸν complures **359** neque paragr. neque dicolon in B **<Cω.>** ὃ τᾶν ed. pr. : σταν B **360** μετ' αὐτοῦ B, vid. ad 254 φηις B φηις etiam 456. 563, φηις traditur Asp. 82. 270, Dysc. 50, Epitr. 471. 950, Mis. 660. 677. 791, Peric. 135. 243, Sam. 480. 485. 524. 545. 557, Fab. inc. 31; vid. GrGr III 2, 1 p. 419 (Hdn. π. ὀρθογρ. fr. 49 L.) et Arnott¹⁹ **361** paragr., dicola post τύχηι et post ἔτοιμος et in fine versus **363–370** 363 paragr., dicolon post λέγεις; 365 paragr., dicola post χλανίδα et post οὐχί, nota pers. δαος in marg. sin.; 370 paragr., dicola post πένητα et in fine versus τί οὖν; — χλανίδα Gorgiae dedit ed. pr., Davo tribuerunt J. Martin, Post³ p. 103 ταῖς βώλοισ — πένηθ' Gorgiae dedit ed. pr., Davo nota adscripta tribuit B, quod acceperunt edd. plerique, def. Sandbach comm.; de verbis ταῖς βώλοισ — ἄργόν Davo, ἀλλὰ δεῖ — πένηθ' Gorgiae tribuendis cogitaverunt Sandbach ap. Lloyd-Jones, Kraus **365** δὴ γὰρ Handley ap. Lloyd-Jones, coll. Denniston, Gr. Part. p. 211 : γὰρ δη B : γὰρ δητ' ed. pr. βαλλει B **366** ὄλεθρον, ἄργόν Shipp ap. Sydn. **367** post γὰρ interpunxit Oguse, Bull. Fac. lettr. Strasb. 43 (1964) 201–204, post ἰδὼν ed. pr. **369** νομίσας <σ> complures cf. Hirschigii coniect. in Ar. Vesp. 1380 **370** πένητα: B

- Γο.** τί κακοπαθεῖν σαυτὸν βιάζει; **Δα.** βούλομαι
ὡς πλεῖστον ἡμᾶς ἐργάσασθαι τήμερον,
τοῦτόν τε τὴν ὄσφυν ἀπορρήξανθ' ἅμα
παύσασθ' ἐνοχλοῦνθ' ἡμῖν προσιώντα τ' ἐνθάδε.
375 **Κω.** ἔκφερε δίκηελλαν. (**Δα.**) τὴν παρ' ἐμοῦ λαβὼν ἴθι.
τὴν αἵμασιαν ἐποικοδομήσω γὰρ τέως
ἐγὼ ποιητέον δὲ καὶ τοῦτ' ἔστι. (**Κω.**) δός.
ἀπέσωσας. **Δα.** ὑπάγω, τρόφιμ'· ἐκεῖ διώκετε.
(**Κω.**) οὕτως ἔχω γὰρ ἀποθανεῖν ἤδη με δεῖ
380 ἢ ζῆν ἔχοντα τὴν κόρην. (**Γο.**) εἴπερ λέγεις
ἄ φρονεῖς, ἐπιτύχοις. (**Κω.**) ὦ πολυτίμητοι θεοί·
οἷς ἀποτρέπεις νυνὶ γὰρ ὡς οἶει με σύ,
τούτοις παρώξυμ' εἰς τὸ πρᾶγμα διπλασίως.
εἰ μὴ γὰρ ἐν γυναιξίν ἐστιν ἡ κόρη
385 τεθραμμένη μηδ' οἶδε τῶν ἐν τῷ βίωι
τούτων κακῶν μηδὲν ὑπὸ τηθίδος τινὸς
δεδιδραγμένη μαίας τ', ἐλευθερίως δὲ πως
μετὰ πατρὸς αὐτοῦ μικοπονήρου τῷ τρόπῳ,
πῶς οὐκ ἐπιτυχεῖν ἐστι ταύτης μακάριον;
390 ἄλλ' ἡ δίκηελλ' ἄγει τάλαντα τέτταρα
αὕτη προαπολεῖ μ'. οὐ μαλακικτέον δ' ὅμως,

376 Lib. decl. 27, 21 (vol. VI p. 560, 19 F.) τὴν αἵμασιαν οἰκοδομήσας

371 paragr. nulla, dicolon post βιάζει, notae pers. γοργί' in marg. sin., δαος in marg. dext. 372 ὡς [το] B ἡμᾶς ed. pr. : ημερας B 374 paragr., dicolon in fine versus 375–378 375 paragr., dicolon post δίκηελλαν, nota pers. σωτρ/ in marg. sin.; 377 paragr., dicolon post ἔστι et in fine versus; 378 paragr., dicolon in fine versus τὴν — ἔστι Davo tribuerunt complures (vid. 541 sq.), Gorgiae dedit ed. pr. (adstipulante Kraus); ἀπέσωσας Sostrato continuavit, ὑπάγω — διώκετε Davo dedit ed. pr. 376 ἐποικοδομήσω γὰρ complures : ετι γαρ οικοδομήσω B : ἔτ' οικοδομήσω γὰρ ed. pr. 377 εστιν B 378 απεσωσασυ·παγω B Luc. dial. meretr. 2, 4 et Heliod. IV 4, 2 cont. Arnott¹ ὑπάγω ... ἐκεῖ iungunt Kraus, J. Martin¹ (nulla interpunctio in B) 379 γὰρ· ἀποθανεῖν Lloyd-Jones¹ : παραποθανειν B 386 τουτων B (def. Handley, coll. fr. 356, 4 sq.; Asp. 335 sq. add. Sandbach comm.) : τούτωι ed. pr. 387 δεδιδραγμένη ed. pr. : δεδεικαμενη B : δεδικομένη (δεδιττ- Kraus) vel δεδιττ- vel δεδικ- vel δεδιζαμένη (hoc iam Bingen⁵, coll. Dem. 19, 291) Lloyd-Jones : δεδεικαμένη Gallavotti⁷ 388 πατρὸς αὐτοῦ Griffith ap. Lloyd-Jones, Peek : αυτου πατρος αγριου B : πατρὸς ἀγρίου ed. pr. 389 ἐστι ταύτης complures : εστιν ταυτης B : ἐστιν αὐτῆς ed. pr. 391 προαπολεῖ Kraus¹, Maas ap. Lloyd-Jones : προσ- B cf. adesp. fr. 1046, 5

ἐπείπερ ἤργμαι καταπονεῖν τὸ πρᾶγμ' ἄπαξ.

- Κίκων** τουτὶ τὸ πρόβατόν ἐστιν οὐ τὸ τυχὸν κακόν·
 ἄπαγ' εἰς τὸ βάραθρον. ἂν μὲν αἰρόμενος φέρω
 395 μετέωρον, ἔχεται τῷι στόματι θαλλοῦ, κράδης
 κατεσθίει τὰ θρῖ', ἀποσπᾶι δ' εἰς βίαν·
 ἐὰν δ' ἀφῆι χαμαί τις, οὐ προέρχεται.
 τούναντίον δὴ γέγονε· κατακέκομμ' ἐ[γὼ
 ὁ μάγειρος ὑπὸ τούτου νεωλκῶν τὴν ὁδ[όν].
 400 ἄλλ' ἔστιν εὐτυχῶς τὸ νυμφαῖον τοδ[ί,
 οὔ θύσομεν. τὸν Πᾶνα χαίρειν. παῖ Γέ[τα,
 τοσοῦτ' ἀπολείπη; (**Γε.**) τεττάρων γὰρ φορ[τίον
 ὄνων συνέδησαν αἱ κάκιςτ' ἀπολο[ύμεναι
 φέρειν γυναϊκές μοι. (**Κικ.**) πολὺς τις ἔρ[χεται
 405 ὄχλος, ὡς ἔοι[κε. στρ]ώματ' ἀδιήγηθ' ὄσα
 φέρεις. (**Γε.**) τί δεγ[. **Κικ.**] † ερεῖσον ταῦτα δεῦρο †. (**Γε.**) ἰδοῦ.
 ἐὰν ἴδῃ γὰρ ἐνύπ[νιο]ν τὸν Πᾶνα τὸν
 Παιανιοῖ, τού[τ]φι βαδιούμεθ', οἶδ' ὅτι,
 θύσοντες εὐθύς. [**Κικ.** τ]ίς δ' ἐόρακεν ἐνύπνιον;

392 paragr., dicolon in fine versus **393** nota pers. κικων μαγ' in marg. sin. κακόν complures : καλον B **394** βαραθρον B **395** post θαλλοῦ dist. Blake^{1/2}, post κράδης ed. pr. θαλλοῦ κράδης iunxisse videtur Anon. in Et. Gen. A s. v. κράδης (Alpers, Καινοτομία [Colloquium Pavlos Tzermias 1996] p. 36, Et. Gud. p. 342, 36 St. attulera Handley), ubi τῷι δὲ Θηριπιδίη ἐστὶ πατήρ κύμνον (vid. fr. 551) καὶ μόνον οὐ ταριχεύων τοὺς θαλλοὺς τῶν κραδῶν. vid. etiam Theod. ad Phot. θ 14 **396** ἀποσπᾶι δ' εἰς vGroningen¹ : ἀποσπαι δ' ες B : -σπᾶι πρὸς Lloyd-Jones¹ : -σπᾶτ' εἰς Dedoussi³ vid. Denniston, Gr. Part. p. 164 sq. **397** ἐὰν δ' ἀφῆι χαμαί τις ed. pr. : εαν δ' αφηι τις χαμαί B : χαμαί δ' ἐὰν ἀφῆι τις West¹ **398** δὴ γέγονε Barber ap. Lloyd-Jones¹ (δὲ γέγ- Blake² olim, Maas ap. Lloyd-Jones¹, ante haec verba versum excidisse hic quidem ratus, e. g. κἀγὼ μὲν ἤλιζον κατακόμειν τοῦτό γε) : δ' ἠγαγον B Antiphan. fr. 230 cont. Lloyd-Jones, Aen. Gaz. epist. 3 Gallavotti⁹ p. 139 **399** νεολκων B **400** τοδ[ί complures : τόδ[ε ed. pr. **402** απολιπη; B **403** αἰ ed. pr. : α B ἀπολο[ύμεναι ed. pr. (απολο[in B vix legi posse videtur; potius απολι[vel απολι[scriptum esse existimavit Lloyd-Jones, απολω[Blake) **406** paragr., dicola post φέρεις et in fine versus δ' ἔγω[γε; ed. pr., δ' ἐγώ; [vel δ' ἐγώ [complures **Κικ.**] ταῦτ' ἔρεῖσον δεῦρ' ed. pr.;] ταῦτ'; <Κικ.> ἐπέρεῖσον δεῦρ' Quincey ap. Sydn., **Κικ.**] ταῦτ' ἐπέρεῖσον δεῦρ' Handley, εγω[γε:επ]ερεῖσον in B scriptum fuisse uterque ratus (hoc et Bingen⁵);] δεῦρ' ἔρεῖσον ταῦτ' Page ap. Lloyd-Jones¹, qui eadem Siconi dedit in ed.,] δεῦρ'; <Κικ.> ἔρεῖσόν γ' αὔτ' Sandbach, **Κικ.**] ἔρεῖσον αὐτὰ δεῦρ' complures, **Κικ.** προσ[έρεῖσον αὐτὰ δεῦρ' Barigazzi² ἰδοῦ Getae dedit ed. pr. **407** init. αν B τὸν² ed. pr. : τε B de articulo in fine versus posito vid. fr. 296, 9 **408** Παιανιοῖ ed. pr. : τον παιανιοι B IG II/III² 2776, 109 cont. Handley βαζιουμεθ' (μ ex corr.) B **409** θυσοντος B [**Κικ.** τ]ίς δ' ἐόρακεν ed. pr. : [. . .]ι δ' εωρακεν B

- 410 (Γε.) ἄνθρωπε, μή με κόφθ'. (Cικ.) ὄμως εἶπον, Γέτα·
 τίς εἶδεν; (Γε.) ἡ κεκτημένη. (Cικ.) τί πρὸς θεῶν;
 (Γε.) ἀπολεῖς· ἐδόκει τὸν Πᾶνα (Cικ.) τουτοῖνι λέγεις;
 (Γε.) τοῦτον. (Cικ.) τί ποιεῖν; (Γε.) τῷ τροφίμῳ τῷ Cωστράτῳ
 (Cικ.) κομψῶι νεανίσκῳ γε (Γε.) περικρούειν πέδας.
 415 (Cικ.) Ἄπολλον. (Γε.) εἶτα δόντα διφθέραν τε καὶ
 δίκηλλαν (ἐν) τῷ χωρίῳ τῷ πλησίον
 κἀπτειν κελεύειν. (Cικ.) ἄτοπον. (Γε.) ἀλλὰ θύομεν
 διὰ τοῦθ', ἴν' εἰς βέλτιον ἀποβῆι τὸ φοβερόν.
 Cικ. μεμάθηκα. πάλιν αἴρου δὲ ταυτὶ καὶ φέρε
 420 εἶω. ποῶμεν στιβάδας ἔνδον εὐτρεπεῖς
 καὶ τᾶλλ' ἔτοιμα· μηδὲν ἐπικωλυέτω
 θύειν γ', ἐπὶ ἄν ἔλθωσιν. ἀλλ' ἀγαθῆι τύχηι.
 καὶ τὰς ὄφρῦς ἄνεσ ποτ', ὧ τριτάθλιε·
 ἐγὼ σε χορτάω κατὰ τρόπον τήμερον.
 425 Γε. ἐπαιέτης μὲν εἰμι σοῦ καὶ τῆς τέχνης
 ἔγωγ' αἰεὶ ποτ', οὐχὶ πιστεύω δ' ὄμως.

ΧΟΡΟΥ

415 cf. Theophyl. Simoc. epist. 11, 5 sq. Zan. τὴν διφθέραν ἀφείκ καὶ τὴν δίκηλλαν 423
 imitatus est Ael. epist. 15, vid. p. 65

410 με ed. pr. : μοι B vid. ad Hegesipp. fr. 1, 3 κοπτε: B 411 ἴδεν B 412 ἀπολεῖς
 ed. pr. : ἀπολεῖς' B : ἀπολεῖς μ' Mette 413 τροφίμῳ – (Cικ.) τῷ Cωστράτῳ; J. Martin¹ 414
 νεανίσκῳ γε complures (Eur. Cycl. 283 cont. Kassel²) : γε νεανίσκῳ B παιδάς B 415 δ' οἶνα
 B διαφθεραν B 416 τῷ χωρίῳ τῷ πλησίον ed. pr. : τῷ πλησίον τῷ χωρίῳ B : τῷ πλησίον
 χωριδίῳ Lloyd-Jones¹ : τοῦ πλησίον τῷ χωρίῳ Lond. 418 paragr., dicolon in fine
 versus αποβαῖη B 419 nota pers. σικῶν μαγεῖρ' in marg. sin. 420 ποῶμεν ed. pr. :
 ποιησόμεν B : ποιῶ Maas ap. Lloyd-Jones, J. Martin 422 θύειν Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹,
 Lond. : θυεῖν B : θυεῖν complures : θυεῖν Maas ap. Lloyd-Jones γ' def. Sandbach comm.,
 dubitanter retinimus ἀλλ' ἀγαθῆι τύχηι Getae tribuit J. Martin 423 ποτ' complures : πογ'
 B 424 paragr., dicolon in fine versus 425 nota pers. γετας in marg. sin. μὲν Lloyd-Jones¹,
 Thierfelder¹ : οὐν B : γοῦν complures : σοῦ τ' Jacques^{1/2} (σοῦ γ' Griffith ap. Lloyd-Jones) σου
 καὶ τῆς B : καὶ τῆς εἰς Griffith ap. Lloyd-Jones vid. Bain Act. & Aud. p. 128 sq.

ACTUS III

- Κν.** γραῦ, τὴν θύραν κλείσας· ἄνοιγε μηδενί,
 ἕως ἂν ἔλθω δεῦρ' ἐγὼ πάλιν· σκότους
 ἔσται δὲ τοῦτο παντελῶς, ὡς οἶομαι.
- 430 (**Φωστράτου μήτηρ**) Πλαγγών, πορεύου θάττον· ἤδη τεθυκέναι
 ἡμᾶς ἔδει. **Κν.** τουτί τὸ κακὸν τί βούλεται;
 ὄχλος τις· ἄπαγ' ἐς κόρακας. (**Φω. μ.**) αὔλει, Παρθενί,
 Πανός· σιωπῆι φασι τούτωι τῶι θεῶι
 οὐ δεῖν προσιέναι. (**Γε.**) νῆ Δί', ἀπεχώθητέ γε.
- 435 ὦ Ἡράκλειε, ἀηδίας· καθήμεθα
 χρόνον τοσοῦτον περιμένοντες. (**Φω. μ.**) εὐτρεπῆ
 ἅπαντα δ' ἡμῖν ἔστι; (**Γε.**) ναί, μὰ τὸν Δία·
 τὸ γοῦν πρόβατον – μικροῦ τέθνηκε γάρ – (**Φω. μ.**) τάλαν
 (Γε.) οὐ περιμενεῖ τὴν σὴν χολήν. ἀλλ' εἵците·
- 440 κανᾶ πρόχειρα, χέρνιβας, θυλήματα
 ποιεῖτε. ποῖ κέχηνας, ἐμβρόντητε σύ;
Κν. κακοὶ κακῶς ἀπόλοιθε. ποιοῦσίν γε με

433–434 Schol. (R Γ Barb) Ar. Lys. 2 a ἡ 'c Πανός· ὅτι Πανὶ ὀργιάζον αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλοι· σιωπῆι — προσιέναι. Sud. π 201 Πανικῶι δείματι· ... τῶι δὲ Πανὶ εἰώθεισαν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς. καὶ Μένανδρος ἐν Δυσκόλοι· σιωπῆι — προσιέναι (fr. 121 Koe.)

427 nota pers. κνημων in marg. sin. 429 paragr., dicolon in fine versus οἶομαι B 430 nota pers. γετας in marg. sin.; Sostrati matrem loqui intellexit Ritchie ap. Sydn. (mater deest in indice personarum, quem habet B, sed vid. 555) 431 paragr., dicolon post ἔδει, nota pers. κνημ/ in marg. dext. 432–437 (ἔστι) paragr. 432, 434, 437, dicola 432 post κόρακας, 434 post προσιέναι, 436 εὐτρ:επι, 437 dicolon post ἔστι αὔλει — προσιέναι matri, νῆ Δί' — περιμένοντες Getae, εὐτρεπῆ — ἔστι; matri dedit Ritchie ap. Sydn. (verba ὦ Ἡράκλειε, ἀηδίας Cnemonis esse putavit Sandbach); αὔλει — προσιέναι Getae, νῆ Δί' — ἔστι (sine signo interrog.) Siconi tribuit ed. pr. 432 εἰς κορακας B : corr. complures vid. ad 112 433 φασι B, Schol. Ar. R : φησι Schol. Ar. Γ Bar, Sud. 434 οὐ δεῖν Schol. Ar. R, Sud. (praeter V, qui οὐδεῖς) : οὐδεῖ B, οὐ δεῖ Schol. Ar. Γ Bar cf. Plat. Gorg. p. 447 A 438 paragr., dicolon post γάρ τὸ γοῦν πρόβατον – μικροῦ τέθνηκε γάρ – (Μη.) τάλαν Kassel (τὸ γ. πρ. – μικρ. τέθν. γάρ, τάλαν – Handley, propter τάλαν matri dedit Sandbach) : τὸ γοῦν πρόβατον· μικροῦ τέθνηκε γάρ. (Μη.) τάλαν Ritchie ap. Sydn. ταλαν' B 439–441 441 paragr., dicolon in fine versus οὐ — σύ Getae dedit Kraus, matri continuavit Ritchie ap. Sydn.; οὐ — ποιεῖτε matri continuans ποῖ — σύ Getae dedit Sandbach, sed 441 ab eadem persona quae v. 439 ἀλλ' εἵците dicit servum increpari e Sam. 104 sq. collegit Dedoussi³ 439 περιμενεῖ ed. pr. : -μενει B : -μένει Bingen⁴ 440 προχειρα B 441 κεχονας B 442 nota pers. κνημ' in marg. sin.

ἀργόν· καταλιπεῖν γὰρ μόνην τὴν οἰκίαν
 οὐκ ἂν δυναίμην. αἱ δὲ Νύμφαι μοι κακὸν
 445 α[ῦ]ται παροικοῦς· ὥστε μοι δοκῶ πάλιν
 με]τροικοδομήσειν καταβαλὼν τὴν οἰκίαν
 ἐντ]εῦθεν. ὡς θύουσι δ' οἱ τοιχωρύχοι·
 κοίτ,αc φέρονται, σταμνί', οὐχὶ τῶν θεῶν
 ἔνε,κ' ἀλλ' ἑαυτῶν. ὁ λιβανωτὸς εὐσεβεῖς
 450 καὶ τὸ, πόπανον· τοῦτ' ἔλαβεν ὁ θεὸς ἐπὶ τὸ πῦρ
 ἅπαν ἐπιτεθέν. οἱ δὲ τὴν ὄσφυν ἄκραν
 κ,αὶ τὴν χολήν, ὅτι ἔστ' ἄβρωτα, τοῖς θεοῖς
 ἐπιθέντες αὐτοὶ τᾶλλα κ,αταπίνο,υσι. γραῦ,
 ἄνοιγε θᾶπτον τὴν θύραν. [ποητέ]ον

447–453 Athen. IV p. 146 E (post fr. 224, 1–6) καὶ ἐν Δυσκόλῳ δέ φησιν οὕτως (ὁ αὐτὸς που
 φησὶν ὅτι CE)· ὡς — καταπίνουσι (fr. 117 Koe.) **449–451** Porph. De abst. II 17 p. 147, 18 N.²
 (post Antiphan. fr. 162) καὶ Μένανδρος δ' ἐν Δυσκόλῳ φησὶν· ὁ λιβανωτὸς — ἅπαν τεθέν
451–453 Clem. Alex. strom. VII 31, 1 (post Eub. fr. 94) Μένανδρός τε τὴν — ἄκραν πεποίηκεν
 (καὶ) τὴν χολήν — ἄβρωτα (φησί) τοῖς — τὰ ἄλλα ἀναλίσκουσιν. Et. gen. AB (p. 165 Mill., Et.
 magn. p. 468, 25) ἱερὸν ὄσφυν· τὸ ἄκρον τῆς ὄσφυος. οὕτως γὰρ κέκληται, ὅτι ... ἢ ἱεουργεῖται
 τοῖς θεοῖς, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ· ὄσφυν ἄκραν θύσαντες

445 α[ῦ]ται παροικοῦς· Stoessl : α[.]αρπαροικους B (]γ vel]π vel]τ) : ἀ[εἰ] παροικοῦς·
 Photiades¹ p. 115³, Lloyd-Jones¹ **447–451** (δὲ) om. Athen. CE **447** τοιχωρύχοι Athen. A :
 -ρυκοι B **448** κοίτ,αc φέρονται ed. pr. : κοίτας φέροντες Athen. A (prob. Peek) : . . .]αι
 φερονται B (κοῖται φέρ. prob. Schaefer¹ p. 128) **449** ἑαυτῶν Athen. A : -τον B εὐσεβεῖς B,
 Athen. A : -ῆς Porph. **450** ἐπι το B, Porph. : ἐπεὶ τὸ Athen. A **451** ἅπαν Athen. A, Porph. :
 . . .]ν B Eust. in Od. p. 1434, 1 τὸ ἅπαν ... Ἴωνες κυστέλλουσι καὶ ὁ ποιητής, οἶον (Y 156) ...
 Ἄττικοὶ δὲ κατὰ Αἴλιον Διονύσιον (α 155) ἐκτείνουσι τὴν ὑτέραν τοῦ ἅπαν (cf. Phot. α 2250 =
 Sud. α 2892 = Lex. Bachm. p. 111, 19 [Synag.^b α 1620]). Hdn. Π. διγρ. vol. II p. 12, 26 L. (Reg. de
 prosod. 82 p. 439 Herm. = An. Ox. III p. 290, 9–11) ὅταν ... τὸ πᾶν διςυλλάβως λέγεται, τότε ἕξει
 τὸ α συνεσταλμένον, κύμπαν, ἅπαν. τὸ δὲ ἅπαν (τὸ δὲ ἅπαν om. An. Ox.) εὐρηται παρ' Ἀθηναίους
 ἐκτεῖνον τὸ α. vid. etiam Eur. fr. 893, 3 Kann. (Iyr.) ἐπιτεθεν B, Athen. A : τεθέν
 Porph. ἀκραν B, Athen. ACE, Clem., Et. gen. A, Et. magn. : ἄκρων Et. gen. B **452–457** initia
 versuum habet B₅^r **452** καὶ τὴν Athen. ACE :]αι τὴν[B₅ : . . .]τὴν B : τὴν Clem. ὅτι ἔστ'
 ἀβρωτα B : ὄστέα τ' ἄβρωτα Clem. : ὅτι ἔστ' ἀβρώματα Athen. A : om. Athen. CE [B₅] τοῖς
 θεοῖς in v. 451 ante τ. ὄσφ. transp. Athen. CE [B₅] **453** ἐπιθεντες B, Athen. ACE : ἐπ[ι]θεν[B₅ :
 ἐπιτιθέντες Clem. : θύσαντες Et. gen. αὐτοὶ τᾶλλα om. Athen. CE [B₅] καταπίνουσι Athen.
 A : κ[.]υσι B : ἀναλίσκουσιν Clem. : om. Athen. CE [B₅] **454** [ποητέ]ον Blake :
 [τηρητέ]ον complures

455 ἐστὶν γὰρ ἡμῖν τᾶνδον, ὡ[ς ἐμοί] δοκεῖ.

(Γε.) τὸ λεβήτιον, φήις, ἐπιλέλη[σθ]ε; παντελῶς
ἀποκραιπαλάτε. καὶ τί νῦν ποιή[σ]ομεν;
ἐνοχλητέον τοῖς γεινιῶσι τῶι θεῶι
ἐσθ', ὡς ἔοικε. παιδίον. μὰ τοὺς θεούς,
460 θεραπαινίδια γὰρ ἀθλιώτερ' οὐδαμοῦ
οἴμαι τρέφεσθαι. παῖδες. οὐδὲν ἄλλο πλὴν
κινητιᾶν ἐπίσταται – παῖδες κ[α]λοῖ –
καὶ διαβαλεῖν ἐὰν ἴδῃ τις. παιδίον.

τουτὶ τὸ κακὸν (τί) ἐστι; παῖδες. οὐδὲ εἷς
465 ἐστ' ἔνδον. ἡήν, προστρέχειν τις φαίνεται.

Κν. τί τῆς θύρας ἄπτει, τριθάλι', εἰπέ μοι,
ἄνθρωπε; (Γε.) μὴ δάκηις. (**Κν.**) ἐγὼ σε, νῆ Δία,
καὶ κατέδομαί γε ζῶντα. (Γε.) μὴ, πρὸς (τῶν) θεῶν.
(**Κν.**) ἐμοὶ γὰρ ἐστι συμβόλαιον, ἀνόσιε,

470 καὶ σοὶ τι; (Γε.) συμβόλαιον οὐδέν. τοιγαροῦν
προσελήλυθ' οὐ χρέος σ' ἀπαιτῶν, οὐδ' ἔχων
κλητήρα, ἀλλ' αἰτησόμενος λεβήτιον.

(**Κν.**) λεβήτιον; (Γε.) λεβήτιον. (**Κν.**) μαστιγία,

456 Mich. Sync. synt., cap. περὶ ὑποκοριστικῶν ὀνομάτων, An. Ox. IV 273, 7 (var. lect. ex ed. Venetiana quae a. 1745 ex cod. Venet. confecta est excerpit Radt p. 140 [97]²) γίνονται (-εται cod. Ox.) δὲ τὰ ὑποκοριστικά ἢ διὰ (τὸ add. Kaibel) γελοῖον (vid. Epich. fr. 236) ... ἢ δι' ἀναγκαῖότητα (-τατα cod. Ox.), ὡς ἐὰν ὁ αἰτή τις σμικρόνη, ἵνα μὴ μεγάλην ποιήσῃ τὴν χάριν· ὧι κέχρηται οἱ κωμικοὶ (τραγικοὶ cod. Venet.), ὡς ἔχει τὸ παρὰ Μενάνδρῳι λεβήτιον (fr. 866 Koe.)

455 paragr. B, non B₅, dicolon in fine versus B [B₅] **456** φηις B [B₅], vid. ad 360 ἐπιλέλη[σθ]ε Zuntz : ἐπιλελ. [. . .]αι B [B₅] : ἐπιλελη[σθ]αι (hoc etiam Turner ap. Lond.) vel -λέλη[σθ]αι Kamerbeek¹ : ἐπιλέλη[σθ]αι Roberts ap. Lloyd-Jones vid. Schaefer¹ p. 128 sq. **457** ἀποκραί[σ]αλατε B₅ : ἀποκρεπαλ- B imperativus ut vid., cf. 175 sq. **458** τοιγντιῶσι B **462** ἐπιστάνται B παῖδες κ[α]λοῖ B (cf. 912, Sam. 733) : παῖδες, κ[α]λῶ ed. pr. (cf. Epitr. 1077, Ar. Nub. 1145. Ran. 37) **464** τὸ κακὸν (τί) ed. pr. (cf. 218 et 431; Ar. Vesp. 1136) : (τί) τὸ κακὸν Page ap. Lloyd-Jones¹ **465** paragr., dicolon in fine versus ἡήν Luck p. 274 : ἡν B : ἡήν ed. pr. cf. Perinth. 15 vid. ad Sam. 313 **466** nota pers. κνημ in marg. sin. ἄπτει complures : ἀπει B **467** pers. notam ante μὴ inseruerunt complures (109 et 476 cont. Post³ p. 98 [adde Sam. 384]); in initio versus posuerat ed. pr. **468** μὴ, πρὸς (τῶν) ed. pr. : μὴ (δὴ) πρὸς Diano^{1/2} (cf. Peric. 313) : μὴ (με.) πρ. Kraus : μὴ, (μῆ,) πρ. Handley, coll. Ar. Vesp. 1418 μῆδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν in fine versus 751 **470** τι B (sine accentu receperunt Gallavotti⁷, Winnington-Ingram ap. Lond.) : τί ed. pr. (vid. ad 114) **473** λεβοιτιον bis B

- 475 θύειν με βοῦς οἶε ποιεῖν τε ταῦθ' ἄπερ
 ὑμεῖς ποεῖτ'; (Γε.) οὐδὲ κοχλίαν ἔγωγέ σε.
 ἀλλ' εὐτύχει, βέλτιτε. κόψαι τὴν θύραν
 ἐκέλευσαν αἱ γυναῖκες αἰτῆσαι τε με·
 ἐπόησα τοῦτ'. οὐκ ἔστι· πάλιν ἀπαγγεῶ
 ἐλθὼν ἐκείναις. ὦ πολυτίμητοι θεοί·
 480 ἔχις πολὺς ἀνθρωπός ἐστιν οὗτοςί.
 (Κν.) ἀνδρόφωνα θηρί· εὐθὺς ὥσπερ πρὸς φίλον
 κόπτουσιν. ἂν ἡμῶν προσιόντα τῇ θύρᾳ
 λάβω τιν', ἂν μὴ πᾶσι τοῖς ἐν τῷ τόπῳ
 παράδειγμα ποιήσω, νομίζεθ' ἓνα τινὰ
 485 ὄρᾳν με τῶν πολλῶν. ὁ νῦν δ' οὐκ οἶδ' ὅπως
 διευτύχηκεν οὗτος, ὅστις ἦν ποτε.
 Cικ. κάκιςτ' ἀπόλοι'. ἐλοιδορεῖτό σοι; τυχὸν
 ἦτεικ σκατοφάγως. οὐκ ἐπίστανται τινες
 ποεῖν τὸ τοιοῦθ'. εὔρηκ' ἐγὼ τούτου τέχνην·
 490 διακονῶ γὰρ μυρίοις ἐν τῇ πόλει
 τούτων τ' ἐνοχλῶ τοῖς γείτοσιν καὶ λαμβάνω
 κκευή παρ' ἀπάντων. δεῖ γὰρ εἶναι κολακικὸν

489 Ammon. adf. voc. diff. 200 (codd. γ [ηθ], N), accedunt Herenn. Phil. 73 et Synag. Sym. (Sym. ap. Nickau) et (- ἔκπορ.) Et. Gud. p. 561, 7 sq. Stef. εὔρεῖν καὶ εὔρέσθαι διαφέρει. εὔρεῖν μὲν γὰρ τὸ καὶ (τὸ καὶ Ammon. : καὶ Herenn. : om. Et. Gud.) ἐν τῇ συνηθείᾳ, εὔρέσθαι δὲ οἰονεῖ τὸ ἐκπορίσασθαι (Ammon. : οἶον πορ- Herenn., Et. Gud.). Μένανδρος Δυσκόλοι: εὔρηκα — τέχνην (fr. 125 Koe.) **492–493** Schol. (MTAB) Eur. Or. 94 vol. I p. 107, 13 Schw. βούλει τάφον μοι πρὸς κασιγνήτης μολεῖν· ἀπλούστερον αὐτῇ διαλέγεται, ὅτι μέλλει δεῖσθαι αὐτῆς ... δεῖ γὰρ εἶναι κολακικὸν τὸν δεόμενόν τινος (τινος om. MTB, def. Theod. RhM 139, 1996, 375 sq.)

474 τε ed. pr. : δε B **475** ποεῖτε: B **476** κοψαι B **477** τε με Diano^{1/2}, Lloyd-Jones¹ : τ'εμε B **478** ἀπαγγεῶ B **480** εχ[ε]ις B ανθρ- B **482** init. κ εκ ψ corr. ut vid. ὑμῶν ed. pr. **483** λάβω ed. pr. : -ων B (def. Jacques¹, coniunctionem repetitam stomachantis esse ratus) cum sententiae conformatione Hom. B 258–264 cont. Schaefer¹ p. 129 **484–489** versuum fines habet B₅^v **485** ουραν B Aristoph. fr. 5, 4 παλαιστὴν νόμιμον Ἀργεῖόν μ' ὄρᾳν cont. J. Martin² νυ]ν δ' ουκ[B₅ : νυν ουκ B **486** paragr. B, dicolon in fine versus B, B₅ **487** nota pers. cικ in marg. sin. B **488** σκατοφάγως ed. pr. : καταφαγ'ως B [B₅] : σκατοφάγ', ὡς Barigazzi¹ (-φάγ'; ὡς Eitrem⁵) **489** τοιουτον B [B₅] ευρηκ' εγω B, Herenn., Sym. : εὔρηκα κἀγὼ Ammon. N : -κὸς κ. Ammon. θ : -κὼς κ. Ammon. η [B₅] τουτου B, B₅, Ammon., Sym. : του Herenn. **491** τούτων τ' complures : -ων τι B : -ων ed. pr. γειτοσι B **492** παρ' ἀπάντων Sandbach ap. Lloyd-Jones : παραπ- B : παρὰ π- ed. pr.

- τὸν δεόμενόν του. πρεσβύτερός τις τ[ῆι] θύ[ρ]αι
 ὑπακίκο· εὐθὺς πατέρα καὶ πάππα[ν υ –
 495 γραῦς· μητέρ· ἄν τῶν διὰ μέσου τ[ις ἦι] γυνή,
 ἐκάλες· ἱερέαν. ἄν θεράπων [υ – υ –
 βέλτικτον. ὑμεῖς δε < > κρεμαν . [υ – υ –
 ὦ τῆς ἀμαθίας. παιδίον. παῖ[δες. **Κν.** τί ἦν;
[Cικ.] ἐγώ. πρόελθε, πατρίδιον, εὐ β[ούλομαι.
 500 **Κν.** πάλιν αὖ σύ; (**Cικ.**) π[αῖ, τί το]ῦτ'; (**Κν.**) ἐρεθίζεις μ' ὥσπερ
 ἐπίτηδες. οὐκ [εἶρη]κά σοι πρὸς τὴν θύραν
 μὴ προσίεναι; [τὸ]ν ἰμάντα δός, γραῦ. (**Cικ.**) μηδαμῶς·
 ἀλλ' ἄφες. (**Κν.**) ἄφε[ς; **Cικ.]** βέλτικτε, ναὶ πρὸς (τῶν) θεῶν.
 (**Κν.**) ἦκε πάλιν. (**Cικ.**) ὁ Ποσειδῶν σε – (**Κν.**) καὶ λαλεῖς ἔτι;
 505 (**Cικ.**) αἰτούμενος χυτρόγαυλο[ν] ἦλθον. (**Κν.**) οὐκ ἔχω
 οὔτε χυτρό[γ]αυλον οὔτε πέλεκυν οὔθ' ἄλας

506–507 Choerob. in Theodos. can. GrGr IV 1 p. 259, 16 Hilg. (codd. NC, V) φασι δέ τινες ὅτι οὐχ εὔρηται τὸ ἄλς τὸ ἀρκενικὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ἀλλὰ πάντως μετὰ τοῦ χονδρός (Lentz, χόνδρος codd.) ... ψευδές (τινὲς C) δὲ τοῦτο, ὡς μαρτυρεῖ ... εἰπὼν ... ὁ Μένανδρος· οὐκ ἔχω οὔθ' ἄλας οὔτ' ὄξος οὔτ' ὀρίανον (fr. 671 Koe.)

493 τ[ῆι] θύραι ed. pr. : τ[. (.)] θυ[.] αἰ B : τ[ῆν] θύ[ρ]αν Steinmetz ad Theophr. char. 4, 9 τὴν θύραν ὑπακούσαι (ἐπ- codd., corr. Casaub., τῆι θύραι ὑπ- Diggle), coll. 28, 3 τὴν θύραν τὴν αὔλειον ὑπακούουσιν (codd., τῆι θύραι τῆι αὐλείῳ ὑπ- Diggle) **494** πατέρα complures : πατερ B πάππα[ν Lloyd-Jones¹, Thierfelder¹ : παπα[B vid. ad 204 fin. καλῶ complures (sed vid. 496); λέγω Gallavotti¹ **495** γρας B suppl. complures (τ[ις ἦν γ. ed. pr.) **496** ἐκάλες· ἱερέαν Handley ap. Lloyd-Jones : ἐκαλεσαῖερίαν B : ἱερίαν ἐκάλες· complures de formis ἱερέα (Sic. 279 ut vid.) et ἱερεία (Sic. 242 et 258) vid. ad Posid. fr. 28, 21 (adde Threatte II p. 731) fin. γενναῖον ἢ Dale ap. Lond., ἢ τις πένης Lloyd-Jones¹; τις ἦι, καλῶ Thierfelder¹, ἔλθη, λέγω Kraus (sed vid. ad 494) **497** δέ (γε) ed. pr., δ' (οὐ) Sandbach comm.; δ' (οἰ) Lloyd-Jones, in fine versus orationem suspendens κρεμάνν[υ]σθ' ἄξιοι ed. pr. **498** paragr. nulla παῖ[δες complures : παῖ, [παῖ ed. pr. **Κν.** τί ἦν; (versu insequenti Siconi servato) Kassel, coll. Ar. Plut. 1097 sq., Plat. conv. p. 213 B : καλῶ ed. pr. (vid. ad 462) : καλεῖν Winnington-Ingram ap. Lond. : φατέ Lloyd-Jones vid. Schaefer¹ p. 130 et v. 515 sq. **499** paragr. fin. Barrett ap. Lloyd-Jones¹ **500** nota pers. κνημων in marg. sin. π[αῖ, τί το]ῦτ' (ἵτο: B) Handley ap. Lloyd-Jones (Getae tribuens, v. 487 cum Sicone eum prodiisse ratus; in ed. Siconi dedit) : π[ῶς; τί το]ῦτ' Barigazzi¹ cf. Sam. 691, 715, Mis. 617 et vid. ad Sam. 360 **503** ἄφες² signo interrog. posito Cnemoni, βέλτικτε — θεῶν Siconi dederunt complures fr. adesp. 1017, 60 sq. cont. Handley de ναὶ vid. Barrett ad Eur. Hipp. 605 **504** ποσιδων B **505** αἰτούμενος χυτρόγαυλο[ν] Lloyd-Jones¹ (cf. fr. 365) : χυτρογαυλο[.] αἰτουμενος B : χυτρ. αἰτησόμενος ed. pr. (cf. 472) **506** οὔθ' ἄλας B, Choerob. V : οὔτε ἄλς Choerob. NC

- οὐτ' ὄξος οὐτ' ἄλλ' οὐδέν. ἀλλ' εἴρηχ' ἀπλῶς
 μὴ προσι[έ]ναι μοι πᾶσι τοῖς ἐν τῷ τόπῳ.
 (Cικ.) ἐμοὶ μὲν οὐκ εἴρηκας. (Kv.) ἀλλὰ νῦν λέγω.
 510 (Cικ.) νῆ σὺν κακῶι γ'· οὐδ' ὀπόθεν ἄν τις, εἰπέ μοι,
 ἔλθων λάβοι φράσαις ἄν; (Kv.) οὐκ ἐγὼ 'λεγον;
 ἔτι μοι λαλήσεις; (Cικ.) χαῖρε πόλλ'. (Kv.) οὐ βούλομαι
 χαίρειν παρ' ὑμῶν οὐδενός. (Cικ.) μὴ χαῖρε δῆ.
 (Kv.) ὃ τῶν ἀνηκέστων κακῶν. (Cικ.) καλῶς γέ με
 515 βεβωλοκόπηκεν. οἷόν ἐστ' ἐπιδεξίως
 αἰτεῖν· διαφέρει, νῆ Δί'. ἐφ' ἑτέραν θύραν
 ἔλθηι τις; ἀλλ' εἰ σφαιρομαχοῦς' ἐν τῷ τόπῳ
 οὕτως ἐτοίμως, χαλεπόν. ἄρα γ' ἐστὶ μοι
 κράτιστον ὅπτᾶν τὰ κρέα πάντα; φαίνεται.
 520 ἔστιν δέ μοι λοπᾶς τις. ἐρρῶσθαι λέγω
 Φυλασίῳ· τοῖς οὗσι τούτοις χρήσομαι.

- Cω. ὅστις ἀπορεῖ κακῶν, ἐπὶ Φυλὴν ἐλθέτω
 κυνηγέτης. ὃ τρικκακοδαίμων, ὡς ἔχω
 ὄσφυν, μετάφρενον, τὸν τράχηλον, ἐνὶ λόγῳι
 525 ὄλον τὸ σῶμ'. εὐθὺς γὰρ ἐμπεσὼν πολλὸς
 νεανίας ἐγὼ τις, ἐξάιρων ἄνω
 σφόδρα τὴν δίκηλλαν, ὡς ἂν ἐργάτης, βαθὺ

514–515 Ael. Dion. vel Ael. Herodian. Π. ἐγκλινομένων λέξεων ap. Aldum, Thes. Cornu-
 copiae et Horti Adonidis (1496) p. 234 a (Aristophani [fr. 57 Dem.] tribuerat O. Kaehler Herm. 21,
 1886, 628 sq., coll. Ar. fr. 800) καλῶς — βεβωλοκόπηκεν 527 cf. fr. 529

507 ἀλλ' οὐδεν B : ὀρίγανον Choerob. V (recepert Lond., Jacques¹) : ὀρύγανον Choerob.
 C : ἄρ- Choerob. N 510 νῆ B : ναί ed. pr. vid. ad Epitr. 1120 οὐδ' complures : οὐθ' B, κ
 super θ superscr., ut vid. 512 πολλα: B 514 καλως γε B : καλῶς Ael. Dion. 515–516 οἷόν
 — νῆ Δί' Getae dederunt complures αἰτεραν B : corr. complures 517 εν τοπωι B, το super οπ
 superscr. 520 εστι B μοι ed. pr. : μοι και B : και Mette 521 paragr., dicolon in fine
 versus Φυλασι B 522 nota pers. σωτρ' in marg. sin. 523 κυνηγέτης. ὃ Sandbach³ :
 κυνηγετησων B : κυνηγετήτων ed. pr. : κυνηγετῶν. ὃ Quincey ap. Sydn. τρικκακοδαίμων, ὡς
 complures (Antiphan. fr. 277 cont. Turner et Willis ap. Lond.) : τρικκακοδαίμωνος B : τρι-
 κκακοδαίμωνος ed. pr., coll. Luc. vit. auct. 7 525 init. ουλον B 527 ὡς ἂν ut Sam. 518.
 702 βαθυ B : βαθὺς ed. pr., coll. Posid. fr. 29, 4 sq., cui Polyb. VI 24, 9. XXI 7, 5 add.
 Handley ἐργάτης sine epitheto in v. 608 (cont. Kraus)

- † εγαιπλειον † ἐπεκειμήν φιλοπόνως, οὐ πολλὸν
χρόνον· εἶτα καὶ μετεστρεφόμενη τι, πηνίκα
530 ὁ γέρων πρόσεισι τὴν κόρην ἄγων ἅμα
σκοπούμενος. καὶ νῆ Δί' ἐλαβόμεν ποτὲ
τῆς ὀσφύος, λάθραι τὸ πρῶτον. ὡς μακρὸν
ἦν παντελῶς δὲ τοῦτο, λορδοῦν ἤρχομην,
ἀπεξυλούμην ἀτρέμα δ'. οὐδεὶς ἤρχετο,
535 ὁ δ' ἥλιος κατέκα', ἐώρα τ' ἐμβλέπων
ὁ Γοργίας ὥσπερ τὰ κηλώνειά με
μόλις ἀνακύπτοντ', εἶθ' ὄλωι τῶι σώματι
πάλιν κατακύπτοντ'. “οὐ δοκεῖ μοι νῦν”, ἔφη,
“ἦξειν ἐκεῖνος, μειράκιον.” “τί οὖν”, ἐγὼ
540 εὐθύς, “ποῶμεν;” “αὔριον τηρήσομεν
α[ὐ]τόν, τὸ δὲ νῦν ἐῶμεν.” ὁ τε Δᾶος παρῆν
ἐπὶ τὴν σκαπάνην διάδοχος. ἡ πρώτη μὲν οὖν
ἔφο]δος τοιαύτη γέγονεν. ἦκω δ' ἐνθάδε,
διὰ τί μὲν οὐκ ἔχω λέγειν, μὰ τοὺς θεοὺς,
545 ἔλκ]ει δέ μ' αὐτόματον τὸ πρᾶγμ' εἰς τὸν τόπον.
(Γε.) τί τὸ κ]ακόν; οἶει χεῖρας ἐξήκοντά με,
ἄνθρ]ωπ', ἔχειν; τοὺς ἀνθρακάς σοι ζωπυρῶ,
. . . .]αι, † πολυνῶ † φέρω, κατατέμνω σπλάγγν' ἅμα,

533–534 vid. Theod. ad Phot. λ 404 (= Sud. λ 679 = Lex. Bachm. p. 292, 17 [Synag.^a λ 143], cf. Hesych. λ 1267) λορδός· ἀπεξυλωμένος

528 εγαιπλειον potius quam ειγ- B : ἐπὶ πλείον Handley post Lloyd-Jones, qui ἐπὶ πλείον coniecerat : ἔπαιον Sandbach (ἐνέπαιον coniecerat Blake ap. Lond.), coll. Luc. Tim. 40 επαικειμην B 529–531 fines versuum praebet O₃₀^r 529 τι πηνίκα B : ὀπην- O₃₀ 531 ποτὲ B [O₃₀] : τότε Handley ap. Lond. 532 λαθρα B vid. ad 310 534 ατρεμαδ' εουδ' ειχηρχετο B (def. Schaefer¹ p. 131) : ἀτρέμα. κουδεὶς ἤρχετο Lloyd-Jones¹ de forma ἤρχετο vid. Rutherford Phryn. p. 103 et 106–109 536 κηλωναι B 539 ηξειν ex εξειν corr. B 540–541 αὔριον — ἐῶμεν Gorgiae respondentis verba referri existimavit ed. pr., Sostrati ipsius interrogantis Sandbach post Diano^{1/2} εαομεν B 542 ἐπὶ] Lloyd-Jones¹ : εἰς] ed. pr. 543 ἔφο]δος complures Plat. Phaed. p. 95 b cont. Kassel⁴ 544 διὰ] ed. pr. : ἐπὶ] Diano³, coll. Sam. 661 545 ἔλκ]ει Barrett ap. Lloyd-Jones¹, Lond. (locos ab Headlam et Knox ad Herond. 2, 9 allatos cont. Handley) : ἄγ]ει ed. pr. 546 complures 547 suppl. complures εχειν B p.c. : -ων B a.c. ανθρακαοι B 548]μ vel]ν vel]π ἐπο]μαι Turner ap. Lond., δέχο]μαι Kraus, πέτο]μαι Barber ap. Lloyd-Jones πολυνῶ φερῶ B : φέρω, πλύνω Barber ap. Lloyd-Jones, Turner ap. Lond. : πελανὸν φυρῶ Bingen¹; φυρῶ etiam Blake¹ (qui τὴν] παιπάλην in initio versus) et Eitrem⁵ p. 138 : πελανὸν (vel -οὐς) φέρω Handley σπλάγγν' ἅμα, ed. pr. : σπλάγγν', ἅμα Lloyd-Jones¹

- μάττω, περιφέρω τα [. το]υτονί
 550 ὑπὸ τοῦ καπνοῦ τυφλός [.]c τούτοις. ὄνος
 ἄγειν δοκῶ μοι τὴν ἑορτή[ν. **Κω.** π]αῖ Γέτα.
Γε. ἐμὲ τίς; (**Κω.**) ἐγώ. (**Γε.**) σὺ δ' εἶ τίς; (**Κω.**) οὐχ [όρα]ιc;
 (**Γε.**) ὄρῳ.
 τρόφιμος. (**Κω.**) τί ποιεῖτ' ἐνθάδ', [εἰ]πέ μοι; (**Γε.**) τί γάρ;
 τεθύκαμεν ἄρτι καὶ παρασκευάζομεν
 555 ἄριστον ὑμῖν. (**Κω.**) ἐνθάδ' ἡ μήτηρ; [**Γε.**] πάλαι.
 (**Κω.**) ὁ πατήρ δέ; (**Γε.**) προσδοκῶμεν ἀ[λ]λὰ πάραγε σύ.
 (**Κω.**) μικρὸν διαδραμῶν <γ'>. ἐνθαδὶ τρ[ό]πον τινα
 γέγον' οὐκ ἄκαιρος ἡ θυσία. παραλήψομαι
 τὸ μεράκιον τουτί γὰρ ἐλθῶν ὡς ἔχω
 560 καὶ τὸν θεράποντ' αὐτοῦ· κεκοινωνηκότες
 ἱερῶν γὰρ εἰς τὰ λοιπὰ χρησιμώτεροι
 ἡμῖν ἔσονται σύμμαχοι πρὸς τὸν γάμον.
 (**Γε.**) τί φήεις; ἐπ' ἄριστόν τινας παραλαμβάνειν
 μέλλεις πορευθεῖς; ἔνεκ' ἐμοῦ τρισχίλιοι
 565 γένοιθ'. ἐγὼ μὲν γὰρ πάλαι τοῦτ' οἶδ', ὅτι
 οὐ γεύσομ' οὐδενός· πόθεν γάρ; συναγάγετε
 πάντας. καλὸν γὰρ τεθύκαθ' ἱερεῖον πάνυ,
 ἄξιον ἰδεῖν. ἀλλὰ τὰ γυναῖκα ταῦτά μοι
 (ἔχει γὰρ ἀστεῖος) μεταδοίη γ' ἂν τινος;
 570 οὐδ' ἂν, μὰ τὴν Δήμητρ', ἀλὸς πικροῦ. (**Κω.**) καλῶς

549 τὰ κ[ρ]έα (sed nondum parata sunt), τηρῶ το]υτονί (coquum) Lloyd-Jones (τ. τ. iam in ¹); τὰρ[τίδια (vel τ' ἄρ[τίδια), νῆ το]υτονί (Pana) Kraus (το]υτονί iam suppleverat Diano³, τοιο]υτονί ed. pr.), ταῦ[τα, ναὶ μὰ το]υτονί Jacques^{1/2} (ταῦ[τα iam ed. pr.) 550 [εἰμι πρὸ]c Barrett ap. Lloyd-Jones¹ ὄνος complures, coll. Ar. Ran. 159 : ὄλος B 551 paragr., dicolon superest nullum, ὡς τρ/ in marg. dext. 552 nota pers. γετας in marg. sin. σὺ δ' εἶ τίς; ed. pr. (cf. Epitr. 391) : σὺ δε τις: B : σὺ δὲ τίς; (Κω.) <τίς;> Eitrem⁵ 553 ποιετ' B 557-561 initia versuum praebet O₃₀^v 557 add. Kraus, Lloyd-Jones vid. Denniston, Gr. Part. p. 135 et Epitr. 240 558 an ἀκαίρως? Schröder θυσιαν B [O₃₀] 559 γὰρ ἐλθῶν Sandbach : παρελθῶν B [O₃₀] 561 χρησιμωτέρα B 563 φηις B, vid. ad 360 564 τρισχελιοι B 565 γένοιθ' B : γένεσθ' Webster ap. Lond. 567-568 ἱερεῖον πάνυ, / ἄξιον Diano^{1/2}, Gallavotti⁷ : ἱερεῖον, π. / ἄξ. ed. pr. vid. Radt, Mnem. 52 (1999) 478 sq. [= Kl. Schr. p. 454 sq.] ἰδεῖν. ἀλλὰ τὰ complures : ἰδεῖν τιν' ἀλλα B cf. Peric. 272

ἔσται, Γέτα, τὸ τήμερον (μαντεύσομαι
 τοῦτ' αὐτός, ὃ Πάν, ἀλλὰ μὴν προσεύχομαι
 αἶει παριών σοι), καὶ φιλανθρωπεύσομαι.

- Κιμίχη** ὃ δυστυχίης, ὃ δυστυχίης, ὃ δυστυχίης.
 575 **(Γε.)** ἄπαγ' εἰς τὸ βάραθρον· τοῦ γέροντός τις γυνή
 προελήλυθεν. **(Κιμ.)** τί πείσομαι; τὸν γὰρ κάδον
 ἐκ τοῦ φρέατος βουλομένη τοῦ δεσπότη
 εἶ πως δυναίμην ἐξελεῖν αὐτὴ λάθραι,
 ἀνῆψα τὴν δίκηλλαν ἀσθενεῖ τι
 580 καλωιδίωι σαπρῶι, διερράγη τέ μοι
 τοῦτ' εὐθύς **(Γε.)** ὀρθῶς. **(Κιμ.)** ἐνέσεικά θ' ἀθλία
 καὶ τὴν δίκηλλαν εἰς τὸ φρέαρ μετὰ τοῦ κάδου.
(Γε.) ῥῖψαι τὸ λοιπὸν σοι σεαυτὴν ἐστ' ἔτι.
(Κιμ.) ὁ δ' ἀπὸ τύχης κόπρον τιν' ἔνδον κειμένην
 585 μέλων μεταφέρειν περιτρέχων ταύτην πάλαι

574 Choerob. in Theodos. can. GrGr IV 1 p. 176, 27 Hilg. (codd. NC, VP) ἰctέον δὲ (δὲ om. C) ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ τῶν εἰς ης (τῶν?) εἰς ους ἐχόντων τὴν γενικὴν κυρίων εἰς η ποιούσι τὴν κλητικὴν ... (p. 176, 40) ἐπὶ τῶν ἐπιθέτων παρ' αὐτοῖς ὁμόφωvός ἐστιν ἡ κλητικὴ τῆι εὐθείαι, οἷον ὁ δυστυχίης ὃ δυστυχίης, ὡς παρὰ Μενάνδρῳι (deficiunt NC) ἐν τῷ Ἡρωῖ (fragm. 7) ὃ δυστυχίης, εἰ μὴ βαδιεῖ (-ίης VP, corr. Schneidewin), καὶ πάλιν παρὰ τῷ αὐτῷ ἐν Δυσκόλωι (redeunt NC) ὃ δυστυχίης, τί οὐ καθεῦδεις (Mis. 20 sq., fuerat fr. 124 Koe.), καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως ἐπιθέτων

571–573 μαντεύσομαι B : -εῖσομαι ed. pr. vid. K.-G. i p. 172 sq.; Prop. III 1, 36 et Eur. fr. 228^a, 24 Kann. et cum cautione Hom. o 172 et var. lect. Aesch. Sept. 406 cont. Kassel⁶ p. 5 [p. 295] προσεύχομαι B : -ζομαι complures parenthesesin statuit Sandbach, φιλανθρωπ. coll. Dem. 19, 139 de comitate Gorgiae et Davo in epulis praestanda potius quam de votis solvendis dictum esse ratus; Getam, quem Gorgiae et Davo addiderat Ireland, pro iis probabiliter substituit V. Tammaro Eik. 8 (1997) 120 sq. **574** nota pers. κιμικη γραυς in marg. sin.; in versu antecedenti paragr., dicolon nullum **576** προελήλυθεν ex παρ- correctum esse censuit Rees ap. Handley **577** βουλομένη complures : -ου B **578** εξαίλειν B λαθρα B vid. ad 310 **579** ἀνῆψα Lond. : ἐνηψα B (recepit ed. pr.), α super ε superscriptum esse censuerunt Handley et Turner ap. Lond., dubitavit Lloyd-Jones **580** τε B : δέ Marzullo **581** paragr. nulla; de dicolo post ευθός posito dubitaverunt Harsh, alii ὀρθῶς similiter Epitr. 1081, vid. Alex. fr. 132, 3 θ' ἀθλία Jacques^{1/2} : τ' ἀθλ- B **582** του καδου B : τὸν -ον Lloyd-Jones¹ vid. Schaefer¹ p. 132 **584** ὁ δ' complures (ὄδ' ed. pr.) : οἰδ' B **585** μέλλοντων B

ζητεῖ βοῶι τε — καὶ ψοφεῖ γε τὴν θύραν.
Γε. φεῦγ', ὧ πονηρά, φεῦγ', ἀποκτενεῖ σε, γραῦ,
 μᾶλλον δ' ἀμύνου. **Κν.** ποῦ ἔστιν ἡ τοιχωρύχος;
(Cιμ.) ἄκουσα, δέσποτ', ἐνέβαλον. **(Κν.)** βιάδιζε δὴ
 590 εἴσω. **(Cιμ.)** τί ποιεῖν δ', εἰπέ μοι, μέλλεις; **(Κν.)** ἐγώ;
 δήσασ καθιμήσω σε. **(Cιμ.)** μὴ δῆτ', ὧ τάλας.
(Κν.) ταῦτῳ γε τούτῳ χχοινίωι. **(Γε.)** νῆ τοὺς θεοὺς
 κράτιστον, εἴπερ ἐστὶ παντελῶς σαπρόν.
(Cιμ.) τὸν Δᾶον ἐκ τῶν γειτόνων ἐγὼ [καλ]ῶ.
 595 **(Κν.)** Δᾶον καλεῖς, ἀνόσι', ἀνηρηκυῖά [με];
 οὐ σοὶ λέγω; θᾶπτον βιάδιζ' εἴσω. [τάλας
 ἐγώ, τάλας † τῆς ἐρημίας τῆς νῦν †
 ὡς οὐδὲ εἶς. καταβήσομ' εἰς τὸ φρέαρ· τί γὰρ
 ἔτ' ἔστιν ἄλλ'; **(Γε.)** ἡμεῖς ποριοῦ[μεν ἀρπάγην
 600 καὶ χχοινίον. **(Κν.)** κακὸν κάκ[ιστά] c' οἱ θεοὶ
 ἅπαντες ἀπολέσειαν εἴ τι μ[οι] λαλεῖς.
(Γε.) καὶ μάλα δικ[αίως. εἰς]πεπήδηκεν πάλιν.
 ὦ τρικκακοδαί[μων οὔ]τος. οἶον ζῆι βίον.
 τοῦτ' ἔστιν εἰλικρ[ινῶς] γεωργὸς Ἀττικός·

586–587 586 paragr., dicolon in fine versus, 587 nota pers. γετας in marg. sin. καὶ — θύραν
 Getae dederunt Barrett ap. Lloyd-Jones, vGroningen¹ **588** paragr., dicolon post ἀμύνου, nota pers.
 κνημ in marg. dext. **590** ποειν B **591** in fine versus dicolon num sit incertum **592–593** 592
 neque paragr. neque dicolon, 593 paragr., dicolon in fine versus ταῦτῳ — χχοινίωι Cnemoni, νῆ
 — σαπρόν Getae dedit Lloyd-Jones, ταῦτῳ — θεοὺς Cnemoni, κράτιστον — σαπρόν Getae tribuit
 Zuntz (ambo versus Cnemoni dederat ed. pr., Getae Webster ap. Lond.) ἐστιν B : corr. complu-
 res **594** paragr. εγω[. . .]οι vel εγω[. . .]ω : B vid. ad 628–630 **595** ἀνηρηκυῖα ed. pr. :
 ανηρεικυια B : ἀνειρηκυῖα complures [με Barber ap. Lloyd-Jones¹, Monaco : [cύ ed. pr. : [γραῦ
 Webster ap. Lond. **596** οὐ σοὶ Lloyd-Jones¹ : ου σοι B : οὔ σοι ed. pr. fin. Winnington-Ingram
 ap. Lond. **597** τῆς ἐρημίας τῆς νῦν[B : ἐρημίας τῆς νῦν ed. pr. : τῆς νῦν ἐρημίας Shipp
 ap. Syd. : ἥς νῦν ἐρημίας Ferrari¹ : an νῦν τῆς ἐρημίας? Schröder fin. τάλας Winnington-In-
 gram ap. Lond., ἔχω Ferrari¹, coll. Eur. Bacch. 609 vid. Schaefer¹ p. 133 sq. **598** εἰς τὸ
 φρέαρ complures τί γὰρ Handley ap. Lond. : τί μοι Barrett ap. Lloyd-Jones¹ **599** ἔτ' ἔστιν
 Handley ap. Lond. : εἰτ' ἐστιν B : ἔνεστιν vel ἔξεστιν Barrett ap. Lloyd-Jones¹ ἄλλο:
 B ποριοῦ[μεν complures ἀρπάγην Shipp ap. Syd., coll. fr. 421 (adde Poll. VI 88 et Ar. Eccl.
 1002) vid. Schaefer¹ p. 134 **600** Gallavotti⁷, Page ap. Lloyd-Jones **601** paragr. μ[οι]
 λαλεῖς Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ (cf. Sam. 388 sq.) : μ[οι] δίδωσ ed. pr. **602** δικ[αίως Gallavot-
 ti⁷, Page ap. Lloyd-Jones¹ cf. Sam. 389, Epit. 249 Hesych. κ 230 καὶ μάλα δικαίως· καὶ πάνν
 εικότως εἰς]πεπήδηκεν complures, coll. Sam. 564 cf. etiam Poll. IX 158 **604** εἰλικρ[ινῶς]
 ed. pr. : -νής] J. Martin (Arr. tact. 4, 6 conferrī posse putabat Sandbach comm., Heraclid. De urb.
 Graec. I 4 p. 74, 9 sq. Pf. Austin ZPE 14, 1974, 225)

- 605 πέτραις μαχόμε[εν]ος θύμα φερούσαις καὶ σφάκον
 ὀδύνας ἐπιπαῖ[τ', ο]ὔδεν ἀγαθὸν λαμβάνων.
 ἀλλ' ὁ τρόφιμος [γ]ὰρ οὐτοσί προσέρχεται
 ἄγων μεθ' α[ύτ]οῦ τοὺς ἐπικλήτους. ἐργάται
 ἐκ τοῦ τόπου τ[ιν]ές εἰσιν. ὦ τῆς ἀτοπίας.
- 610 οὗτος τί τοῦτους δεῦρ' ἄγει νῦν; ἢ πόθεν
 γεγινώς συνήθης; **Cω.** οὐκ ἂν ἐπιτρέψαιμί σοι
 ἄλλως ποιῆσαι. “πάντ' ἔχομεν.” ὃ Ἡράκλεις,
 τουτί δ' ἀπαρνείται τις ἀνθρώπων ὄλωσ,
 ἔλθειν ἐπ' ἄριστον συνήθους τεθυκότος;
- 615 εἰμί γάρ, ἀκριβῶς ἴσθι, σοὶ πάλαι φίλος,
 πρὶν ἰδεῖν. λαβὼν ταῦτ' εἰσένεγκε, Δᾶε, σύ,
 εἴθ' ἦκε. **Γο.** μηδαμῶς μόνην τὴν μητέρα
 οἴκοι καταλείπων, ἀλλ' ἐκείνης ἐπιμελοῦ
 ὧν ἂν δέηται· ταχὺ δὲ κἀγὼ παρέσομαι.

ΧΟΡΟΥ

ACTUS IV

- 620 **Cμ.** τίς ἂν βοηθήσειεν; ὦ τάλαιν' ἐγώ,
 τίς ἂν βοηθήσειεν; **Cικ.** Ἡράκλεις ἄναξ·
 ἔασαθ' ἡμᾶς, πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων,
 σπονδὰς ποῆσαι. λοιδορεῖσθε, τύπτετε·
 οἰμώζετ'. ὦ τῆς οἰκίας τῆς ἐκτόπου.

605 fin. σκαφῶ B : corr. ed. pr., coll. Lib. decl. 27, 18 vol. VI p. 559, 13 F. ὄχθον τραχύν, θύμον γεωργοῦντα καὶ σφάκον (Va : φεκόν HV : φακόν BCl) et Hesych. c 2841 σφάκος· χόρτος, ὄν τὰ κτήνη ἐσθίει (β 1219 βρύα· ἃ γίνεται μὲν ἐπὶ πετρῶν, λέγεται δὲ καὶ σφάκος [σκαφος cod., corr. M. Schmidt] ἢ † σκαφίς) cf. 914 **606** ἐπιπαῖ[τ' Lloyd-Jones¹ (in B επισπα[scriptum esse ratus) : επιστα[B **610** αγειν B **611** paragr., dicolon post συνήθης, nota pers. σωστρ/ in marg. dext. γονως B **612** neque paragr. neque dicolon πάντ' ἔχομεν Gorgiae tribuit Webster PACA 4 (1961) 45 (adesp. fr. 1014, 35 cont. Handley); Sostrato, qui Gorgiae verba redderet, servavit Handley ὃ Ἡράκλεις Getae dedit Ritchie ap. Sydn. **613** τίς B (sine accentu recepit Sandbach) : τίς ed. pr. **616** ταῦτ' εἰσένεγκε, Δᾶε Kraus (τάδ' εἰσένεγκε, Δᾶε coniecerat Gallavotti⁷) : ταυταδ' εἰσενεγκεδε B : ταῦτ' οἴκαδ' εἰσένεγκε Lloyd-Jones¹ **617** paragr., dicolon post ἦκε, nota pers. γοργ/ in marg. dext. **620** nota pers. σικμη in marg. sin. **621** paragr., dicolon post βοηθήσειεν, nota pers. σικων in marg. dext. **623–624** 624 paragr., dicolon nullum τύπτετε· / οἰμώζετ' Sandbach : τύπτετε, / οἰμώζετ' ed. pr.

- 625 (Cμ.) ὁ δεσπότης ἐν τῷ φρέατι. Cικ. πῶς; (Cμ.) ὄπως;
 ἵνα τὴν δίκελλαν ἐξέλοι καὶ τὸν κάδον
 κατέβαινε καὶ τ' ὄλιθ' ἄνωθεν, ὥστε καὶ
 πέπτωκεν. (Cικ.) οὐ γὰρ ὁ χαλεπὸς γέρων σφόδρα;
 (Cμ.) οὗτος. (Cικ.) καλὰ γ' ἐπόησε, νῆ τὸν Οὐρανόν·
 630 ὃ φιλότατη γραῦ, νῦν σὸν ἔργον ἐστί. (Cμ.) πῶς;
 (Cικ.) ὄλμον τιν' ἢ λίθον τιν' ἢ τοιοῦτό τι
 ἄνωθεν ἔνσεισον λαβοῦσα. (Cμ.) φίλτατε,
 κατάβα. (Cικ.) Πόσειδον, ἵνα τὸ τοῦ λόγου πάθω;
 ἐν τῷ φρέατι κυνὶ μάχωμαι; μηδαμῶς.
 635 (Cμ.) ὃ Γοργία, ποῦ γῆς ποτ' εἶ; (Γο.) ποῦ γῆς ἐγώ;
 τί ἐστι, Cμίχη; (Cμ.) τί γάρ; πάλιν λέγω,
 ὁ δεσπότης ἐν τῷ φρέατι. Γο. Cώστρατε,
 ἔξελθε δεῦρ'. ἡγοῦ, βιάδιζ' εἵσω ταχύ.
 Cικ. εἰσὶν θεοί, μὰ τὸν Διόνυσον. οὐ δίδωσ
 640 λεβήτιον θύουσιν, ἱερόσυλε κύ,

627 cf. Lib. decl. 27 tit. (vol. VI p. 550, 1 F.) Δύσκολος ὄλιθθεν 634 Zenob. III 45 = Prov. Bodl. 420 = Sud. ε 1505 ἐν φρέατι κυσὶ (κυνὶ Zenob.) μάχεσθαι· ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς (-ῶι Sud.) τινι προσπαλαιόντων (-μαχομένων Sud.) καὶ ἀποφυγεῖν μὴ δυναμένων, cf. Greg. Cyr. Mosq. III 16 (CPG vol. II p. 111). Phot. ε 1064 = Apost. VII 40 ἐν φρέατι κυνομαχεῖν· ἐπὶ τῶν ἀποφυγεῖν οὐκ ἐχόντων καὶ μοχθηρῶς (-ῶι Apost.) τινι προσπαλαιόντων, cf. Hesych. ε 3449 vid. Plat. Theaet. p. 165 B et Aesop. fab. 122 Hausr. = 120 Perry

625 paragr., dicolon post φρέατι, nota pers. cικων in marg. sin. 627 καὶ τ' ὄλιθ' ed. pr. : κατωλιθ' B : κάπώλιθ' Lloyd-Jones¹ 628–630 post σφόδρα signum interrog. posuerunt, οὗτος Simichae, καλὰ — ἐστί Siconi dederunt Kassel³ p. 247¹, Thierfelder¹; signo interrog. post οὗτος demum posito οὗτος — ἐστί Siconi continuaverunt complures 257 sq. cont. Jacques^{1/2} σφοδραῖ B (σφοδρα: latere suspicatus est Lloyd-Jones ap. Kassel⁴, vid. ad 352. 594. 633. 945) καλὰ γ' B : καλῶς Quincey ap. Sydn. 633 paragr. nulla, dicolon latere potest in scriptura καταβαῖ (vid. ad 628–630) ποσιδον B signum interrog. in fine versus in ed. pr. positum probavit Kassel⁶ p. 5 sq. [p. 295], coll. Plat. Lys. p. 211 C et Gorg. p. 505 D, ubi distinxit ἵνα μοι τὸ τοῦ Ἐπιχάρμου (fr. 161) γένηται; ἃ πρὸ τοῦ δὺ ἄνδρες ἔλεγον, εἷς ὢν ἱκανὸς γένομαι; 634 μαχομαι vel potius -μαι[:] B 635 γῆς ποτ' εἶ; (Γο.) ποῦ γῆς ἐγώ; ed. pr. : τις ποτ' εἰ:που ποτ' εἰμι γης εγω B : γῆς ποτ' εἶ, ποῦ γῆς; (Γο.) ἐγώ; Shipp ap. Sydn. cf. Sam. 434, Ar. Nub. 664. Av. 608 et vid. ad Antiphan. fr. 21, 1 636 Cμίχη Marzullo¹ p. 280 sq. : -κη B vid. ad indicis pers., quem habet B, l. 5 637 paragr., dicolon post φρέατι, nota pers. γοργιας in marg. dext. 638 paragr., dicola post δεῦρ' et in fine versus; ἡγοῦ — ταχύ Simichae dederunt Gallavotti⁷, Mette, Gorgiae Simicham impellenti probabilius continuaverunt complures 639 nota pers. cικων in marg. sin. μα B : νῆ Lloyd-Jones cf. 151 et 718 Διόνυσον. οὐ ed. pr. : διονυσονίου B

ἀλλὰ φθονεῖς· ἔκπιθι τὸ φρέαρ εἰσπεσών,
 ἵ]γα μῆδ' ὕδατος ἔχῃσι μεταδοῦναι μηδενί.
 νυ]γὶ μὲν αἱ Νύμφαι τετιμωρημέναι
 εἴς·] αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ δικαίως. οὐδὲ εἴς
 645 μά·γειρον ἀδικήσας ἀθῶιος διέφυγεν.
 ἱερο,πρεπής πως ἐστὶν ἡμῶν ἢ τέχνη·
 . . .]ς τραπεζοποιὸν ὅτι βούλει ποίει.
 . . . ἄ]ρα μὴ τέθνηκε; πάπαν φίλτατον
 649 κλαί]ουσι· ἀποιμῶζει τις. οὐδὲν τοῦτό γε

desunt versus fere quattuor

δηλονοθικαθ[
 655 οὔτως ἀνιμῃς[
 τὴν ὄψιν αὐτοῦ . . . [
 οἶεσθ' ἔσεσθαι, πρὸς θεῶν, βεβ[ρεγ]μένου,
 τρέμοντος; ἀκτεῖαν ἐγὼ μὲν· ἡδέως
 ἴδοιμ' ἄν, ἄνδρες, νῆ τὸν Ἀπόλλω τουτονί.
 660 ὑμεῖς δ' ὑπὲρ τούτων, γυναῖκες, σπένδετε,
 εὐχεσθε τὸν γέροντα σωθῆναι κακῶς,
 ἀνάπηρον ὄντα, χαλόν· οὔτω γίνεται
 ἀλυπτότατος γὰρ τῶιδε γείτων τ[ῶι] θεῶι

644–646 Athen. IX p. 383 E καὶ μαγείρων μὲν ἄλλοι, ἄνδρες δαιταλεῖς, μὴ καὶ τις αὐτῶν τὰ ἐκ Δυσκόλου Μενάνδρου βρενθόμενος λαρυγγίσι τάδε (ἵνα μὴ τις, φησί, ἐκεῖνο [-voc E] τοῦ Μεν. λ. CE): οὐδὲ εἴς — τέχνη (fr. 118 Koe.)

641 εἰσπεσών Arnott ap. Lond. : εκπεσών B : ἐμπεσών ed. pr. **645** ἀθῶιος Athen. : αθῶιος B **646** om. Athen. CE **647** ἀδεῶ]ς ed. pr., ἄλλω]ς Eitrem⁵ p. 138, ἀλλ' εἰ]ς Webster ap. Lond., κακῶ]ς Sandbach; μὴ πω]ς Barigazzi¹, coll. 943–945, sed cf. Asp. 232 et Sam. 289 sq. et vid. ad Antiphan. fr. 150 et Philem. fr. 64 **648** init. τί δ'; Gallavotti⁷, Bingen^{1/2}, ἀλλ' Lloyd-Jones, Peek (hic coll. Sam. 357) παπαν B vid. ad 204 **649** κλαί]ουσι Lond., κλά]ουσι Roberts ap. Lloyd-Jones¹ : καλ]οῦσι complures vid. ad Sam. 406 **654** vel δῆλον ὅτι καθ[(ed. pr.) vel δηλονότι, κἄθ' [(Handley) **655** ἀνιμῃς]ει ed. pr., -c[αντες Gallavotti^{1–3}, -c[ουσιν Handley; ἀνιμῃς]αν Bingen^{1/2} fin. ὦ καλῆς θεᾶς Handley **656** τί]να Barrett ap. Lloyd-Jones¹, hoc vel τη] Peek fin. γὰρ ἐκ τούτων, τίνα Handley **657** εσεσθε B βεβ[ρεγ]μένου Barrett ap. Lloyd-Jones¹, Georgulis : βεβ[αμ]μένου Maas ap. Lloyd-Jones¹ **658** τρέμοντος; ἀκτεῖαν ἐγὼ μὲν· ἡδέως Barrett ap. Lloyd-Jones¹ : τρέμοντος; ἀκτεῖαν. ἐγὼ μὲν ἡδέως Jacques^{1/2} (ante ἐγὼ iam distinxerat ed. pr.; in B nulla interpunctio ante ἐγὼ, post μὲν num fuerit incertum) **661** ευχεσθαι B **663** ἀλυπτότατος complures : ἀλλ' ὑποτ- B τ[ῶι] θεῶι legerunt et suppl. complures (in fine versus]μοι legerat ed. pr., θεῶι ex εμοι correctum esse putavit vGroningen¹)

καὶ τοῖς ἀεὶ θύουσιν. ἐπιμελὲς δέ μοι
665 τοῦτ' ἔστιν, ἂν τις ἄρα μισθώσῃτ' ἐμέ.

(Cω.) ἄνδρες, μὰ τὴν Δήμητρα, μὰ τὸν Ἀσκληπιόν,
μὰ τοὺς θεούς, οὐπόποτ' ἐν τῶμῳ βίῳ
εὐκαιρότερον ἄνθρωπον ἀποπε(π)νιγμένον
ἐόρακα μικροῦ· τῆς γλυκείας διατριβῆς.
670 ὁ Γοργίας γάρ, ὡς τάχιτ' εἰσήλομεν,
εὐθὺς κατεπήδησ' εἰς τὸ φρέαρ, ἐγὼ δὲ καὶ
ἢ παῖς ἄνωθεν οὐδὲν ἐποοῦμεν· τί γὰρ
ἐμέλλομεν; πλὴν ἢ μὲν αὐτῆς τὰς τρίχας
ἔτιλλ', ἔκλα', ἔτυπτε τὸ στήθος σφόδρα·
675 ἐγὼ δ' ὁ χρυσοῦς, ὡσπερεὶ, νῆ τοὺς θεούς,
τροφὸς παρεστῶς, ἐδεόμην γε μὴ ποεῖν
ταῦθ', ἰκέτευον, ἐμβλέπων ἀγάλματι
οὐ τῷ τυχόντι. τοῦ δὲ πεπληγμένου κάτω
ἔμελεν ἔλαττον ἢ τινός μοι· πλὴν ἀεὶ
680 ἔλκειν ἐκεῖνον, τοῦτ' ἐνώχλει μοι σφόδρα.
μικροῦ γε, νῆ Δί', αὐτὸν εἰσαπολώλεκα.
τὸ σχοινίον γὰρ ἐμβλέπων τῇ παρθένῳ
ἀφῆκ' ἴσως τρίς. ἀλλ' ὁ Γοργίας Ἄτλας
ἦν οὐχ ὁ τυχών· ἀντειχε καὶ μόλις ποτὲ
685 ἀνενήνοχ' αὐτόν. ὡς ἐκεῖνος ἐξέβη,
δεῦρ' ἐξελήλυθ'. οὐ γὰρ ἐδυνάμην ἔ[τ]ι
κατέχειν ἑμαυτόν, ἀλλὰ μικροῦ [τὴν κόρην
ἐφίλουν προσιών· οὕτω σφόδρ' ε[

664 τοῖς ed. pr. : τοὺς B 665 paragr., dicoli in fine versus punctum inferius foramine
haustum ut vid. 669 εἴρακα B 678 τοῦ ed. pr. : το B [Dem.] 25, 41 cont. Sandbach
comm.; Dobraei in fr. 565 coniecturam affert Lloyd-Jones, cf. etiam TrGF adesp. 323^a et Hdt. I 41,
1 679 ἐμελλον B τινος B : τριχός Fraenkel ('olim', Handley) ap. Lloyd-Jones¹ Ar. Ran.
614 ἄξιόν τι καὶ τριχός, Eur. fr. 99, 20 οὐ]δ' ἄγ τριχός πριαίμην, sed vid. Dem. 19, 35 et 21,
66 680 ενοχλι B cum augmento praeter grammaticorum doctrinam (Theod. ad Phot. η 200)
formato cf. Dem. 3, 5 (ἐνώχλει S), Aeschin. 3, 44 (v. l.), Arist. Ath. πολ. 11, 1 681 εἰσαπολώλεκα
ed. pr. : εἰσαπολώλεκα B : ἐξαπολώλεκα Lloyd-Jones¹, Morel ap. Lond. vid. A. Dihle Gl. 63
(1985) 140–143 et cf. σφάττειν εἰς (Seaford ad Eur. Cycl. 395, p. 181) 683 ἴσω B 684 ἀντειχη
B καὶ ed. pr. : κα B 685 ὡς B : ὡς δ' Page ap. Lloyd-Jones 688 προσῖον B ἐ[μμανῶς
ἐγὼ Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹, coll. Mis. 11 sq., ἐ[κθύμως ἐγὼ Sandbach, coll. Aristaen. II 15, 3;
ἐ[νθεαστικῶς complures, coll. v. 44, ἐ[ξέετηκα καὶ Thierfelder¹

- ἐρῶ. παρασκευάζομαι δὴ — τὴν θ[ύραν
 690 ψοφοῦσιν. ὦ Ζεῦ κῶτερ, ἐκτόπου θ[έας.
Γο. βούλει τι, Κνήμων; εἰπέ μοι. (**Κν.**) τί [φάυλωσ ἔχω. (**Γο.**) θάρρει. (**Κν.**) τεθάρ[ρηκ'· οὐκέτι ὑμῖν ἐνοχλήσει τὸν ἐπίλοιπον γὰρ χρόνον Κνήμων. (**Γο.**) τοιοῦτόν ἐστ' ἐρημία κ[ακόν].
 695 ὀρᾶις; ἀκαρῆς νῦν παραπόλωλας ἀρτίως. τηρούμενον δὴ τηλικούτον τῶι βίῳ ἤδη καταζῆν δεῖ. (**Κν.**) χαλεπῶσ μὲν, οἶδ' ὅτι, ἔχω. κάλεσον δέ, Γοργία, τὴν μητέρα ὡς ἔνι μάλιτα. τὰ κακὰ παιδεύειν μόνα
 700 ἐπίσταθ' ἡμᾶς, ὡς ἔοικε. θυγάτριον, βούλει μ' ἀναστῆσαι λαβοῦσα; **Κω.** μακάριε ἄνθρωπε. (**Κν.**) τί παρέστηκας ἐνταῦθ', ἄθλι[ε

691 Choerob. in Theodos. can. GrGr IV 2¹p. 175, 25 Hilg. (codd. C, VO) βούλομαι βούλει ἄττικῶς διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῶι βούλει τι, Κνήμων (β. τι Κν. om. C, suppl. man. rec.); εἰπέ μοι. ²p. 330, 5 (codd. C, VO) τὸ δεύτερον πρόσωπον γίνεται ... ἄττικῶς ... διὰ τῆς εἰ διφθόγγου ὡσπερ βούλει, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ βούλει — μοι (fr. 677 Koe.; ex Ap. Dysc. II 3 p. 115, 26 Schn.) **694** Lib. decl. 27, 26 (vol. VI p. 563, 7 F.) εἰ δὲ δὴ καὶ κακόν, ὡς σὺ φῆς, ἢ ἐρημία **695** Et. gen. AB (p. 18 Mill. = α 305 Lass.-Liv., Et. magn. p. 45, 23 ≅ Et. Gud. p. 62, 22 Stef.) ἀκαρῆς· ὁ ἐλάχιστος καιρός. ἐτίθετο δὲ κυρίως ἐπὶ οἰουδήποτε ἐλαχίστου. Μενάνδρος· ὀρᾶις — ἀρτίως (fr. 686 a Koe.) **696** vid. ad Asp. 258

690 paragr. **691** nota pers. γοργί' in marg. sin. τι B, Choerob.¹ : τί Choerob.² κνήμων B, Choerob.¹, ² VO : μνήμων Choerob.² C [μοι λαλεῖς; ed. pr., [κοι λέγω; Maas ap. Lloyd-Jones¹, [δεῖ λέγειν; Arnott, [βούλομαι; Szemerényi ap. Lond. (vid. ad 635) **692** fin. Barrett ap. Lloyd-Jones¹ (temp. perf. ut in Eur. Hipp. 1456 sq. interpretatus; obloquitur Sandbach comm.; τεθάρ[ρητ'· οὐκέτι maluit Kamerbeek²) **693** γὰρ χρόνον (χρόνον iam ed. pr.) complures : τοῦ χρόνου Page ap. Lloyd-Jones¹ (cf. fr. adesp. 1147, 37 et vid. J. Radicke, Die Rede des Demosthenes für die Freiheit der Rhodier, 1995, p. 113) : π[αρὰ βίον Barigazzi¹, Barrett ap. Lloyd-Jones¹ **694** εστιν B : corr. complures κ[ακόν ed. pr. (cf. Lib.) **695** νυν B : om. Et. νῦν ἄρτι Pherecr. fr. 156, 6 et Plat. Crat. p. 396 C (cont. Handley) **698–701** 698 paragr., dicolon ut vid. nullum (in fine versus dispexisse sibi visus est Lloyd-Jones), 701 paragr., dicolon post λαβοῦσα, nota pers. κο[in marg. dext. ὡς ἔνι — λαβοῦσα Cnemoni continuavit ed. pr. (κάλεσον ... ὡς ἔνι μάλιτα iunxerunt complures); ὡς ἔνι — ἔοικε Gorgiae, θυγάτριον — λαβοῦσα Cnemoni dedit Gallavotti⁷; ὡς ἔνι μάλιτα Gorgiae, τὰ κακὰ — λαβοῦσα Cnemoni tribuit vGroningen¹ μάλιτα B : τάχιστα Maas ap. Lloyd-Jones¹, Zuntz **702** inter hunc versus et 708 locum habuisse fr. 870 coniecerunt S. Luria Rom. 4 (1962) 171 et Handley, qui contulit quae Dyscolum facit dicentem Lib. decl. 26, 30 vol. VI p. 530, 5 F. εἰ σὺν δεῖ με λυπούμενον ζῆν, μὴ ζῆν μοι βέλτιον Iulian. Misop. p. 342 A huc pertinere conii. Kraus, sed vid. ad test. v

desunt versus quinque

-]εσοις ἐβουλόμην
Μυρ]ρίνη καὶ Γοργία,
710 ε. []ον προειλόμην
οὐχίω .[. . .] .κ.[.]υ οὐδ' ἂν εἶς δύναιτό με
τοῦτο με[τα]πεῖσαι τις ὑμῶν, ἀλλὰ συγχωρήσετε.
ἐν δ' ἴω[ε] ἡμαρτον, ὅτι γε τῶν ἀπάντων ωἰόμην
αὐτὸς αὐ[τά]ρκης τις εἶναι καὶ δεήσειθ' οὐδενός.
715 νῦν δ' [ι]δὼν ὀξεῖαν οὔσαν ἄσκοπόν τε τοῦ βίου
τὴν τε[λ]ευτήν, εὔρον οὐκ εὔ τοῦτο γινώσκων τότε.
δεῖ γὰρ [εἶ]ναι καὶ παρεῖναι τὸν ἐπικουρήσοντ' αἰεὶ.
ἀλλά, μὰ τὸν Ἥφαιστον, οὔτω σφόδρα <δι>εφθάρμην ἐγὼ
τοὺς βίους ὀρῶν ἐκάτων, τοὺς λογισμοὺς ὃν τρόπον
720 πρὸς τὸ κερδαίνειν ἔχουσιν· οὐδέν' εὔνουν ωἰόμην
ἕτερον ἐτέρωι τῶν ἀπάντων ἂν γενέσθαι. τοῦτο δὴ
ἐμποδὼν ἦν μοι· μόλις δὲ πείραν εἶς δέδωκε νῦν
Γοργίας, ἔργον ποιήσας ἀνδρὸς εὐγενεστάτου.
τὸν γὰρ οὐκ ἔδωνθ' ἑαυτὸν <καὶ> προσιέναι τῆι θύραι,
725 οὐ βοηθήσανθ' ἑαυτῶι πάποτ' εἰς οὐδὲν μέρος,
οὐ προσειπόντ', οὐ λαλήσανθ' ἠδέως, κέσωχ' ὄμως.
ὅπερ ἂν ἄλλος, καὶ δικαίως· “οὐκ εἶς με προσιέναι,
οὐ προσέρχομ'· οὐδὲν ἡμῖν γέγονας αὐτὸς χρήσιμος,

708 ἐν μ]έσοις Diano^{1/2} (μ]έσοις iam ed. pr.), de δ]ε σοῖς cogitavit vGroningen¹, etiam]ε σοῖς legi posse monens 710 ευ[vel ετ[vel ει[vel ερ[vel εψ[711 ουχ'ίω .[B : οὐχὶ σωθ[ῆ]ναι ed. pr. : οὐκ ἴωε [J. Martin 712 συγχωρήσατε ed. pr. 713 ὅτι γε complures (cf. Thuc. I 32, 1 et Rehdanz-Blass Ind. p. 81 et vid. Eur. Or. 530 sq.) : οτι B : ὅστις Winnington-Ingram ap. Lond. ωμην B 714 δεησεθ' B 715 ασκαπτον B Ps.-Phocyl. 117 (ἄσκοπός ἐστι βροτῶν θάνατος) cont. Treu ap. Handley 716 τοῦτο ed. pr. : το B 717 γαρ[.]ναικα B : leg. corr. suppl. complures (γυναῖκα frustra eliciebant alii) cf. Comp. Men. et Philist. I 271, II 80, IV 18 718–720 οὔτω — ἔχουσιν in parenthesi Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ cf. 151. 639 719 ἐκάτων ed. pr. : -ουc B λογισμοὺς'ον B : λογισμοὺς (θ)' ὃν ed. pr. 720 οἰωμην B 724 ἐδωνθ' ἑαυτὸν Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ : εωντ'α υτον B : ἐδωντά τ' αὐτὸν complures <καὶ> προσιέναι τῆι θύραι Kassel⁷ (πρ. <καὶ> τῆι θύραι Goold Phoen. 13, 1959, 154) : προσιέναι τη θυραῖ B : πρ. (πρὸς) τὴν θύραν Arnott ap. Lond. 725 βοηθήσανθ' ἑαυτῶι Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ : -σαντ' αυται B : -σαντά τ' αὐτῶι ed. pr. 727 σπερ B : εἶπ' Lloyd-Jones¹ : ἕτερ' Eitrem Symb. Osl. 37 (1961) 158 ante ὅπερ versum excidisse suspicati sunt Sandbach ap. Lloyd-Jones, Thierfelder¹ ἄλλος complures : -ωc B 728 χρησιμος B

- οὐδ' ἐγὼ σοι νῦν". τί δ' ἐκτί; μειράκιον, ἐάν τ' ἐγὼ
 730 ἀποθάνω νῦν (οἶομαι δέ, καὶ κακῶς ἴσως ἔχω)
 ἄν τε περιωθῶ, ποοῦμαί σ' ὕον, ἅ τ' ἔχων τυγχάνω
 πάντα σαυτοῦ νόμιμον εἶναι. τήνδε σοι παρεγγυῶ,
 ἄνδρα <δ'> αὐτῇ πόρισον· εἰ γὰρ καὶ σφόδρ' ὑγιαίνομι' ἐγὼ,
 αὐτὸς οὐ δυνήσομ' εὐρεῖν· οὐ γὰρ ἀρέσει μοί ποτε
 735 οὐδὲ εἶς. ἀλλ' ἐμὲ μὲν, (ἂν ζῶ,) ζῆν ἐᾶθ' ὡς βούλομαι·
 τᾶλλα πρᾶττ' αὐτὸς παραλαβὼν. νοῦν ἔχεις σὺν τοῖς θεοῖς,
 κηδεμῶν εἴ τῆς ἀδελφῆς εἰκότως. τοῦ κτήματος
 ἐπιδίδου <τὴν> προῖκα τοῦμοῦ διαμετρήσας ἤμιου,
 τ[ὸ] δ' ἔτερον λαβὼν διοίκει κάμῃ καὶ τὴν μητέρα.
 740κατάκλιόν με, θύγατερ. τῶν δ' ἀναγκαίων λέγειν
 πλείον' οὐκ ἀνδρὸς νομίζω, πλὴν ἐκεῖνό γ' ἴσθι, παῖ·
 ὑπὲρ ἐμοῦ γὰρ βούλομι' εἰπεῖν ὀλίγα σοι καὶ τοῦ τρόπου.
 εἰ τοιοῦτοι πάντες ἦσαν, οὔτε τὰ δικαστήρια
 ἦν ἂν, οὔθ' αὐτοὺς ἀπῆγον εἰς τὰ δεσμοτήρια,
 745 οὔτε πόλεμος ἦν, ἔχων δ' ἂν μέτρι' ἕκαστος ἡγάπα.
 ἀλλ' ἴσως ταῦτ' ἔστ' ἀρεστὰ μᾶλλον οὔτω· πράττετε.

742 cf. Lib. decl. 27, 17 vol. VI p. 559, 1 F. ἐμὲ ζηλοῦν καὶ τὸν ἐμὸν τρόπον

729 νῦν τι δ' B : νῦν τί ed. pr. Denniston, Gr. Part. p. 175 signum interrog. post ἐκτί posuit ed. pr., post μειράκιον posuerunt plerique vid. Schaefer¹ p. 136 ἐάν τ' complures : δ' εαν B 730 ἴσως B p.c. (prob. Bandini p. 70, pro asseveratione accipiens) : οἶον B a.c. 731 περιωθῶ Kassel ap. Lloyd-Jones : περιω B cf. Athen. VII p. 289 B ποοῦμαι ed. pr. : τουμαι B εχεον B 732 σοι ed. pr. : σο B 733 ὑγιαίνομι' Kraus¹, Lond. : υπαινειν B : υγιάναιμι' Peek, Thierfelder¹ 735 οὐδ' εἰς B (ἂν ζῶ) Zuntz ((ἦν ζῶ) iam Handley ap. Lond.) : (οὔτως) ed. pr. : (ἦδη) Kraus 736 ταδ' ἀλλα B πρᾶτ' B 737 κηδεμῶν <τ'> ed. pr. 738 <τὴν> Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹, Zuntz : <δὲ> Barigazzi¹, Gallavotti⁷ : <σὺ> Lloyd-Jones¹ πρῦκα B ἤμιου B : θῆμιου Barigazzi², Maas ap. Lloyd-Jones Ar. Lys. 116 cont. Barigazzi², 132 add. Handley, sed ἤμιου sine articulo Hdt. IV 72, 3; Thuc. V 16, 3; Plat. Phaed. p. 77 C 739 τ[ὸ] δ' complures (τὸ θ') ed. pr.) 740–750 initia versuum praebet O₃₁ 740]τακλεινον B, [O₃₁; init. ἀλλὰ Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹, νῦν δὲ ed. pr., sed in O₃₁ 'the first trace looks like γ or better τ ...; then perhaps the lower part of an oblique ascending from left to right; then scattered traces ..., the first perhaps part of an oblique descending from left to right' (Parsons²), unde τᾶχλὺ σὺ Austin, ταῦτα Rea, ap. eundem uterque τῶνδ' B [O₃₁] : τῶν J. Martin 741 πλ. ο. [O₃₁ ('πλεῖο. [acceptable, the last trace ink on an isolated fibre' Parsons²),] .υκ B, πλείον'] suppleverant complures, πλεῖον] ed. pr. ἐκεῖνό γ' ἴσθι ed. pr. (qui post γ' dist.) : εκεινος ἴθι B [O₃₁] 742 σοι ολιγα B [O₃₁], transposuit ed. pr. 744 ἦν ἂν, οὔθ' αὐτοὺς ed. pr. : ἦν αν ουθ. [O₃₁ :]υτ' αυτοσ B 745 [δ']ἦν B [O₃₁] 746 post οὔτω dist. Kassel² et ⁴, coll. Ar. Thesm. 216, post μᾶλλον alii (v. 135 et Plat. Conv. p. 214 D cont. Handley)

- ἐκποδῶν ὑμῖν (ὁ) χαλεπὸς δύσκολός τ' ἔσται γέρων.
Γο. ἀλλὰ δέχομαι ταῦτα πάντα. δεῖ δὲ μετὰ σοῦ νυμφίον
ὡς τάχιθ' εὐρεῖν (τιν') ἡμᾶς τῆι κόρηι, σοὶ συνδοκοῦν.
750 **(Κν.)** οὗτος, εἴρηχ' ὅς' ἐφρόνουν σοι· μὴ νόχλει, πρὸς τῶν θεῶν.
(Γο.) βούλεται γὰρ ἐντυχεῖν σοι **Κν.** μηδαμῶς, πρὸς τῶν θεῶν.
Γο. τὴν κόρην αἰτῶν τις. **(Κν.)** οὐδὲν (οὐδενός) ἔτι μοι μέλει.
(Γο.) ὁ (σε) συνεκώσασ. **(Κν.)** ὁ ποῖος; **(Γο.)** οὗτοσί· πρόσελθε σύ.
(Κν.) ἐπικέκαυται μὲν· γεωργός ἐστι; **(Γο.)** καὶ μάλ', ὦ πάτερ.
755 οὐ τρυφῶν οὐδ' οἷος ἀργὸς περιπατεῖν τὴν ἡμέραν
.] . . . ενος . . [**Κν.**
† . . .] δίδου· πόει του[τ
εἰκ]ηκλεῖτ' εἶσω με. **(Γο.)** καὶ .[. . .] . . . [. . .]
ἐπιμ]ελοῦ τούτου. **(Cω.)** τὸ λο[ιπὸν] ἐγγυᾶν [cόν ἐστί μοι
760 τὴν] ἀδελφὴν. **(Γο.)** ἐπανε[νεγ]κε ταῦτα [.]ως [.] [.]
[Cω.] οὐδὲν ὁ πατήρ ἀντερεῖ [μοι. **Γο.]** τοιγαροῦν ἐγωγέ c[ο]ι
ἐγγυᾶ, δίδωμι πάντων [τῶ]ν θεῶν ἐναντίον
† ενεγκεινος δίκαιόν ἐστι π[.]θη †, Cώστρατε.
οὐ πεπλασμένωι γὰρ ἦθει πρὸς τὸ πρᾶγμ' ἐλήλυθα[ac,

747 paragr. B, in O₃₁ num fuerit incertum, dicolon in fine versus B 748 nota pers. γορ^γ in marg. sin. O₃₁ 750 paragr. B, num fuerit in O₃₁ incertum, dicolon num fuerit in fine versus in B incertum post hunc versum desinit O₃₁ 751 paragr., dicolon post coi, nullum in fine versus, nota pers. κνημ' in marg. sin. 752 nota pers. γοργι in marg. sin. οὐδὲν (οὐδενός) ἔτι proposuisse dicitur Bingen apud vGroningen¹ : οὐδὲν ἔτι (τοιούτων) Bingen^{1/2} cum forma versus cf. Peric. 129 753 dicolon etiam post οὗτοσί habet B πρ. σύ Gorgiae continuavit ed. pr., Cnemoni tribuit Diano³ πρόσελθε ed. pr. (e lectione falsa, ut correctionem prob. Sandbach comm.) : προελθε B 754 dicolon in fine versus 755 paragr. num fuerit vel dicolon incertum versus Gorgiae continuavit ed. pr., Cnemoni tribuit Lloyd-Jones, quaestionem interpretatus τὴν ἡμέραν 'totum diem', Theophr. char. 16, 2 cont. Blake ap. Post³ p. 97; vid. etiam fr. 110, 3 (τὴν νόκτα) et ad Ar. fr. 12 756] γένος ψ[. ed. pr. (ψ[. potius quam τ[.]) 757 δίδου· B προ]ιδίδου πόει (τε) τού[τωι Barrett ap. Lloyd-Jones¹ 758 suppl. complures 759-760 [cόν ἐστί μοι Kassel, coll. Aesch. Sept. 232, Soph. El. 1215. 1470 (sim. Men. Asp. 254, Sam. 454), Phil. 15 τὸ λοιπὸν — ἀδελφὴν si Gorgiae continuaveris (Schaefer¹ p. 138, Gorgiae tribuerat Marzullo, ἐπιμελοῦ τούτου Cnemoni dato), possis [ἡμῖν ἔτι ἐπανε[νεγ]κε suppl. Kasser-Austin², cf. Asp. 178 fin. [C]ώcτ[ραθ', οἷc ce δεῖ Sandbach 761 paragr. οὐδὲν — μοι Sostrato dedit, a τοιγαροῦν Gorgiae orationem incipere intellexit Sandbach 762 Kasser-Austin² 763 ενεγκειν B : (τὴνδ') ενεγκειν (c') Sandbach comm. : (ἦν c') ενεγκειν Rau : (νῦν) ἐκείνην Arnott oc B : ὡc Sandbach comm. post Roberts ap. Lloyd-Jones¹ : coi Kassel, coll. Philem. fr. 143, 2 πι[.]θη B : ἐπει[c]θην Sandbach comm. : πει[c]θειc Arnott

- 765 ἀλλ' ἀπλῶς, καὶ πάντα ποιεῖν ἠξίωσας τοῦ γάμου
 ἔνεκα· τρυφερὸς ὢν δίκηλλαν ἔλαβες, ἔσκαψας, πονεῖν
 ἠθέλησας. ἐν δὲ τούτῳ τῷ μέρει μάλιστ' ἀνὴρ
 δείκνυτ', ἐξικοῦν ἑαυτὸν ὅστις ὑπομένει τι
 εὐπορῶν πένητι· καὶ γὰρ μεταβολὴν οὗτος τύχ[η]ς
 770 ἐγκρατῶς οἶσει. δέδωκας πείραν ἰκανὴν τοῦ τρόπ[ου]
 διαμένοιο μόνον τοιοῦτος. (Cω.) πολὺ μὲν οὖν κρείττω[ν] ἔτι.
 ἀλλ' ἐπαινεῖν αὐτὸν ἔστι φορτικόν τι πρᾶγμ' ἴσως.
 εἰς καλὸν δ' ὄρῳ παρόντα τὸν πατέρα. (Γο.) Καλλιπίδης
 ἐστὶ σου πατήρ; (Cω.) πάνυ μὲν οὖν. (Γο.) νῆ Δία, πλούσιός γ' ἀνὴρ
 775 (καὶ) δίκαιος (καὶ) γεωργὸς ἄμαχος.

Καλλιπίδης ἀπολέλειμμ' ἴσως·

- καταβεβρωκότες(γὰρ ἤ)δη τὸ πρόβατον φρουδοὶ πάλα
 εἰσὶν εἰς ἀγρόν. Γο. Πόσειδον, ὄξυπείνως πως ἔχει.
 αὐτίκ' αὐτῷ ταῦτ' ἐροῦμεν; (Cω.) πρῶτον ἀριστηγάτω·
 πρῶτερος ἔσται. (Κα.) τί τοῦτο, Cώστρατ'; ἠριστήκατε;
 780 (Cω.) ἀλλὰ καὶ σοὶ παραλέλειπται πάραγε. (Κα.) τοῦτο δὴ ποῶ.
 Γο. εἰσιῶν αὐτῷ λαλήσεις, εἴ τι βούλει, τῷ πατρὶ
 κατὰ μόνας. (Cω.) ἔνδον περιμενεῖς, οὐ γάρ; (Γο.) οὐκ ἐξέρχομαι

778–779 imitatus est Ael. epist. 15 (vid. p. 65)

765 ποειν B 766–773 versuum frustula praebet Osl 766 paragr. nulla, dicolon post ὢν B [Osl] 767 τω μερει B :]ωι γεν[Osl cf. 725, Epitr. 234, Peric. 107 768 αιαυτον B,]ν Osl οστις Osl : οτις B 769 μεταβολήν Page ap. Lloyd-Jones¹ : -λη[Osl : μεταβολῆς B : -λάς ed. pr. τύχ[η]ς ed. pr. : της τυχ[η] B [Osl] : τυχ[ῶν] Handley⁵ 771 paragr. B [Osl], dicolon ante πολὺ B, non Osl κριττ[η] B [Osl], suppl. complures ἔτι Bingen^{1/2}, Kassel² : ἐγὼ complures : δοκῶ Diano³ 772]ορτικοντι Osl,]τι super]ορτ superscr. : ἐστιν φορτικον B (ἐστι iam Lond., τι addiderat ed. pr.) cf. var. lect. Sam. 556 773 δ' ὄρῳ ed. pr. : τ' ὄρων B [Osl] καλλιπιδης B [Osl] 774 ἐστὶ σου Lloyd-Jones per litt. : ἐστὶ σοῦ ed. pr. cum forma versus cf. Peric. 150, Ar. Ach. 318, Vesp. 496 775 paragr., dicolon post ἄμαχος, nota pers. καλλιπ[η] in marg. dext. (καὶ)¹ ed. pr. δίκαιος (καὶ) complures : δικαιος B : δικαίως (γ', ὢν) ed. pr. : δικαίως, (ὥς) vGro-ningen³ ἀπολέλειμμ' complures : απολειμ' B 776 καταβεβρωκότες(γὰρ ἤ)δη ed. pr. : -κοτε δη B : (οἱ δὲ) καταβεβρωκότες(γὰρ ἤ)δη Gallavotti⁷, particularum coniunctione a Menandro aliena 777 paragr., dicolon post ἀγρόν, nota pers. γοργια[η] in marg. dext. ποσιδον B 778 ταυτ' B : πάντ' Maas ap. Lloyd-Jones 779 πρᾶτερος B cf. Ael. 780 dicolon in fine versus παραλελειπται ex παρελ- correctum B ποιησω B 781 nota pers. γοργιας in marg. sin. αυτω B : οὔτω Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ : αὐτὸς Page ap. eundem vid. K.-G. i p. 652 adn. 2 a λαλήσεις, εἴ Handley : λαλειει B : λάλει κύ γ', εἴ ed. pr. : λάλει νῦν, εἴ Barigazzi¹, Lloyd-Jones¹ βουλεις B 782 περιμενεῖς ed. pr. : -μενεῖς B : -μένεις Radt εξερχει[η] [vel -χετ[η] B

ἔνδοθεν. (Cω.) μικρὸν διαλιπὼν παρακαλῶ τοίνυν <σ> ἐγώ.

ΧΟΡΟΥ

ACTUS V

- Cω. οὐχ ὡς ἐβουλόμην ἅπαντά μοι, πάτερ,
 785 οὐδ' ὡς προσεδόκων γίνεται παρὰ σοῦ. (Ka.) τί δέ;
 οὐ συγκεχώρηχ' ἦς ἐρᾶις σε λαμβάνειν;
 καὶ βούλομαι καὶ φημι δεῖν. (Cω.) οὐ μοι δοκεῖς.
 (Ka.) νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε, γινώσκων ὄ[τι
 νέωι γάμος βέβαιος οὕτως γίνετ[αι,
 790 ἐὰν δι' ἔρωτα τοῦτο κυμπεισθῆι ποε[ῖν.
 (Cω.) ἔπειτ' ἐγὼ μὲν τὴν ἀδελφὴν λήψο[μαι
 τὴν τοῦ νεανίσκου, νομίζων ἄ[ξιον
 ἡμῶν ἐκεῖνον· πῶς δὲ τοῦτο νῦ[ν σὺ φῆς,
 οὐκ ἀντιδώσειν τὴν ἐμήν; (Ka.) αἰσχρὸν λέγει[ς.
 795 νόμφην γὰρ ἅμα καὶ νυμφίον πτωχοὺς λαβεῖν
 οὐ βούλομ', ἱκανὸν δ' ἐστὶν ἡμῖν θάτερον.
 (Cω.) περὶ χρημάτων λαλεῖς, ἀβεβαίου πράγματος.
 εἰ μὲν γὰρ οἶσθα ταῦτα παραμενοῦντά σοι
 εἰς πάντα τὸν χρόνον, φύλαττε, μηδενὶ

797–812 Stob. III 16, 14 (π. φειδωλίας) p. 483 H. (codd. SMA) Μενάνδρου ἐκ Δυσκόλου·
 περὶ — ἔχεις (fr. 116 Koe.)

784 nota pers. σῶστρο/ in marg. sin. 785–786 προσεδόκων B p.c. : -κουν B a.c. συγκε-
 B signa interrog. post δέ et post λαμβάνειν posuit ed. pr., post συγκεχώρηχ' Handley ap. Lond.
 (in ed. cont. Herond. 6, 74 sq.), et post δέ et post συγκεχώρηχ' Lloyd-Jones vid. Schaefer¹
 p. 138 sq. 787 dicoli in fine versus superius punctum superstes 788 ἐγωγ' [εγυ]γινώσκων B,
 τοῦτο super εγυ superscr. ο[] vel α[] vel ε[], suppl. complures fr. 717, 2 et 822, 1 cont. Harsh
 p. 581, Antiphan. fr. 30, 2 Marzullo² 789 οὕτως (οὔτω Foss, J. Martin) Kassel⁴ post Blake¹, coll.
 Plat. Phaed. p. 67 A : οὗτος B 790 paragr. τουτοccυνπιcθῆ B πονε[B, v aut ex correctione
 ortum aut inductum 793 τοῦτο B : τοῦτωι ed. pr. vid. Schaefer¹ p. 139 νῦ[ν σὺ φῆς ed.
 pr. : νῦ[ν λέγειc Lond. 794 paragr., dicolon post ἐμήν αἰσχρὸν λέγει[ς Sostrato continuavit J.
 Martin in fine versus signum interrog. posuit Sandbach 796 paragr. ἡμῖν θάτερον (::) ed.
 pr. : εατερον:ημιν B, θ super prius ε superscr. 798 οἶσθα (ex οἶσθα M²) Stob., οισθα[c]
 B παραμενοῦντά Stob. : περι- B Alex. fr. 283, 3 et Eur. El. 942 cont. Handley 799 εἰc B,
 Stob. M^dA : om. Stob. S χρόνον, φύλαττε Stob., χρονφύλαττε B, ον super νφν superscr.

- 800 τοῦ σοῦ μεταδιδούς· ὦν δὲ μὴ cὺ κύριος
εἶ, μηδὲ καυτοῦ, τῆς Τύχης δὲ πάντ' ἔχεις,
τί ἂν φθονοίης, ὦ πάτερ, τούτων τινί;
αὕτη γὰρ ἄλλωι τυχὸν ἀναξίωι τινὶ
παρελομένη σοῦ πάντα προσθήκει πάλιν.
- 805 διόπερ ἐγὼ σε φημι δεῖν, ὅσον χρόνον
εἶ κύριος, χρῆσθαι σε γενναίως, πάτερ,
αὐτοῖς, ἐπικουρεῖν, πᾶσιν, εὐπόρους ποιεῖν
ὡς ἂν δύνηι πλείεστος, διὰ καυτοῦ. τοῦτο γὰρ
ἀθάνατόν ἐστι, κἄν ποτε πταίῃς τύχηις,
- 810 ἐκεῖθεν ἔσται ταῦτ', τοῦτό σοι πάλιν.
πολλῶι δὲ κρείττον ἐστὶν ἐμφανῆς φίλος
ἢ πλοῦτος ἀφανῆς, ὃν cὺ κατορύξας ἔχεις.
Κα. οἷσθ' οἷός εἰμι, Cώστραθ'· ἃ συνελεξάμεν
οὐ συγκατορύξω ταῦτ' ἐμαυτῶι. πῶς γὰρ ἄν;
815 cὰ δ' ἐcτί. βούλει περιποιήσασθαι τινα
φίλον δοκιμάσας; πρᾶττε τοῦτ' ἀγαθῆι τύχηι.
τί μοι λέγεις γνώμας; πόριζε † βιάδιζε †
δίδου, μεταδίδου. συμπέπειμαι πάντα σοι.
(Cω.) ἐκόν; (Κα.) ἐκόν, εὖ ἴσθι· μηδὲν τοῦτό σε

800 τοῦ σοῦ Kapsomenos, Eic μνήμην K. Ἀμάντου (1960) p. 489 sq. : τουτου B (def. Oguse⁴, coll. Isocr. 6, 15 et Thuc. I 80, 4) : ἄλλωι Stob. : τούτων Jacques^{1/2}, Steffen Eos 52 (1962) 44 (noluerat Kraus¹) ὦν δε μη cὺ B : αὐτὸς ὦν (ὦν M^d) δὲ Stob. **801** εἰ μηδε καυτου B : εἰ δὲ μὴ σεαυτοῦ Stob. SM^dA¹ (οὐ superscr. A²) **802** τί ἂν Stob. : μητε B : μὴ τι complures φθονήσης Sandbach comm. **803** αὕτη B : αὐτῆ Stob. post ἄλλωι et post τινὶ distinxerunt plerique **804** παρελομένη (αρ in rasura M¹) Stob. (cf. Theophr. fr. 488 Fortenb.) : ἀφελομενη B (Alex. fr. 267, 8 et Eur. Phoen. 557 cont. Handley) πάντα Stob. : ταῦτα in B dispexisse sibi visus est Handley post Gallavotti^{1[-3]}, coniecerat Blaydes Adv. p. 141 **805** ἐγὼ σε vel ἐγὼ cέ Stob. [B] : ἔγωγε Tyrwhitt ed. Stob. Gaisfordianae a. 1822 vol. I p. 340 vid. Fraenkel Beob. p. 89–91 et 216 **806** πάτερ Stob. : -τηρ B **807** αὐτοῖς Kock ad fr. 128 editionis suae : αὐτὸν Stob. M^d : αὐτὸν Stob. SA [B] vid. Schaefer¹ p. 140 et Radt ποιεῖν Stob., π[B **808** ὡς Stob. (οὐς superscr. A²) : .]ς B **809** ἀθάνατόν Stob. : αθανατον ποτ' B ἐcτι Stob. SA : ε[. . (.)] B : ἐcτὶν Stob. M^d **811** πολλῶ B : πολλῶν Stob. (correxerat Gesner ed. alt. p. 152) κρείττον Stob. : κριττων B, εἰ super ι superscr. **812** paragr., dicolon in fine versus B **813** nota pers.]πιδ' in marg. sin. οἷός εἰμι ed. pr. (prob. Kassel⁴) : οἷος ἐcτι B : οἷόν ἐcτι Mette (Peric. 152 cont. Handley) **814** συνκ- B ταῦτ' ed. pr. : ταυταυτ' B **816** φίλον δοκιμάσας; Lloyd-Jones, Monaco : φίλον; δοκιμάσας ed. pr. **817** πορίζε [πορίζ]βαδίζε B : βαδίσας πόριζε δὴ vel βιάδιζε καὶ πῶι Lloyd-Jones : πόρισον· βιάδιζε καὶ Kraus **818** συνπεπικμαι B **819** (Cω.) ἐκόν; (Κα.) ἐκόν, εὖ ἴσθι ed. pr. : ἐκόν. (Cω.) ἐκόν; (Κα.) εὖ ἴσθι complures

- 820 ταραπτέτω. (Cω.) τὸν Γοργίαν τοίνυν καλῶ.
Γο. ἐπακήκο' ὑμῶν ἐξιῶν πρὸς τῇ θύραι
 ἅπαντας οὖς εἰρήκατ' ἐξ ἀρχῆς λόγους.
 τί οὖν; ἐγὼ (σε), Cώστρατ', εἶναι μὲν φίλον
 ὑπολαμβάνω σπουδαῖον ἀγαπῶ τ' ἐκτόπως.
 825 μείζω δ' ἔμαυτοῦ πράγματ' οὔτε βούλομαι
 οὔτ' ἂν δυναίμην, μὰ Δία, βουλευθεὶς φέρειν.
 (Cω.) οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις. (Γο.) τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν
 δίδωμί σοι γυναῖκα· τὴν δὲ σὴν λαβεῖν –
 καλῶς ἔχει μοι. (Cω.) πῶς καλῶς; (Γο.) οὐχ ἡδύ μοι
 830 εἶναι τρυφαίνειν ἄλλοτρίοις πόνοις δοκεῖ,
 συλλεξάμενον δ' αὐτόν. (Cω.) φλυαρεῖς, Γοργία.
 οὐκ ἄξιον κρίνεις σεαυτὸν τοῦ γάμου;
 (Γο.) ἔμαυτὸν εἶναι κέκρικ' ἐκείνης ἄξιον,
 λαβεῖν δὲ πολλὰ μικρ' ἔχοντ' οὐκ ἄξιον.
 835 **Κα.** νῆ τὸν Δία τὸν μέγιστον, εὐγενῶς γέ πως
 . . [. . .] . . . ος εἶ. (Γο.) πῶς; (Κα.) οὐκ ἔχων βούλει δοκεῖν.
 ἀλλ' εἶκ',] ἐπειδὴ συμπεπεικμένον μ' ὀραῖς.
 αὐτῷ δ]ὲ τούτῳ μ' ἀναπέπεικα διπλασίως,
 ἀπαξι]ῶν πένης (τις) ἀπόπληκτός θ' ἅμα,
 840]ς ὑποδείκνυσιν εἰς cωτηρίαν.
 (Γο.) εἶκω. Cω. τ]ὸ λοιπὸν ἐστιν ἡμῖν ἐγγυᾶν.

820 dicolon in fine versus **821** nota pers. γοργι in marg. sin. θυραῖ B **822** οὖς ed. pr. :
 ou B **823** paragr. nulla, dicolon nullum τί οὖν; Sostrato dedit Thierfelder¹ (σε) ed. pr. : (c',
 ὤ) Page ap. Lloyd-Jones¹ vid. Sandbach comm. **828** orationem in fine versus suspendit
 Lloyd-Jones vid. Quincey p. 135 **830** τρυφαινειν B : τρυφᾶν ἐν (Euphr. fr. 11, 2 cont. Sand-
 bach comm., de πόνοις vid. Xen. Anab. VII 6, 9) complures vid. Schwyzer i p. 732 sq. δοκω
 B : corr. complures **834** paragr., dicolon in fine versus πολλὰ μικρ' ed. pr. : μικρα πολλα
 B **835** nota pers. καλλιπ' in marg. sin. **836** π[ε]ρ[ί]ερ]γος Gallavotti⁷, ἀ]λ[ό]γι]τος Jacques^{1/2},
 hastam libratam quae supra initium versus conspici potest pro paragr. sub v. 835 falso posita
 habens **837** ἀλλ' εἶκ'] Kassel (πάρεικ' in 838 Sandbach) : ἔχειν] ed. pr. (oblocutus est Sandbach
 comm.) : μὴ δεῖςθ'] Thierfelder ap. Jacques² : ἀγαπᾶν] J. Martin συνπεπεικμενον B οραῖς
 B **838** αὐτῷ δ]ὲ J. Martin, Post ap. Lloyd-Jones **839** ἀπαξι]ῶν Kassel : μὴ φεῦγ' (ἔτ')] ὦν
 Handley, v. 838 in parenthesis posito (τις) complures **840**]ς, vix]δ ὅς' ὁ γάμο]ς Webster
 ap. Lond. εἰς ed. pr. : εἰς B : εἶς Sandbach (coll. in comm. Plut. v. Mar. 38, 9 ὑποδείκνυσιν cωτη-
 ρίαν τὸ δαιμόνιον), si recte, possis ἦν ὁ γάμο]ς ὑπ. εἶς **841** (Γο.) εἶκω. Cω. Kassel : (Γο.) καλῶς.
 Cω. Barigazzi² (cf. Epitr. 293. 354) : (Γο.) νικᾷς· Lloyd-Jones (cf. Peric. 162) : (Cω.) οὐκοῦν ed.
 pr.]ο vix dubium τ]ὸ λοιπὸν ed. pr. : ὑπ]ὸλοιπον Gallavotti⁷, Shipp ap. Sydn. ημιν ecten
 B : transposuerunt complures

- (**Κα.**) ἀλλ' ἐγγυῶ παίδων ἐπ' ἀρότῳ γνησίῳ
 τὴν θυγατέρ' ἤδη, μειράκιόν, σοι, προῖκά τε
 δίδωμ' ἐπ' αὐτῇ τρία τάλαντ'. (**Γο.**) ἐγὼ δέ γε
 845 ἔχω τάλαντον προῖκα τῆς ἐτέρας. (**Κα.**) ἔχεις;
 μηδ' αὖ σὺ λίαν. (**Γο.**) ἀλλ' ἔχω. (**Κα.**) τὸ δὲ χωρίον
 κέκτης' ὅλον σὺ, Γοργία. τὴν μητέρα
 ἤδη σὺ δεῦρο τὴν τ' ἀδελφὴν μετάγαγε
 πρὸς τὰς γυναῖκας τὰς παρ' ἡμῖν. (**Γο.**) ἀλλὰ χρή.
 850 (**Κω.**) τὴν νύκτα [
 πάντες μεν[το]ὺς γάμους
 ποήσομεν. κ[αὶ τὸν] γέροντα, [Γορ]γία,
 κομίσατε δε[ῦρ]'· ἔξει τὰ δ[έον]τ' ἐνταῦθ' ἴσω[ς
 μ]ᾶλλον παρ' ἡμῖν. (**Γο.**) οὐκ ἐθ[ελ]ήσει, Σώστρατε.
 855 (**Κω.**) κύμπεισον αὐτόν. (**Γο.**) ἂν δύνωμ[αι. **Κω.**] δεῖ πότον
 ἡμῶν γενέσθαι, παππία, νυγὶ [κ]αλόν,
 καὶ τῶν γυναικῶν παννυχίδα. (**Κα.**) τοῦναντίον
 πίνοντ' ἐκεῖναι, παννυχιοῦμεν, οἶδ' ὅτι,
 ἡμεῖς. παράγων δ' ὑμῖν ἐτοιμάσω τι τῶν
 860 προὔργου. **Κω.** ποίει τοῦτ'. οὐδενὸς χρή πράγματος
 τὸν εὖ φρονοῦνθ' ὅλωσ ἀπογνῶναί ποτε.
 ἀλωτὰ γίνετ' ἐπιμελείαι καὶ πόνῳ

849 Hesych. α 3118 ἀλλὰ χρή (ἀλλ' ἄχρι H, corrigitur ex Phot. α 390. 391, Sud. α 1087, Synag.^b α 895 [Lex. Bachm. p. 69, 25] et ^a α 317)· ... ἀντι τοῦ ἔστω· Μένανδρος (fr. 820 Koe.)
860–863 Stob. III 29, 45–46 (π. φιλοπονίας) p. 636 H. (codd. S M A Br) Μενάνδρου Δυσκόλου (om. Br)· οὐδενὸς — ἅπαντα (fr. 119 Koe.)

844 ταλαντα: B γε B : γ' ἐν Shipp et Quincey Gnom. 34 (1962) 38 **846–849** 846 paragr., dicolon post λίαν, nullum in fine versus, 849 paragr., dicola post ἡμῖν et in fine versus ἀλλ' ἔχω Gorgiae, τὸ — ἡμῖν Callippidi tribuit ed. pr.; ἀλλ' ἔχω — χωρίον Gorgiae, κέκτης' — ἡμῖν Callippidi dederunt Barigazzi², Quincey ap. Sydn. **846** μηδ αὐ B : μὴ δῶκε Arnott ap. Lond., Quincey ap. Sydn. : μηδὲν Barigazzi², Mervyn Jones ap. Lloyd-Jones το δε B : τό γε Quincey ap. Sydn. : τὸ Barigazzi² **850–854** 850–853 paragraphi nullae, sub 854 num fuerit incertum; dicola post ἡμῖν et post Σώστρατε τὴν νύκτα — ἡμῖν Sostrato dedit ed. pr.; τὴν νύκτα — ποήσομεν Callippidi, καὶ τὸν — ἡμῖν Sostrato tribuerunt Shipp et Quincey Gnom. 34 (1962) 38 **851** μέν[οντες. αἴριον δὲ ed. pr. **854** εθ[.]ησει B **856** παππία complures : παπια B **858** παννυχιοῦμεν δ' E. Siegmann Gnom. 33 (1961) 463 **860** paragr., dicolon post προὔργου, nota pers. c[.]τρ/ in marg. dext. χρή πράγματος Stob. : χρηματος B **861** φρονοῦνθ' B : ποιοῦνθ' Stob. **862** ἀλωτα B, Stob. SM : ἀλ. γὰρ Stob. A : ἀλ. δὲ Stob. Br

- ἅπαντ'· ἐγὼ τούτου παράδειγμα νῦν φέρω.
 ἐν ἡμέραι μιᾷ κατείργασμαι γάμον
 865 (ὄν) οὐδ' ἄν εἷς ποτ' ὤιεν' ἀνθρώπων ὄλωσ.
Γο. προάγετε δὴ θᾶπτόν ποθ' ὑμεῖς. **Κω.** δεῦτε δὴ·
 μητρ, δέχου ταύτας. ὁ Κνήμων δ' οὐδέπω;
(Γο.) ὅς ἰκέτευεν ἐξαγαγεῖν τὴν γραῦν ἔτι,
 ἴν' ἦι τελέως μόνος καθ' αὐτόν; **(Κω.)** ὦ τρόπον
 870 ἀμάχου. **(Γο.)** τοιοῦτος. **⟨Κω.⟩** ἀλλὰ πολλὰ χαίρετώ.
 ἡμεῖς δ' ἴωμεν. **(Γο.)** Σώστραθ', ὑπεραιοχύνομαι
 γυναιξιν ἐν ταῦται – **(Κω.)** τίς ὁ λῆρος; οὐ πρόει;
 οἰκεῖα ταῦτ' ἦδη νομίζειν πάντα δεῖ.
Κιμ. ἄπειμι, νῆ τὴν Ἄρτεμιν, κάγώ. μόνος
 875 ἐνταῦθα κατακείσει· τάλας σὺ τοῦ τρόπου.
 πρὸς τὸν θεόν σε βουλομένων [τούτων ἄγειν
 ἀντεῖπας. ἔσται μέγα κακὸν πάλιν [τί σοι,
 νῆ τῷ θεῷ, (καὶ) μεῖζον ἢ νῦν εὐπ. [
Γε. ἐγὼ προσελθὼν ὄψομαι δεῦρ[
 αὐλεῖ
 880 τί μοι προσαυλεῖς, ἄθλι'; οὗτος, οὐδέπω σκολή [μοι.
 πρὸς τὸν κακῶς ἔχοντα πέμπου· ἐνθαδί μ'· ἐπίσ[χεσ.
Κιμ. καὶ παρακαθήσθω γ' εἰσιῶν αὐτῶι τις ἄλλος ὑμῶ[v.
 ἐγὼ δ' ἀποστέλλουσα τροφίμην βούλομαι λαλή[σαι
 αὐτῆι, προσειπεῖν, ἀπάσασθαι. **(Γε.)** νοῦν ἔχει· βᾶδ[ιξε.
 885 τοῦτον δὲ θεραπεύσω τέως ἐγώ. πάλαι δ' [ἔχρηζον

863 τουτο B **865** paragr., dicolon in fine versus **866–867** paragraphi; dicola post ὑμεῖς et post οὐδέπω, iuxta v. 866 notae pers. γορ in marg. sin., κωτρ/ in marg. dext. προαγε B δεῦτε δὴ / μητρ ed. pr. : δευτε (alterum ε ex alia littera incohata correctum ut vid.) δη / μητερα B : δεῦρο δὴ / μητρ complures (probat Arnott¹) **868** ἰκέτενέ μ' Lloyd-Jones **869** signum interrog. posuit Diano³ **870** (Κω.) complures **872** γυναιξιν εν B **873** paragr., dicolon in fine versus ουκ'εια B **874** nota pers. κιμκρ/ in marg. sin. **875** ταλας σὺ complures **876** [τούτων ἄγειν ed. pr. : [τ. φέρειν Sandbach **877** paragr. μεγακον B [τί σοι Page ap. Lloyd-Jones¹ (interrog.), Webster ap. Lond. **878** paragr. (καὶ) μεῖζον Lloyd-Jones : μεῖζόν (ποτ') ed. pr. : (πολὸν) μεῖζον Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ πᾶ[θοις ed. pr., πέ[σοι Kraus **879** nota pers. γετας in marg. sin. tetrametrum fuisse suspicatus est Barrett ap. Lloyd-Jones προσελθὼν Sandbach, coll. Peric. 61 δεῦρο in sacellum **880** ἄθλι'; οὗτος, οὐδέπω Kassel² (vid. Schaefer¹ p. 141) : ἄθλι' οὗτος; οὐδέπω complures (Theocr. 5, 76 cont. Handley) fin. complures **881** paragr. ἐπίσ[χεσ Kassel², Quincey ap. Sydn. : ἐπις[χε complures **882** nota pers. κιμκ/ in marg. sin. **884** αὐτῆι Kassel⁴ : ταυτη B **885** paragr. δ[vel λ[δ' [ἔχρηζον Barigazzi¹ : δ[έδοκται complures

- τ[οῦτο]γ λαβεῖν] τὸν καιρὸν, ἀλλὰ διαπο [⊖ ⊂ — —
]εσει καὶ τῶν β[
ο]ὔπω δυνησ[]ι. μάγειρε
Cίκων, πρόελ[θε δ]εῦρό μ[ο]ι [.] .ν. ὦ Πόσειδον,
890 οἶαν ἔχειν οἴμ[αι δι]ατριβήν.
(Cικ.) κύ μ[ε κα]λεῖς; (Γε.) ἔγωγε.
τιμωρίαν [βούλ]ει λαβεῖν ὧν ἀρτίως ἔπασχες;
(Cικ.) ἐγὼ δ' ἔπασχ[ον ἀ]ρτίως; οὐ λαικάκει φλυαρῶν;
(Γε.) ὁ δύσκολός [γ' ἔνδ]ον καθεύδει μόνος. (Cικ.) ἔχει δὲ πῶς [νῦν;
[Γε.] οὐ παντάπ[ρα]τιν ἀθλίως. (Cικ.) οὐκ ἂν δύναίτο γ' ἡμᾶς
895 τύπτειν ἀνατάς; (Γε.) οὐδ' ἀναστῆναι (<), ὡς ἐγῶμαι.
(Cικ.) ὡς ἡδὺ πρᾶγμά μοι λέγεις. αἰτήσομ' εἰσιῶν τι
ἔξω γὰρ ἔσται τῶν φρενῶν. (Γε.) <τί δ' ἄν,> τὸ δεῖνα, πρῶτον
ἔξω προελκύσωμεν αὐτόν, εἶτα θέντες αὐτοῦ
κόπτωμεν οὔτω τὰς θύρας, αἰτῶμεν, ἐπιφλέγωμεν;
900 ἔσται τις ἡδονή, λέγω. (Cικ.) τὸν Γοργίαν δέδοικα
μὴ καταλαβὼν ἡμᾶς καθαίρη. Γε. θόρυβός ἐστιν ἔνδον,
πίνουσιν· οὐκ αἰσθήσεται οὐδεὶς. τὸ δ' ὅλον ἐστὶν ἡμῖν
ἄνθρωπος ἡμερωτέος. κηδεύομεν γὰρ αὐτῷ,
οἰκεῖος ἡμῖν γίνετ'· εἰ δ' ἔσται τοιοῦτος ἀεὶ,
905 ἔργον ὑπενεγκεῖν. (Cικ.) πῶς γὰρ οὐ; (Γε.) λαθεῖν μόνον προθυμοῦ

902–903 imitatus esse videtur Ael. epist. 15, vid. p. 65

886 τ[οῦτο]γ (τ[ούτο]γ Peck) λαβεῖν] leg. et suppl. complures cf. Lys. 13, 6 et Isocr. 20, 13 διαπογ[εῖν] ἔδει με Sandbach post Barigazzi¹, qui διαπογ[εῖν] (hoc etiam F. C. Goerschen, Dioniso 22, 1959, 104) ἐχρήν με suppleverat; διαπορ[ῶ τί χρῆ δρᾶν Maas ap. Lloyd-Jones¹ (potius διαπορ[ῶ τί δράσω scribendum esse putavit Kraus) 889 [cὺ θᾶττ]ον ed. pr., [κᾶκουσ]ον Post ap. Lloyd-Jones ποσιδον B 890 οἴμ[αι Barigazzi¹, Gallavotti⁷ 893 [γ' ἔνδ]ον complures (prob. Schaefer¹ p. 141) : [. . .]ων, vix [. . .]ον B : [γέρ]ων complures πῶς [νῦν Page ap. Lloyd-Jones¹ : <δῆ> πῶς ed. pr. 895 ἀναστῆναι <γάρ> ed. pr., -ναί <γ' ἄν> complures de versus forma vid. Handley p. 73; F. Perusino, Il tetrametro giambico catalettico nella commedia greca (1968) p. 153 896 paragr., dicolon num sit in fine versus incertum 897 <τί δ' ἄν> Handley ap. Lond., coll. Ar. Vesp. 524 δτινα B 898 προσελκυσωμεν B : corr. Thierfelder¹ fin. αυτον B 900 εστατις B 901 paragr., dicolon post καθαίρη, nota pers. γε[in marg. dext. 902 πινουσ' B εστ' ημιν B 903 ανθρ- B ἡμερωτέος Kassel³ : -τερος B 904 εισται B ἀεὶ Page ap. Lloyd-Jones : αιει parum clare scriptum in B (αιει legit Handley) vid. ad Epitr. 704–705 905 προθυμοῦ Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ : επιθυμου (quod legerunt Gallavotti^{1–3}, vGroningen¹) potius quam -ει (quod legit ed. pr.) B : προμηθοῦ Fraenkelio adscribitur ap. vGroningen¹ (cf. Alciph. I 10, 2 et II 32, 2)

αὐτὸν φέρων δεῦρ' εἰς τὸ πρόσθεν. πρόαγε δὴ σύ. (Cικ.) μικρὸν
 πρόσμεινον. ἰκετεύω σε, μὴ με καταλιπὼν ἀπέλθῃς·
 καὶ μὴ ψόφει, πρὸς τῶν θεῶν. (Γε.) ἀλλ' οὐ ψοφῶ, μὰ τὴν Γῆν.
 εἰς δεξιάν. (Cικ.) ἰδοῦ. (Γε.) θεὸς αὐτοῦ. νῦν ὁ καιρός. (Cικ.) εἶέν·
 910 ἐγὼ προάξω πρότερος. ἦν (καὶ τὸν ῥυθμὸν σὺ τήρει)
 <παῖ>, παιδίον, παῖδες <καλοί>, παῖ, παῖδες. (Κν.) οἴχομ', οἴμοι.
 <Cικ.> παῖδες καλοί, παῖ, παιδίον, <παῖ>, παῖδες. (Κν.) οἴχομ', οἴμοι.
 <Cικ.> τίς οὗτος; ἐντεῦθεν τις εἶ; (Κν.) [δη]λονότι. σὺ δὲ τί βούλει;
 <Cικ.> λέβητά σ' αἰτοῦμαι παρ' ὑμῶν καὶ κάφην. (Κν.) τίς ἄν με
 915 στήσειεν ὀρθόν; (Cικ.) ἔστιν ὑμῖν, ἔστιν ὡς ἀληθῶς.
 καὶ τρίποδας ἑπτὰ καὶ τραπέζας δώδεκ'. ἀλλὰ, παῖδες,
 τοῖς ἔνδον εἰσαγγείλατε· σπεύδω γάρ. (Κν.) οὐδὲν ἔστιν.
 (Cικ.) οὐκ ἔστιν; (Κν.) <ἀλλ'> ἀκήκοας μυριάκις. (Cικ.) ἀποτρέχω δὴ.
 Κν. ὦ δυστυχῆς ἐγώ· τίνα τρόπον ἐνθαδὶ προήχθην;
 920 τίς μ' εἶ]ς τὸ πρόσθε κατατέθηκεν; ἄπαγε δὴ σύ. (Γε.) καὶ δὴ·
 παῖ, παι]δίον, γυναῖκες, ἄνδρες, παῖ θυρωρέ. (Κν.) μαίνει,
 ἄνθρ]ωπε; τὴν θύραν κατὰξεις. (Γε.) δάπιδας ἐννέ' ἡμῖν

919 vid. ad 574

906 paragr., dicolon in fine versus δὴ σύ ed. pr. : σὺ δη Β (Cικ.) Diano³ cf. 255, Epitr. 858, Peric. 146 907 πρόσμεινον. ἰκετεύω σε, μὴ ed. pr. : πρόσμεινον, ἰκετεύω σε· μὴ Diano^{1/2} cf. 123, Epitr. 958 με καταλιπὼν Β : μ' ἐγκατ- Turner ap. Lond. 909 θεὸς — καιρός Getae, εἶέν Siconi dedit Thierfelder¹; θεὸς — εἶέν Getae tribuerunt complures (tribuerat ed. pr., εἶεν in ἔστιν mutato) 910 ἦν ed. pr. : μὴ Β : ἄμα Page ap. Lloyd-Jones σὺ ed. pr. : εὐ Β καὶ — τήρει ad tibicinem dictum 911 paragr. nulla, dicolon nullum <παῖ> ed. pr. <καλοί> Diano^{1/2}, Gallavotti¹⁻³ (cf. 912 et 462) : <καλῶ> ed. pr. παῖδες² Lond. (noluerunt Barigazzi¹, Gallavotti⁷) : παιδίον Β : παιδί' Mette versus deleuit Page ap. Lloyd-Jones¹ (cf. Zuntz) 912 paragr. nulla, dicolon nullum (Cικ.) Barigazzi¹ et Marzullo¹ in alia scaenae conformatione : (Γε.) ed. pr., multi καλοὶ Β : καλῶ ed. pr. <παῖ> ed. pr. 913 (Cικ.) Harsh p. 581, Thierfelder¹, [δη]λονότι Siconi continuantes ((Γε.) Merkelbach¹, Sandbach ap. Lloyd-Jones) cf. Peric. 184 [δη]λονότι ed. pr. : λονοτι post spat. vac. 2 litt. Β 914 λέβητά σ' Page ap. Lloyd-Jones¹ : λεβητας Β : λέβητας ed. pr. κάφην Marzullo¹ : σφακον Β (cf. 605) : κάφας Handley 917 εἰσαγγείλατε Lond., Page ap. Lloyd-Jones¹ : αγγ- Β cf. Xen. conv. 1, 11 et Plat. Prot. p. 314 E ἐστι: Β 918 dicolon in fine versus <ἀλλ'> ἀκήκοας μυριάκις. Mette : ακηκοας μυρακις Β : <οὐκ>, ἀκ. μυριάκις. ed. pr. : <οὐκ> ἀκ. μυριάκις; J. Martin 919 nota pers. κνημ in marg. sin. προῖχθην Β 920 dicolon ante ἄπαγε τίς μ' εἶ]ς Handley ap. Lond., Page ap. Lloyd-Jones¹ (τίς εἶ]ς ed. pr., με post πρόσθε inserto, spatium ut vid. brevis) κατατέθηκεν Handley ap. Lond. : κατέθηκεν Β : <καὶ> κατέθηκεν Lloyd-Jones¹ (olim) δὴ σύ ed. pr. : δη και σὺ Β καὶ δὴ vexatori antequam ad portam accederet malitiose respondententi dedit ed. pr. (ubi pro Sicone habetur); vid. Schaefer¹ p. 142

- χρήσα]τε. (Κν.) πόθεν; (Γε.) και παραπέτασμα βαρβαρικὸν ὕφαντὸν
] ποδῶν τὸ μῆκος ἑκατόν. (Κν.) εἴθε μοι γένοιτο
 925] π[ο]θεν. γραῦ. ποῦ ἔστιν ἡ γραῦς; (Γε.) ἐφ' ἑτέραν βαδίζω
 θύραν. (Κν.) ἀπαλλάγητε δὴ. γραῦ Σιμίχη. κακὸν δὲ
 κακῶς (c') ἅπαντες ἀπολέσειαν οἱ θεοί. τί βούλει;
 (Cικ.) κρατῆρα βούλομαι λαβεῖν χαλκοῦν μέγαν. (Κν.) τίς ἄν με
 κτήσειεν ὀρθόν; (Γε.) ἔστιν ὑμῖν, ἔστιν ὡς ἀληθῶς
 930 τὸ παραπέτασμα, παπία. (Κν.) μὰ τὸν Δί'. <Cικ.> οὐδ' ὁ κρατήρ;
 (Κν.) τὴν Σιμίχην ἀποκτενῶ. (Γε.) κάθειδε μὴ [τι] γρύζων.
 φεύγει ὄχλον, μισεῖς γυναῖκας, οὐκ ἔαις κομίζειν
 εἰς ταῦτ' οἱς θύουσι σαυτὸν πάντα ταῦτ' ἀνέξει,
 οὐδεὶς βοηθός σοι πάρεστιν. πρῖε σαυτὸν αὐτοῦ,
 935 ἄκουε δ' ἐξῆς πάντα .[. . .] .[. . .] .[. . .] .[. . .]
]αγκασουδετην[.] .[. . .] .[. . .] .
]ον αἰ γυναῖκες .[.] παρ' ὑμῶν
 τῆι σῆι γυν]αικὶ τῆι τε παιδί [περιβ]ολαὶ τὸ πρῶτον
]ματ'. οὐκ ἀηδῆς διατρ[ι]βὴ τις αὐτῶν.
 940 <Cικ.?) . . .] .[. . .] ἄνωθεν ἠντρέπιζον κυμπόσιον ἐγὼ τι

923 Barrett ap. Lloyd-Jones¹ 924 ἑκατόν] Barrett ap. Lloyd-Jones¹ (cf. eiusdem Collected Papers, ed. West 2007, p. 487 sq.), <Κν.> ἑκατόν; εἴθε scribens, λινούν] Handley, ζώιοις] Kassel ap. Schaefer¹ p. 142 sq., coll. Eur. Ion. 1146. 1159. 1161 sq., Plaut. Pseud. 147 ἑκαστον B 925 ἐ[γ]ός] Barrett ap. Lloyd-Jones¹, ἰμάς] Gallavotti⁷, coll. 502; λίθος] Kassel⁴, prob. Schaefer¹ p. 143, qui cont. v. 120 sq. et Hor. sat. II 7, 116 *unde mihi lapidem*, cf. etiam Plaut. Capt. 600 *crucior lapidem non habere me* 926–927 paragraphi; dicola post θύραν, Σιμίχη, θεοί, βούλει; Getam discedentem exsecratus Cnemo Siconem alloqui videtur redientem post θύραν signum interrog. posuit Winnington-Ingram ap. Lond., coll. v. 516 sq., sed firme dictum illud ἀποτρέχω δὴ v. 918 confert Handley σιμικη B, vid. ad 636 δε B : ce Lloyd-Jones¹ <c'> ed. pr. 930 παπια B μὰ τὸν Δί' Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹, Quincey ap. Syd., μὰ — κρατήρ. Cnemoni dantes : παιδίον B : πατρίδιον Barigazzi¹, Gallavotti⁷ (πατρ. — κρατήρ; Siconi hic, ille Getae datis) <Cικ.> ed. pr. 931 σιμικην B, vid. ad 636 κάθειδε ed. pr. : καθευθε B : κάθου (suadente Arnott, qui cont. fr. 475) cū Sandbach (qui olim CIR 12, 1962, 26 κάθιζε) vid. 941 μὴ [τι] ed. pr. : post μη spat. vac. 4 litt. B : μη[δὲ] complures cf. Ar. Plut. 598 sq. μὴ γρύζησι / ἔτι μηδ' ὅτι οὖν 932 μισεῖς γυναῖκας ed. pr. : γυναικας μισεις B : -κα μισεῖς Adelh. Mette in mariti edd., Kassel³ 934 αὐτοῦ complures : αυτοι B : -τός complures 935 parag. πανταπ[vel παντατ. [vel πανταγ. [B 938 [περιβ]ολαὶ Quincey ap. Syd. 939 ἦσαν φιλή]ματ' Jacques^{1/2} (φιλή]ματ' iam Quincey ap. Syd.; Mis. 622 et Aristae. I 27, 44 et Heliod. V 4, 4 cont. Sandbach comm.), και δεξιῶ]ματ' Kraus 940 vel]ι[vel]ρ[vel]φ[]μικ]ρ[όν γ'] Diano^{1/2} (cf. Epitr. 240),]μικ]ρ[όν δ'] Diano³,]μακ]ρ[όν δ'] Sandbach hic demum Siconem in narratoris partes succedere existimavit Schaefer¹ p. 143 κυμποσιον B

- τοῖς ἀνδράσιν τούτοις. ἀκούεις; μὴ κάθευδε. (Κν.) μὴ γάρ;
οἴμοι. (Cικ.) (ν̄ -) βούλει παρεῖναι; πρόξε[χε] καὶ τὰ λοιπὰ.
σπουδὴ γὰρ ἦν † ἐστρωννυντ[.]χ[.]μαιστιβας † τραπέζας
ἔγωγε, τοῦτο γὰρ ποεῖν ἐμοὶ προσῆκ', ἀκούεις;
- 945 μάγειρος ὦν γὰρ τυγχάνω, μέμνησο. (Γε.) μαλακὸς ἀνὴρ.
(Cικ.) ἄλλος δὲ χερσὶν Εὐϊον γέροντα πολὺν ἤδη
ἔκλινε κοῖλον εἰς κύτος μειγνύς τε νᾶμα Νυμφῶν
ἐδεξιοῦτ' αὐτοῖς κύκλωι, καὶ ταῖς γυναιξὶν ἄλλος.
ἦν δ' ὥσπερ εἰ 'c ἄμμον φοροίης. ταῦτα μανθάνεις σύ;
- 950 καὶ τις βρεχεῖσα προσπόλων εὐήλικος προσώπου
ἄνθος κατεσκιασμένη χορεῖον εἰσέβαινε
ῤυθμὸν μετ' αἰσχύνης ὁμοῦ μέλλουσα (καὶ) τρέμουσα·
ἄλλη δὲ συγκαθῆπτε ταύτηι χεῖρα, κἀχόρευον.
(Γε.) ὃ πρᾶγμα πάνδεινον παθῶν, χόρευε, συνεπίβαινε.
- 955 (Κν.) τί ποτε, τί βούλεσθ', ἄθλιοι; (Γε.) μᾶλλον (σὺ) συνεπίβαινε.
ἄγροικος εἶ. (Κν.) μή, πρὸς θεῶν. (Γε.) οὐκοῦν φέρωμεν εἶσω

941–942 (Κν.) μὴ γάρ, / οἴμοι ed. pr., signum interrog. posuerunt Oguse¹ (coll. Peric. 274), Sydn. : (Γε.) μὴ γάρ. / (Κν.) οἴμοι Sandbach, coll. Plat. reip. p. 509 C, Theaet. p. 205 E (σὺ δ' οὐ) Kraus, Page ap. Lloyd-Jones, (τί δ', οὐ) Kassel ap. Schaefer¹ p. 143 ((τί οὐ) inseruerat Mette); (τάλας.) Marzullo², Cnemoni continuans; (τί φήεις;) Handley προσέχειν 'attendere' cum acc. ap. Crit. 43 F 19, 19 Sn.-Kann., sed dubium, vid. app. crit. in TrGF I p. 181 cum add. in V 2 p. 1108 943 σπουδὴ B : σπονδὴ Lloyd-Jones ap. Jacques¹ cf. Plaut. Cas. 763, Stich. 677 γαρ ην B : παρῆν Kassel in epist. ad Lloyd-Jones post eius coniecturam σπονδὴ data, vid. Jacques^{1/2} et Handley et Schaefer¹ p. 143 (cf. Eub. fr. 111, 2 et Strat. fr. 1, 40) ἐστρωννυντ[.]χ[.]μαιστιβας B : ἐστρώννουοι στιβάδας χαμαί Barigazzi¹ : ἐστρώννουοι χαμαιστιβεῖς Quincey ap. Sydn. : ἐστρώννουοι στιβὰς χαμαί Jacques^{1/2} 944 ἐμοὶ ed. pr. : ἐμε B ἀκουεις τον διονουον B 945 parag., dicolon num fuerit in fine versus incertum μέμνησοι B (quod ex -co: ortum esse censuit Bingen³, vid. ad 628–630) ανηρ B μαλακὸς ἀνὴρ Getae dederunt complures; de coquo dictum ridicule se iactante atque gesticulante, cf. Plaut. Mil. 668 et Wilcken, Chrestom. 477 946 Εὐϊον Mette : εὐϊον ed. pr. 947 μίγνυς B 948 ἐδεξιοῦοι B 949 ὥσπερ εἰ 'c Dianio³, Barigazzi² : ὥσπερ εἰς B : ὥς ἂν εἰ 'c Quincey et Shipp ap. Sydn. : ὥσπερ εἰς Thierfelder¹ (prob. Radt) cf. Ar. Lys. 2. 605, Ran. 186 sq. φοροίης. ταῦτα μανθ. complures : φοροίης ταῦτα μανθ. B : φοροίης ταῦτα. μανθ. ed. pr. : φοροίης πάντα. μανθ. Sandbach 950 βρεχεῖσα B : βραχεῖσα Lond. vid. quae de aoristi forma in papyris Ptolemaicae aetatis disputat H. Youtie ZPE 30 (1978) 191 sq. 953 ἀλλ' ἠδὲ B συνκ- B κἀχόρευον Maas ap. Lloyd-Jones¹, vGroningen³ : καχόρευεν B vid. Schaefer¹ p. 144 954 (Κν.) ὃ πρ. πάνδ. παθῶν (Cικ.) χόρ. συν. Lond. 955 τί ποτε, τί ed. pr. (cf. Sam. 324) : τυπτετι B : τί ποτ' ἔτι F. Householder ap. Lond., Marzullo¹ : τύπτετε; τί Fraenkel ap. Lloyd-Jones¹ (cf. Sam. 574) βουλεισθ' B 956 (Γε.) complures ((Cικ.) ed. pr.)

ἤδη σε; <Κν.> τί ποιήσω; <Γε.> χόρευε δὴ σύ. (Κν.) φέρετε, κρείττον ἴσως ὑπομένειν ἐστὶ τάκεϊ. (Γε.) νοῦν ἔχεις. κρατοῦμεν·

- 960 ὦ καλλίνικοι. παῖ Δόναξ, Cίκων σύ γε,
 αἴρεσθε τοῦτον, εἰσφέρετε. φύλαττε δὴ
 σεαυτόν, ὡς ἐάν σε παρακινουῦντά τι
 λάβωμεν αὔτις, οὐδὲ μετρίως, ἴσθ' ὅτι,
 χρησόμεθά σοι τὸ τηνικαῦτ'. ἀλλ' ἐκδότω
 στεφάνους τις ἡμῖν, δαίδα. (Cικ.) τουτονὶ λαβέ.
 965 <Γε.> εἶέν· συνησθέντες κατηγονισμένοις
 ἡμῖν τὸν ἐργώδη γέροντα φιλοφρόνως,
 μειράκια, παῖδες, ἄνδρες, ἐπικροτήσατε.
 ἢ δ' εὐπάτειρα φιλόγελως τε παρθένος
 Νίκη μεθ' ἡμῶν εὐμενῆς ἔποιτ' ἀεί.

967–969 (ἐπικροτήσατε — ἀεί) finis fabulae idem Mis. 994–996, Sic. 421–423, fr. 908, 6–8, fr. *903, 19–21, similis Posid. fr. 6, 12 sq. (ἢ δὲ φιλόγελως θεὰ / Νίκη — ἀεί). Schol. (BD) Ael. Aristid. or. 1, 322 (ἦν Διὸς παῖδα προσειπεῖν εὐσεβές, p. 116, 9 L.-B.) vol. III p. 301, 28 Dind. παρὰ τὸ κωμικόν· ἢ δ' εὐπάτειρα — ἔποιτ' ἀεί. Lex. Bachm. p. 57, 27 (Synag.^b α 747) ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ· οὕτως συντάσσουσιν οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ... καὶ Μένανδρος· Νίκη — ἀεί. Himer. or. 65, 3 Col. Νίκη χρυσοπτέρυγε, Νίκη Διὸς τοῦ μεγάλου παῖ, εὐπατέρεια καὶ φιλόγελως (τούτοις γάρ σε τοῖς ὀνόμασιν ἀγάλλει ἢ ποιήσις), ἴλεως εἶη

957 post ce signum interrog. posuit ed. pr., quod displicuit plerisque (Γε.) Diano³, Marzullo ((Cικ.) ed. pr.) **958** ἐστὶ τάκεϊ ed. pr. : εστικεικακα: B, τα super prius ικ superscr. κρατοῦμεν complures : κρατου B : κρατοῦμαι Merkelbach¹, Cnemoni tribuens (noluit Gallavotti⁷) **959** cικων συ γε B (def. Sandbach comm., coll. Soph. Phil. 977) : Cίκων, Κύρε Maas ap. Lloyd-Jones : σύ τ', ὦ Cίκων Lloyd-Jones : Cίκων, σύ τε Kraus **960** εσφ- B : corr. Barigazzi¹ **963** τηνικαῦτ'. ἀλλ' Lond., Thierfelder¹ : τηνικαδω B : τηνικάδε· νῦν δ' Kraus **965** <Γε.> Barigazzi¹ p. 146, Diano³ p. 76, Marzullo¹ p. 295 (prob. Schaefer¹ p. 145, coll. 903) συνησθεντες B **968** ευπατειρα B, Schol. Aristid. D (Mis. O₁₀, Sic. S, fr. 908, 7]ρα) : εὐπάτορα Schol. Aristid. B : εὐπατέρεια Himer. παρθενος B : παρθενικὰ Schol. Aristid. **969** νικη B, Lex. Bachm., Himer. (Sic. S, νεικη Mis. O₁₀) : om. Schol. Aristid. εποιτ' B, Lex. Bachm. (Posid. ἔπ[οι]τ') : εὔ ποτ' Schol. Aristid. **subscr.** μενανδρου δυσκολος

sunt qui huic fabulae tribuant etiam fr. 870